

อัสสัมชัญสาธน์

ศตวรรษที่ 2 ปีที่ 32 ฉบับที่ 153
เดือน พฤศจิกายน 2559 - เมษายน 2560

อัสสัมชัญดีเด่น ประจำปี 2559

เรือตรีสันติ ลุนเพ็ (ไพศาล ลุนเพ็)
อัสสัมชัญิก เลขประจำตัว 15713

คุณเจน นำชัยศิริ
อัสสัมชัญิก เลขประจำตัว 22295

ทพ.พรชัย สุวัยลักษณ์
อัสสัมชัญิก เลขประจำตัว 22949

ศ.ดร.ชัยวัฒน์ สถาอานันท์
อัสสัมชัญิก เลขประจำตัว 22960

คุณประภากร รัตนกุล
อัสสัมชัญิก เลขประจำตัว 22066

ศ.ดร.นพ.ประสิทธิ์ วิฒนาภา
อัสสัมชัญิก เลขประจำตัว 23974

พล.อ.ต.นพ.สันติ ศรีเสริมโภค
อัสสัมชัญิก เลขประจำตัว 22444

ศ.ดร.ประภาส จงสิตยวิฒนา
อัสสัมชัญิก เลขประจำตัว 22568

รศ.นพ.สรณ บุญไชยพุกษ์
อัสสัมชัญิก เลขประจำตัว 25545

ดร.ชาติชาย นรเศรษฐากรณ์
อัสสัมชัญิก เลขประจำตัว 24267

คุณธราปน สิริวิฒนภักดี
อัสสัมชัญิก เลขประจำตัว 30493

CONTENTS

8-11 ข้อคิดจากพระไพศาล วิสาโล
อีสัมชนิกศิเคิน 131 ปี โรงเรียนอีสัมชัญ

38-39 คณะครูศึกษาดูงาน ประเทศอินเดีย

20-23 International STEM Camp in 2016 Tokyo Japan

44-45 ATOMIC BOY วงดนตรี เด็กตัวน้อยจากก้าว ACP

28-31 เส้นทางสู่ความสำเร็จในการแข่งขัน รุ่นยนต์บังคับมือ

58-61 ค่ายสานฝันการบิน ครั้งที่ 8

12-15	ACB-BELL PROGRAMME LEARNING BROUGHT TO LIFE
16-19	สเต็มเอ็ดดูเคชั่น STEM EDUCATION กับครูอีสัมชัญ
24-25	ห้องเรียนสีเขียว
26-27	คณะกรรมการสถานักเรียน
32-33	เอซีที จับมือ เจดีเอฟเอ พัฒนาทักษะฟุตบอลนักเรียน
34	ลงนามความร่วมมือการศึกษาระหว่าง 2 โรงเรียน
35	MOU Student Exchange at Scots College
36-37	82 วัน กับการท่องเที่ยวแดน “อ้อมกอดแห่งขุนเขา”

ถาม ? อีสัมชัญ	40-41
สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนอีสัมชัญ	42-43
อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนอีสัมชัญ	46-49
เปิดโลกใบใหม่ ครั้งใหญ่...ที่อังกฤษ	50-57
มอง..อย่างไรถึงให้ลูกเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในอีสัมชัญ?	62-65
50 ปี โรงเรียนอีสัมชัญแผนกประถม	66-69
ครูเกษียณ ปีการศึกษา 2559	70-71

นักเรียนที่รักทุกคน

เราทุกคนต้องมีจุดมุ่งหมายในชีวิต การนำพาตนเองให้บรรลุเป้าหมายได้นั้น หมายความว่าเราต้องมีจุดยืนของตนเอง มีความมุ่งมั่น ชยัน อดทน ก้าวข้ามอุปสรรคให้ได้ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในช่วงชีวิต และวัยของมนุษย์ทุกคน การเป็นนักเรียนก็เช่นกันหน้าที่หลักคือการใช้เวลาช่วงแรกของชีวิตศึกษาหาความรู้ ทั้งด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม สะสมให้แกร่งกล้าเพื่อเป็นต้นทุนของการดำเนินชีวิตในอนาคต ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งที่หนึ่ง

ในการเล่าเรียนนักเรียนควรมีการวางแผนของตนเองว่าเรียนแล้วเราสามารถคิดวิเคราะห์สังเคราะห์แก้ปัญหา ฯลฯ ได้หรือไม่ เคล็ดลับในการนำไปสู่ความสำเร็จนั้นไม่ยากหากเราคิดที่จะนำเรื่องที่นักเรียนควรใส่ใจเป็นเรื่องที่สองคือนักเรียนต้องมีวัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละวิชา เช่น ถ้าเราเข้าใจทุกรายวิชา นำมาประยุกต์ใช้ได้ เราก็มีความรู้ที่นำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ต่อไป เราต้องมีความตั้งใจที่จะเรียนอย่างมีความสุข สนุกสนานกับการเรียนในชั้นเรียน ไม่เบื่อหน่ายหรืออดทนกับรายวิชาที่เราไม่ชอบ ใช้เวลาให้คุ้มค่าที่สุด เรื่องที่สามคือเราต้องมีพลังที่จะทำการให้สำเร็จ เช่น คณะทำงานรับผิดชอบเชียร์และแปรอักษร พวกเราใช้พลังความคิด เสียสละเวลาพักผ่อน มุ่งมั่นที่จะทำให้ทุก ๆ คนสามารถแปรอักษรออกมาอย่างสวยงาม โดยใช้ทักษะความสามารถผสมผสานกับความตั้งใจ ทำชิ้นงานให้สำเร็จ เรื่องที่สี่เราต้องมีหลักการและแนวคิดเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งเป็นกรอบความคิดในการทำงานหรือการเรียน เช่น รายวิชาคณิตศาสตร์ในหนึ่งเทอมจะเรียน กี่คาบ ถึงจะสอบ เราสามารถจัดตารางของเราเองว่าจะหาเวลาช่วงไหนที่เราว่าง เพื่อทบทวนบทเรียนนี้ได้บ้าง ก่อนทำการสอบ และเรื่องสุดท้ายคือนักเรียนต้องมีจินตนาการในสิ่งที่เราอยากจะเป็นในอนาคต เช่น เราอยากเป็นนักกฎหมาย ควรเรียนอะไรเพื่อสอดคล้องกับวิชาชีพนั้น ๆ การมีทิศทาง เป้าหมายที่ดีจะสามารถทำให้เราสร้างสรรค์ให้เป็นจริงตามฝันได้อย่างถูกต้อง และถูกวิธี

หวังว่านักเรียนทุกคนคงอ่านข้อคิดและนำไปเป็นแนวทางของการนำพาชีวิตนักเรียนของเราไปสู่ความสำเร็จ ขององค์พระผู้เป็นเจ้าโดยผ่านทางคำสอนวิงวอนของแม่พระอัสสัมชัญองค์อุปถัมภ์ของโรงเรียนเรา ดลบันดาลให้นักเรียนทุกคนมีความสุขในการเรียนตลอดไป

ภราดา ดร.เดชาชัย ศรีพิจารณ์
ผู้อำนวยการ

สวัสดิ์ท่านผู้อ่านทุกท่าน

“อัสสัมชัญสาสน์” เป็นวารสารประจำโรงเรียนอัสสัมชัญ ถือกำเนิดมาเกือบ 50 ปีแล้ว เป็นวารสารออกระหว่างภาคเรียน ซึ่งมีสามภาคในหนึ่งปีการศึกษา เริ่มจัดพิมพ์ออกแจกจ่ายให้นักเรียนและผู้ปกครองใช้เป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน เริ่มออกสู่สายตาครั้งแรก ใน พ.ศ. 2510 เมื่อผมอยู่ในตำแหน่งอธิการ และได้เป็นผู้ริเริ่มจัดพิมพ์ เนื้อหาในเล่มเน้นข่าวสารที่เกิดขึ้นในโรงเรียน มีรูปประกอบบ้างพิมพ์สีขาวดำ มีเรื่องราวเขียนขึ้นโดยครูและนักเรียน โดยให้ใช้ “อัสสัมชัญสาสน์” เป็นสนามประลองความสามารถและความรู้ ฯลฯ

ปัจจุบัน “อัสสัมชัญสาสน์” เปลี่ยนโฉมทั้งรูปร่าง และเนื้อหาสาระเพิ่มสีสันรสขมสดงดงามเน้นกิจกรรมของนักเรียนเป็นหลัก ดูไม่นานก็เบื่อ ยิ่งหากในภาพหรือข้อความไม่เกี่ยวกับผู้อ่านและผู้ดู มักจะวางทิ้งไว้ให้เป็นกองขยะ ซึ่งมองเห็นแล้วก็น่าเสียดาย เพราะกว่าจะออกมาเป็นรูปเล่มได้ ผู้ทำหน้าที่เป็นบรรณาธิการ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิต ต้องใช้เวลามากรวบรวมข้อเขียน และเนื้อหาสาระ จัดหารูปภาพมาลงพิมพ์เพื่อสร้างสีสันให้น่าดูน่าหยิบขึ้นมาอ่าน

เพื่อให้ “อัสสัมชัญสาสน์” เพิ่มคุณค่ายิ่งขึ้น นอกเหนือจากภาพกิจกรรมและข้อเขียนของครูและนักเรียนแล้ว เรื่องเก่า ๆ จากหนังสือ “อุโฆษสมัย” , “อุโฆษสาร” และบทความดี ๆ ของอัสสัมชนิกร แม้แต่จากข้อเขียนดี ๆ ใน “อัสสัมชัญสาสน์” เล่มเก่า ๆ ที่เตือนใจเตือนสติของผู้อ่าน น่าจะคัดเลือกลำมาลงใน “อัสสัมชัญสาสน์” ที่จะจัดพิมพ์ขึ้นในปัจจุบันบ้าง เอาภาพในอดีตมาลงพิมพ์บ้างสร้างความสนใจ ว่าอดีตและปัจจุบันต่างกันอย่างไร เป็นต้น

อัสสัมชนิกรบางท่าน บางครั้งไปพบเห็นหนังสือ หรือวารสารเก่า ๆ เกี่ยวกับโรงเรียนในร้านขายหนังสือเก่า ต้องการจะมีไว้เป็นสมบัติเก็บไว้เตือนความทรงจำต้องควักกระเป๋าจ่ายเงินเป็นร้อยเท่าพันเท่าของราคาหนังสือหรือวารสาร ดังกล่าว ซึ่งมีราคาไม่กี่บาทในสมัยนั้น จึงขอถือโอกาสนี้ เตือนนักเรียนและท่านผู้อ่านให้เห็นคุณค่าของของเก่า เก็บไว้บ้างก็จักดี เพื่อเตือนให้ระลึกถึงความหลัง ระลึกถึงบรรยากาศเก่า ๆ เมื่อครั้งเป็นนักเรียน ฯลฯ คงทำให้มีความสุข ความสามัคคี และความรักที่มีต่อโรงเรียน ต่อคุณครูและต่อเพื่อนเก่า ๆ ในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

ขอพระเจ้าได้โปรดประทานพระพรให้ท่านรักษาความเป็นในอดีตไว้เพื่อเสริมกำลังทั้งใจและกายให้เกิดขึ้นสู่ปัจจุบันด้วย “อัสสัมชัญสาสน์” เพื่อใช้นำชีวิตที่ดีสู่อนาคตที่สดใส เพราะถึงอย่างไรก็ตาม AC มีประวัติที่น่าภาคภูมิใจยิ่ง รออยู่แล้ว

ด้วยความปรารถนาดี
ภราดาหลุยส์ วีริยะ ฉันทวโรดม
ที่ปรึกษา

สวัสดี คณะครู ผู้ปกครอง และนักเรียนที่รักทุกคน

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยี อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้มีผลกระทบต่อชีวิตของทุกคน โดยเฉพาะเด็กที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร ที่ไร้พรมแดนหลังไหลผ่านระบบออนไลน์ จนดูเหมือนโลกใบนี้เล็กนิดเดียว สามารถติดต่อกันได้อย่างง่ายดาย การศึกษาจึงมีความจำเป็นสำหรับ ทุกๆ คน ที่จะเป็นเครื่องช่วยในการวิเคราะห์พิจารณาข่าวสารคัดกรองข้อมูลที่ดีๆ เพราะการศึกษาเป็นการสร้างความเจริญงอกงามให้แก่ชีวิต ผู้ที่ได้รับการศึกษา ย่อมเป็นผู้เฉลียวฉลาด และสามารถแยกแยะ ข้อมูลข่าวสารได้ว่าเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้หรือไม่ แต่ที่สำคัญไปกว่านั้นมนุษย์เราไม่ว่าจะมีการศึกษาสูงเพียงใดแต่ไม่ได้รับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ย่อมมีความผิดพลาดในการคิด ในการตัดสินใจได้ นอกจากนี้คุณธรรมจริยธรรมต่างๆ มิได้มีเพื่อการตัดสินใจในการรับข่าวสารเท่านั้น แต่ยังมีมีความจำเป็นสำหรับการประพฤติปฏิบัติตนในชีวิตประจำวันอีกด้วย

การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะอบรมสั่งสอนควบคู่ไปกับการให้ความรู้เชิงวิชาการดังคำกล่าวที่ว่า “คุณธรรมนำความรู้คู่ความสุข” บราเดอร์จึงขอฝากคุณธรรมพื้นฐานเป็นข้อคิดสะกิดใจกับนักเรียน ผ่านกระบวนการเรียนรู้ของครูและการอบรมสั่งสอนของผู้ปกครอง ประการแรก คือความซื่อตรง หมายถึง ความประพฤติที่จริงใจ มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง ไม่ทำผิดทั้งต่อหน้าและลับหลัง ทุกๆ คนควรมีความซื่อตรงต่อตนเอง ซื่อตรงต่อบุคคลอื่น ซื่อตรงต่อเวลา ซื่อตรงต่อวาจา ซื่อตรงต่อหน้าที่ ความซื่อตรงจึงเป็นพื้นฐานของความดีทุกอย่าง ประการที่สอง มีธรรมวินัย คือการยึดมั่นที่จะปฏิบัติตนอยู่ในวัฒนธรรมประเพณีที่งดงาม ระเบียบแบบแผน ข้อบังคับของโรงเรียน ของสังคม อันจะส่งผลให้เกิดความเจริญงอกงามแก่ชีวิต ประการที่สาม เสียสละเพื่อส่วนรวม คือการกระทำใดๆ ที่เป็นประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ผู้ที่มีความเสียสละและมีจิตสาธารณะ ย่อมได้รับการยกย่อง สรรเสริญ

หากบุคคลใดมีคุณธรรมพื้นฐาน ดังกล่าวข้างต้น ประสมประสานกับความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาเล่าเรียน ย่อมส่งผลให้บุคคลนั้นเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นผู้คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น มีวิจรรย์ญาณ ในการรับข้อมูลข่าวสาร สามารถตัดสินใจอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้องและความเข้าใจผู้อื่น ซึ่งส่งผลให้ประสบความสำเร็จและความเจริญแก่ตนเองแก่ส่วนรวมทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

ด้วยความปรารถนาดี
ภราดาเศกสรร สกนธวัฒน์
ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

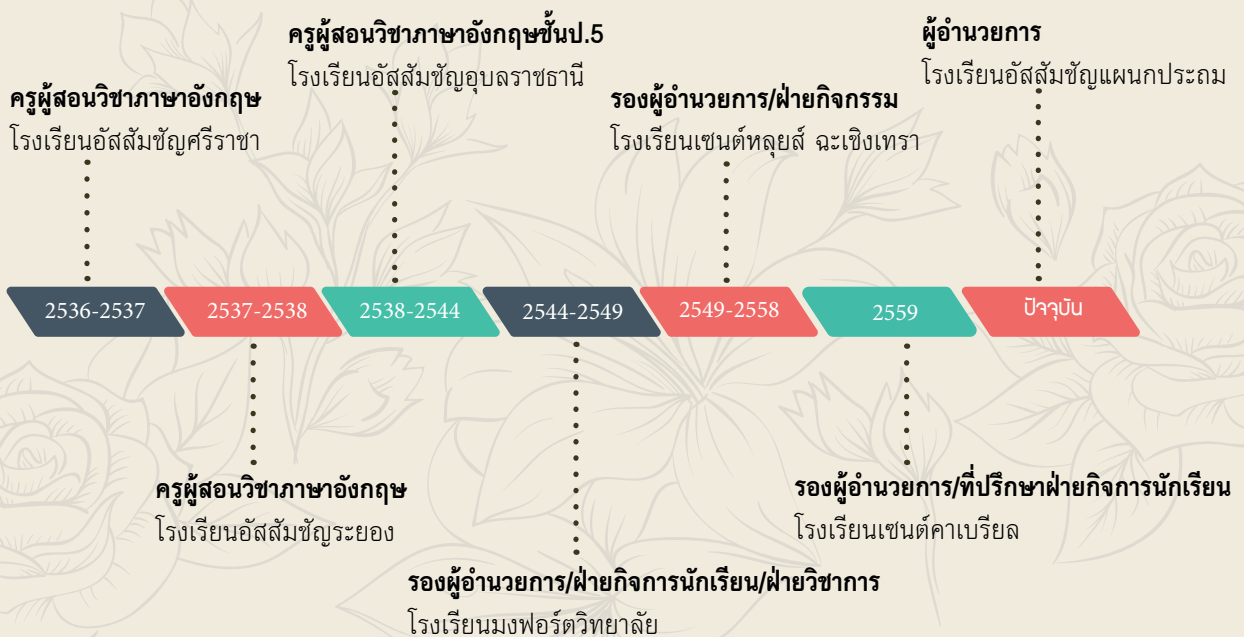

ประวัติ ภารดาเศกสรร สกนธวัฒน์

ประวัติส่วนตัว เกิดวันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ.2512
 ปรึญานตนเป็นนักบวชครั้งแรกเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ.2536 (1993)
 ปรึญานตนตลอดชีวิตเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2544 (2001)

ประวัติการศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
 ศิลปศาสตรบัณฑิต จากวิทยาลัยแสงธรรม
 ประกาศนียบัตรบัณฑิต (ป.บัณฑิต) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ประวัติการทำงาน/ตำแหน่ง

Message from Bro. Witthaya Thepkom

It is honored and privileged to me to write a few lines for the “ASSUMPTION SARN BOOK” in the first semester of academic year 2016. As a new member of Assumption College for this academic year 2016 even though I may not have any chances to study at this auspicious school during my school life but I am very proud and admired of its long historical background. So, the high expectation in developing the school is absolutely my big homework to think of seriously. In accordance with its concern, only myself alone, I will not even push the school moving forward surely. To join hands with the Brothers and all teachers is our must-to-do priority as the strong teamwork to implement into all three vital dimensions; firstly toward students, secondly toward teachers and thirdly toward administrator and collaborators.

“United we stand; Divided we die” said by Bro. Louis Chanel, our respectful Brother, during his talk in the teachers’ seminar before opening the academic year 2016 is still echoing in my mind. In order to make our school achievable and to make our dream apparent then the above meaningful sentence should bring into action.

I wish the school management in this academic year 2016 operating smoothly and consistently with all the hands of Assumption College members so as to bring our dreams finally seen. May God, the source of our lives, bless us all.

Love in Christ,
Bro. Witthaya Thepkom
Vice Director/Academic Advisor

ประวัติ ภาควิทยา เทพกอม

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2556 ปริญญาโท มหาวิทยาลัยอิสสิมชัย
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
- พ.ศ. 2552 ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (ป.บัณฑิต)
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- พ.ศ. 2548 ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ประวัติการทำงาน/ตำแหน่ง

ข้อคิดจากพระไพศาล วิสาโล

อัสสัมชัญก่ด่น 131 ปี โรงเรียนอัสสัมชัญ

โดย กองบรรณาธิการ

ขอคารวะท่าน ภราดาวิริยะ ฉันทวโรดม ผู้แทนสมาคมศิษย์เก่าทุกท่าน เจริญพรคณะครูทุกท่าน และนักเรียนทั้งหลาย อาตมาารู้สึกเป็นเกียรติและซาบซึ้งประทับใจ ที่ได้ร้บเลือกให้เป็นศิษย์เก่าดีเด่นของอัสสัมชัญ ที่อาตมาซาบซึ้งประทับใจ ก็เพราะอัสสัมชัญ เป็นโรงเรียนที่อาตมาผูกพันมาทั้งชีวิตก็ว่าได้

อาตมา เป็นคนที่ไม่ได้เรียนสูง เรียนจบแค่ปริญญาตรี ใช้ชีวิตอยู่ในสถาบันการศึกษา 18 ปีรวมทั้งอนุบาลด้วย ในจำนวนนั้น 12 ปี อยู่ที่โรงเรียนอัสสัมชัญ ชีวิตวัยรุ่นของตัวเองสองในสาม ก็ผูกพันกับโรงเรียนอัสสัมชัญ เพราะฉะนั้นเมื่อได้รับเกียรติให้เป็นอัสสัมชัญก่ด่น จึงมีความรู้สึกภาคภูมิใจและประทับใจมากเพราะว่าได้ร้บเลือกในสถานภาพที่ผูกพันกับโรงเรียนที่เคยนับถือ

การที่ได้มานั่งอยู่ตรงนี้ และยืนอยู่ตรงจุดนี้ มีความหมายสำหรับอาตมามากในด้านหนึ่งก็ทำให้ย้อนระลึกไปถึงเมื่อ 50 ปีที่แล้ว หรือว่าก่อนนั้น เพราะว่าสมัยที่อาตมายังอยู่ชั้นประถมตั้งแต่ ป.1-ป.7 อาตมากับเพื่อน ๆ ก็จะมายืนเข้าแถว ตรงหน้าตึกเก่า ซึ่งปัจจุบันเป็นตึก ฟ.ฮีแลร์ สมัยนั้นหน้าตึกยังเป็นลานกรวดอยู่ ทุกเช้าพวกเราก็จะมายืนเข้าแถวเพื่อเตรียมเข้าเรียนกัน บรรดาครูและมาสเตอร์ทั้งหลายจะกำชับให้เราต้องยืนตรง ไม่ใช่ตรงแถวอย่างเดียว ต้องตรงเวลาด้วย พอเสียงระฆังดังขึ้น เสียงอึ้งคิ่งในลานกรวดนี้ก็จะเจิบ และนักเรียนก็จะเข้าแถวเตรียมเข้าเรียน หน้าประตูโรงเรียนก็จะมามีมาสเตอร์คอยเฝ้า เพื่อดูว่าใครมาโรงเรียนสาย สมัยนั้นการเข้าแถวเข้าหรือมาโรงเรียนสายถือว่าเป็นความผิด ต้องถูกลงโทษ บรรยากาศแบบนี้สอนให้อาตมาและเพื่อน ๆ มีวินัย มีระเบียบ และตรงเวลา

อีกเรื่องหนึ่งที่อาตมาจะระลึกถึงก็คือสมัยอาตมายังเป็นนักเรียน จะมีการเชิญศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงบ้าง ไม่มีชื่อเสียงบ้างแต่มีคุณธรรม มาที่โรงเรียนเพื่อพูดคุยกับนักเรียน สมัยนั้นอาตมายังเด็กเป็นนักเรียนประถมและมัธยม ไม่เคยคาดคิดว่า สักวันหนึ่งจะได้มายืนอยู่จุดเดียวกับอัสสัมชัญเหล่านั้น การที่ได้มายืนอยู่ตรงจุดเดียวกับอัสสัมชัญที่มีเกียรติคุณ ด้านคุณงามความดีและความสามารถ เป็นเรื่องที่อาตมาารู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งชนิดที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อนสมัยยังเด็ก ๆ การที่ได้ใช้ชีวิต 12 ปี ที่โรงเรียนอัสสัมชัญมันเป็นเวลาที่มีความหมายอย่างมากกับอาตมา เพราะช่วงเวลาที่สำคัญของคนเราคือช่วงที่เป็นวัยรุ่น ช่วงที่เริ่มก่อร่างสร้างตัวตนขึ้นมา อาตมาโชคดีที่ตัวตนได้ก่อรูปขึ้นมาที่โรงเรียนอัสสัมชัญ ก็เพราะว่าที่โรงเรียนแห่งนี้ นอกจากจะให้ความรู้แล้ว ยังกล่อมเกลาร่างคุณธรรมและระเบียบวินัย อย่างที่กล่าวแล้วว่าตอนที่เรายังเด็ก แม้แต่การเข้าแถว เราก็ต้องเข้าแถวอย่างเป็นระเบียบ ตรงต่อเวลา แต่อัสสัมชัญไม่ได้ให้เพียงเท่านั้น อัสสัมชัญยังได้หล่อหลอม ในเรื่องคุณธรรม โดยเฉพาะความซื่อสัตย์สุจริต ศิษย์เก่าทั้งหลายที่โรงเรียนได้เชิญมาพูดให้แก่นักเรียน จะมีชื่อเสียงหรือไม่มีชื่อเสียงก็แล้วแต่ รับรองได้ในเรื่องของคุณธรรม เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต

การที่รับรู้เกี่ยวกับคุณธรรมของท่าน ได้ช่วยหล่อหลอม บ่มเพาะคุณธรรมดังกล่าวขึ้นในตัวอาตมา และเพื่อน ๆ ด้วย และที่สำคัญกว่านั้น คุณธรรมของท่านบราเดอร์ทั้งหลาย ตั้งแต่บราเดอร์ฝรั่ง เช่น ท่านบราเดอร์ซีแลร์ มาจนถึงบราเดอร์ ที่เป็นคนไทย อย่างท่านบราเดอร์หลุยส์ (ภราดาวิริยะ ฉันทวโรดม) รวมทั้งอาจารย์หลายท่าน ที่เป็นแบบอย่างของความเสียสละ และความซื่อสัตย์ นักเรียนอัสสัมชัญไม่ว่าพ่อแม่จะร่ำรวยแค่ไหน เป็นรัฐมนตรีหรือยิ่งใหญ่เพียงใด ถ้าทำผิดต้องถูกลงโทษ ไม่ต่างจากนักเรียนที่มีพ่อแม่เป็นภารโรงคนยากจน พ่อแม่จะยิ่งใหญ่มาจากไหน ถ้าลูกมาสายก็ต้องถูกลงโทษ พ่อแม่จะมาอ้างอภิสิทธิ์ว่า ฉันเป็นรัฐมนตรี เป็นเศรษฐี ขออย่าให้ลูกถูกลงโทษเลย อันนี้ทำไม่ได้ในสมัยอัสสัมชัญเวลานั้น เพราะครูบาอาจารย์ท่านไม่สนใจว่านักเรียนจะรวยมาจากไหน ผิดเป็นผิด ถูกเป็นถูก สิ่งเหล่านี้ที่ค่อย ๆ บ่มเพาะคุณธรรมให้กับนักเรียน ว่าต้องเอาความถูกต้องเป็นหลัก อย่าไปสยบต่อชื่อเสียง สถานภาพ ความร่ำรวย เพราะคุณธรรมสำคัญกว่า

ทุกอาทิตย์พวกเราจะไปนั่งอยู่ในห้องประชุม แล้วก็ชิมชั้บเอาคำสอนของบราเดอร์ซีแลร์ ที่เขียนไว้เหนือห้องประชุม เป็นเวลาหลายปี

“จงตื่นเกิด เปิดตา หาความรู้ เรียนคำครู คำพระเจ้า เผ้าขยัน จะอุดม สมบัติ ปัจจุบัน แต่สวรรค์ ดีกว่า เรื่อย่าลิม”

สิ่งเหล่านี้ คือคำเตือนใจ ให้พวกเรานึกถึงคุณธรรม อย่าไปยึดติดกับชื่อเสียง ความร่ำรวย ซึ่งเป็นประโยชน์แต่เฉพาะโลกนี้ อีกทั้งไม่ยั่งยืน ชีวิตในโรงเรียนอัสสัมชัญ นอกจากอาตมาจะได้เรียนรู้เรื่องระเบียบวินัยและคุณธรรมแล้ว ยังเห็นความสำคัญของการพากเพียรพยายาม คำขวัญของอัสสัมชัญ ที่อาตมาชิมชั้บมาอยู่ตลอด สมัยนั้นครูสอนว่า Labor Omnia Vincit แปลว่า “ความเพียรชนะทุกสิ่งทุกอย่าง”

อัสสัมชัญสาสน

อัสสัมชัญสอนให้เรามีความเพียรพยายาม รู้จักพึ่งความเพียรของตัวเอง ทำการบ้านต้องทำด้วยตัวเอง ถ้าโกงถูกจับได้ก็ลงโทษ ต้องทำด้วยน้ำพักน้ำแรงของตัวเอง นี่เป็นการสอนให้เรารู้จักพึ่งพาตัวเอง และเกิดความมั่นใจว่า ความเพียรชนะทุกสิ่งทุกอย่าง โดยเฉพาะอุปสรรค สิ่งเหล่านี้ที่ช่วยบ่มเพาะสร้างตัวตนให้กับอาตมา นอกจากวิชาความรู้ ซึ่งอาตมาคิดว่าสำคัญกว่าวิชาความรู้ด้วยซ้ำ

สมัยที่อาตมาเรียนหนังสือเราถูกสอนว่าประเทศไทยส่งออกไม้สัก ดีบุก และยางเป็นสินค้าหลัก แต่ความรู้นี้ลืมนไปแล้วได้ เพราะทุกวันนี้ไทยเราไม่ได้ส่งออกไม้สักและดีบุกอีกแล้ว ส่วนยางก็มีใช้สินค้าหลักอีกต่อไป ความรู้ทำนองนี้ภายใน 10 ปี มันจะล้าหลังไป 10 เปอร์เซ็นต์ เหมือนกับโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันผ่านไป 5 ปี ก็มีอันใหม่มาแทนแล้ว แต่คุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้จักหักห้ามจิตใจ ความมีระเบียบวินัย ยังจำเป็นอยู่ในทุกยุคทุกสมัย เพราะฉะนั้นอาตมาจึงมีความหวังว่า อัสสัมชัญ ของเรานอกจากเสริมสร้างความรู้ ความเพียรแล้ว ก็ไม่ลืมที่จะเสริมสร้างวิชาชีวิต อันมีคุณธรรมเป็นส่วนประกอบสำคัญ

อัสสัมชัญเมื่อ ๕๐ ปีที่แล้ว นอกจากสอนวิชาความรู้เพื่อประกอบอาชีพแล้ว ยังสอนวิชาชีวิตเพื่อดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขและมีคุณค่า อาตมาโชคดีที่ได้มาเป็นนักเรียนอัสสัมชัญ ในสมัยที่ท่านภราดาวิริยะฉันทวโรดม เป็นอธิการ เพราะท่านให้ความสำคัญเรื่องการบ่มเพาะคุณธรรม ไม่ใช่เฉพาะคุณธรรมจากคำพูดหรือคำสอน แต่ยังรวมถึงคุณธรรมจากแบบอย่างของศิษย์เก่าดีเด่นที่ได้รับเชิญมาพูดในห้องประชุม บางปีก็มีการจัดนิทรรศการเพื่อให้เราได้รู้จักศิษย์เก่า อาตมาได้เรียนรู้มากมายเกี่ยวกับศิษย์เก่าที่มีคุณธรรม ซึ่งทุกวันนี้ก็ยังไม่ลืมเตือน

อาตมาหวังว่าพวกเราทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน อย่าลืมท่านเหล่านั้น เพราะเมื่อระลึกถึงเรา จะซึมซับความดีของท่าน คุณธรรมของท่าน คุณธรรมเหล่านี้เมื่อเข้าไปอยู่ในใจเรา จะทำให้เราเหมือนต้นไม้ที่มีรากลึก ต้นไม้สูง ถ้ารากไม่ลึกมันก็โค่นล้มง่ายเมื่อโดนลมพายุ ส่วนวิชาความรู้เปรียบเหมือนปีก ปีกทำให้นกบินได้สูงฉับไฉน วิชาความรู้ก็ทำให้เรามองโลกได้ไกลและมองได้สูงฉับไฉน แต่เท่านั้นไม่พอเราต้องมีคุณธรรมเพื่อทำให้เรามีความมั่นคงในจิตใจ เหมือนรากที่ยึดต้นไม้เอาไว้ไม่ให้โคลนเคลอนหรือโค่นล้มง่าย อาตมาโชคดีที่ได้ทั้งปีกซึ่งช่วยให้เป็นอิสระมองได้กว้างไกล แล้วยังมีรากที่ช่วยยึดจิตใจให้มั่นคง จากที่นี่โดยเฉพาะในยุคที่ภราดาวิริยะเป็นอธิการ

เพราะฉะนั้นอาตมาจึงอยากจะขอบคุณครูบาอาจารย์เก่าๆ ขอบคุณสมาคมอัสสัมชัญ สมาคมผู้ปกครองและครู และเพื่อนศิษย์เก่าทั้งหลาย ที่เลือกอาตมาเป็นอัสสัมชนิกดีเด่น ขอบคุณครูบาอาจารย์ทั้งบราเดอร์และมาสเตอร์ ที่ได้สอนวิชาความรู้เป็นแบบอย่างคุณธรรม ที่ทำให้ชีวิตดำเนินไปได้อย่างมีความสุขและเกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น และก็หวังว่าคุณธรรมจะเป็นส่วนสำคัญของอัสสัมชัญในศตวรรษต่อไป หวังต่อไปอีกว่านักเรียนจะเห็นความสำคัญของการมีคุณธรรมเพื่อเป็นรากหยั่งลึกให้ชีวิตมั่นคง และขอให้กำลังใจทั้งบราเดอร์ มาสเตอร์ มิส ที่พยายามสอนและเป็นแบบอย่างทางคุณธรรมให้กับนักเรียน แม้จะมีอุปสรรค แม้จะมีความยากลำบาก แม้จะมีแรงกดดันมากมายก็ตาม ขอให้มีความตั้งใจ ขอให้ทำต่อไป

เจริญพร

พระไพศาล วิสาโล อัสสัมชนิก เลขประจำตัว 22517
เจ้าอาวาสวัดป่าสุคะโต จ.ชัยภูมิ

ACB-BELL PROGRAMME LEARNING BROUGHT TO LIFE

CHANGING LIVES

Since our first school opened in 1955, Bell International has created success stories for students from all over the world, transforming the lives of over a million people. We are a Cambridge-based Educational Trust that not only has its own purpose-designed schools and language centres, but also works in partnership with schools and companies around the world to develop and teach custom-designed language programmes. In addition, Bell is considered to be a world leader in teacher training, employing some of the top names in the field of English language teaching.

ACB-BELL

The partnership between Assumption College Bangkok and Bell International began in 2005 and has grown and flourished ever since. Bell has enjoyed a close working relationship with Assumption schools in Thailand since 1995 and we take great pride in our association with this most prestigious centre of learning. Working in partnership with a Thai school whose history has demonstrated the success of its methods has helped us understand Thai culture, and adapt our teaching and learning principles so that the cultural exchange between the UK and Thailand is mutually beneficial.

A GROWING FAMILY

Having started as teaching only Mathayom 1 students, the ACB-Bell Programme is currently home to about 500 students. Even with the sharp growth in student numbers, our programme manages to maintain an atmosphere one would usually associate with a much smaller school. The small classroom sizes of up to maximum of 16 students and the substantial amount of learning time of at least 5 periods each week, mean that the students and teachers soon get to know each other as individuals. The intimate feel of our programme is further enhanced by the family aspect. Meeting younger brothers and cousins who proudly tell us that their older siblings were former Bell students is hugely satisfying and, we hope, signifies that these former students enjoyed their time on our programme.

PROGRESS AND MATURITY

The real joy in knowing our students so well is observing their progress. For every confident user of English I see accepting their graduation certificate at the end of M3, I remember that same student entering the classroom on their first day and staring nervously at the tall, unfamiliar teachers in front of them, hoping they won't get asked to speak English. The development we see, not only in their ability to use English, but in their self-confidence and maturity of action is, no doubt, what has fostered such a feeling of warmth and mutual respect within the ACB-Bell Programme, with students happy to approach teachers with questions or conversations outside of their allotted daily study sessions.

OUR CLASSES

Bell classes take place five times a week in our dedicated Bell centre on the 5th floor of the F. Hillaire build. Students on the Bell Programme study in a class of 48 students for the majority of their time at school. However, when entering the Bell centre, this class is divided into three different, mixed-ability classes of 16 students. This provides the foundation on which the success of the ACB-Bell Programme has been built. This class of 16 studies together five times a week for the entire academic year. In such small groups, students are given the opportunity to show their ability to succeed in a wide variety of fields, get individual help and feedback from their teacher on their classroom performance, and develop close friendships with classmates. We encourage students to work in collaboration with their classmates in pairs or teams, and to recognize that their fellow students are valuable learning resources. This is largely achieved through the careful design and preparation of lessons; with a strong emphasis on interactive activities where all students in the classroom are involved all the time. Students are both encouraged and required to participate fully in activities to succeed, and the teachers take personal responsibility in ensuring they produce activities that are not only enjoyable for the students, but also provide meaningful learning outcomes for the students to aim to achieve. With a strong focus on communication, students are encouraged to speak and listen to as much English as possible and activities are designed to ensure that their use of the world's common language is both authentic and enjoyable. The way in which this is achieved includes, amongst a multitude of methods, problem-solving, role-playing, projects, puzzles, debates and research assignments. Our classrooms all have internet access, and teachers make use of technology as a tool to both motivate students, and as a means to ensure that as much time as possible is devoted to authentic language acquisition during lessons.

INTERNATIONAL STANDARDS OF ASSESSMENT

Our course book and assessment methods are based on the Common European Frame of Reference (CEFR), an international grading standard used around the world for describing a learner's language skills. The CEFR is also used as the basis of all Cambridge University's English Assessment Exams and, as part of our course; all students are required to take either the KET or PET Cambridge English exam. The results of this test provides parents with an internationally-recognized indication of their child's level of English, while the certificates issued by Cambridge University to those students who succeed in passing provide our students with valuable international certification that can be used when applying to enter exchange programmes, and both Thai and foreign educational institutions. Year after year, our students' results have gone from strength to strength and we are confident that this trend will continue in the future.

OUR TEACHERS

In order to assess in this manner, our teachers need to be highly-qualified and well-trained. At ACB-Bell, this involves both weekly internal training sessions and external training courses. Our staff body includes a number of teachers qualified to administer Cambridge University speaking exams and we are very proud to have been recognized by Cambridge University as an official Cambridge English Exam Preparation Centre, having been granted certification during the 2015 academic year.

ADDED VALUE

In addition to our core programme, the Bell Programme runs after-school classes from Monday to Thursday from 4-5pm. These focus on fun, communicative activities which help to ensure that our students improve their ability to communicate in English in a relaxed and positive environment. On Saturdays there are both morning and afternoon classes which follow weekly themes, helping students to develop their vocabulary in specific areas, and to use this vocabulary to communicate effectively. As part of Assumption College's club activity programme, Bell teachers run a number of student clubs. These currently include the Bell Football Club, the Rounders Club and the English TV Club.

OUR STUDENTS

We are very proud of the students and recognize this formally at the annual Bell graduation ceremony, honouring the efforts our students have put into their studies over three years of language learning. It is a bittersweet experience; the pride we feel in reflecting on and recognizing the huge strides they have taken towards their adult lives, mixed with the inevitable sadness we know comes, with not seeing those familiar faces in the classrooms of our centre every day. Amongst the highlights of the ceremony are departing speeches from class representatives, and we would like to leave you with the words of Garn Tarutiyasiri, the M3/3 representative during the most recently-completed academic year. His words sum up so many aspects of our programme and centre aims, and we will continue to strive to create similar emotions in all those students who pass through our classrooms and lives, year after year, at the ACB-Bell Programme.

Extract from Garn Tarutiyasiri's speech from the Mathayom 3 Graduation Ceremony, February

"I still remember the first time I stepped into a Bell classroom with some of my new friends. A classroom only big enough for 16 chairs for students, one desk for the teacher, a shelf of books and a wide whiteboard; the small classroom that we used to do so many different activities together, the small classroom that will be in our memory forever. Over three years, we planned, wrote and acted portfolios; played mini games together, shared experiences and studied hard. I have gained so much knowledge. So have my friends that are sitting here. Formerly, I wouldn't dare to face foreigners and talk to them but now I can talk with them skillfully. My house is a Chinese bakery shop near China Town, and it's very popular with tourists. Many of them get lost and don't know which direction they should go. They come in the shop, buy some Chinese pastries and ask me the way. At first, I would get very nervous and flustered, and tell them the wrong direction. I felt really bad about doing that so I decided to study English very hard. I studied by watching movies, listening to songs and talking with my family in English; but nothing was better than studying with Bell. Our Bell course has really given us many things. Last year, I applied to study on the American Field Service Exchange Programme. To enter the programme, you had to pass a written test and a speaking test like PET or KET. I could do it easily because of my Bell lessons and my results were really satisfying. A friend (and Bell classmate) of mine qualified to go to New Zealand because of Bell. Before I started studying, I thought that Bell would be very boring but I had to change my mind because the teaching style was very interesting and we were encouraged to give our opinions fully. The teachers were really kind and gentle. I'd like to take this opportunity to thank them for always sacrificing themselves and dedicating themselves to teaching us. I'd also like to apologize for things we have done wrong and might have made you feel bad. Not a day passed when I didn't want to study Bell. It was and is my favourite subject. Every day we learnt something new; interesting new vocabulary from the projector, competing against other teams by answering questions, and doing portfolio projects together. Every activity in the room was very interesting and valuable.

I don't want to leave. Could we stay one more year?"

เสริมเอ็ดดูเคชั่น STEM EDUCATION กับครูอัสสัมชัญ

จากวันที่อัสสัมชนักคิดเด่นท่านหนึ่ง ได้เข้ามาปาฐกถาในโรงเรียน ด้วยสถานะของความเป็นรัฐมนตรีกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ดร.พิเชฐ คุรงคเวโรจน์ ได้พูดถึงความขาดแคลนนักประดิษฐ์ และนักวิทยาศาสตร์ในประเทศไทย ในขณะที่ประเทศไทยจะต้องเปลี่ยนผ่านไปสู่อุตสาหกรรมผู้ประกอบการ และการคิดค้นนวัตกรรมเอง แทนที่จะต้องพึ่งพาเทคโนโลยีต่างประเทศ และผลิตภัณฑ์หลายอย่างนั้นก็มีแต่เฉพาะในประเทศไทย ทำให้ทางรัฐบาลตระหนักว่างานสำคัญของภาครัฐคือการสร้างผู้ผลิตนวัตกรรม หรือที่เรียกว่า นวัตกรรม นั่นเองจึงเป็นที่มาของการจัดการ STEM EDUCATION ในโรงเรียนอัสสัมชัญขึ้น

แนวคิดการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ STEM EDUCATION มาจากการพูดคุยกันของ ดร.พิเชฐ คุรงคเวโรจน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ที่ท่านได้เปรียบกับ คุณปิยะบุตร ชลวิจารณ์ นายกส.มคมอัสสัมชัญ ว่ากระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ มีแหล่งการเรียนรู้มากมายที่ดีๆ แต่ไม่ค่อยมีใครทราบ เช่น หอดูดาวที่มีกล้องดูดาวขนาดใหญ่ที่สุดในอาเซียน บนดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้คุณปิยะบุตร ได้มีแนวคิดในการพัฒนาคณะครูวิทยาศาสตร์ ของโรงเรียนอัสสัมชัญ และโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม โดยจัดเป็นค่ายวิทยาศาสตร์ เพื่อให้บรรดาครูเป็นผู้ได้เรียนรู้และนำมาเผยแพร่สู่นักเรียนที่ตนสอนต่อไป จึงเกิดความร่วมมือกันระหว่าง กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โรงเรียนอัสสัมชัญ สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนอัสสัมชัญ และสมาคมอัสสัมชัญ (สมาคมศิษย์เก่า) ได้ร่วมกันจัดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเสริมศึกษา STEM Education ขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ในระหว่างวันที่ 8-10 พฤษภาคม 2559 ซึ่งเป็นเวลาช่วงปิดเทอมใหญ่ของโรงเรียนทั้งสอง

คณะผู้จัดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ได้มีแนวคิดให้เกิดความรู้ และการสร้างระบบวิธีการคิดตามแนวทาง STEM Education ซึ่งก็คือการพัฒนา Sciences, Technology, Engineering, Math หรือวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์และคณิตศาสตร์ ร่วมกันในทุกกิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจากการศึกษาด้านใดด้านหนึ่งเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถทำให้เกิดภูมิรู้ได้อย่างที่ควรเป็น ในการศึกษาในต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกาจึงมีการศึกษาวิจัย และยอมรับวิธีการศึกษาแบบ STEM นี้ โดยการสอนตั้งแต่ยังเด็กจนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผลที่ได้รับจากการสอนในลักษณะนี้สร้างให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ ขึ้นในประเทศเป็นจำนวนมาก การพัฒนานักนวัตกรรม ให้เกิดขึ้นในระบบการเรียนการสอนของโรงเรียนอัสสัมชัญ จึงเป็นการสร้างวิถีคิดเหล่านี้ให้เกิดขึ้นกับบรรดาผู้สอนก่อน ทั้งการได้เห็นการสร้างฐานการเรียนรู้จริงๆ ของหน่วยงานต่างๆ การสร้างระบบวิธีคิดและการวางแผนการสอน และการเตรียมการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการส่งต่ออย่างไม่มีสะดุด

โดยในการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ STEM Education นี้ได้เชิญครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ คณิตศาสตร์ และครูฝ่ายวิชาการตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมสัมมนากว่า 40 ท่าน โดยได้รับการสอนจากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ การเข้าชมสถานที่สำคัญที่มีผลต่อการสร้างนวัตกรรม ไม่ว่าจะเป็นการเข้าชมหอดูดาวแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดเชียงใหม่ (ดอยอินทนนท์) และรับฟังการบรรยายจาก อาจารย์อภิชาติ เหล็กงาม ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการหอดูดาวและวิศวกรรม โดยการเข้าเยี่ยมชมหอดูดาวแห่งนี้ นับเป็นการสร้างความประทับใจให้กับบรรดาครูทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง เพราะไม่มีใครทราบเลยว่า ประเทศไทย

มีของตัวอย่างนี้ หอดูดาวแห่งนี้เป็นหนึ่งในหอดูดาวที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของเอเชีย และของโลกก็ว่าได้ ด้วยขนาดของกล้องดูดาวที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางขนาด 2.4 เมตร ตั้งอยู่บนดอยอินทนนท์ เนื่องจากเป็นพื้นที่สูง ห่างไกลแสงไฟรบกวน ทำให้การติดตามดาวและศึกษาเทหวัตถุบนท้องฟ้า เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จากการได้สอบถามทางอาจารย์อภิชาติ ผู้อำนวยการฯ ได้ทราบว่า กล้องดูดาวนี้มีเครือข่ายเชื่อมโยงกับกล้องดูดาวของหอดูดาวแห่งอื่นๆ ทั่วโลก มีนักวิชาการดาราศาสตร์และเทหวัตถุเข้ามาใช้ข้อมูลร่วมกันกับหอดูดาวแห่งนี้จำนวนมาก เนื่องจากประสิทธิภาพที่สูง และทีมนักวิชาการดาราศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพ การทำงานของนักวิชาการที่นั่นทำกันทั้งวันทั้งคืน เนื่องจากการติดตามดาวต้องทำในช่วงที่ไม่มีแสงอาทิตย์ หรือมืดแล้ว โดยวันที่ไปเยี่ยมชม เจ้าหน้าที่หลายคนเพิ่งออกกะกันตอนตีห้า แล้วพักได้สักพักก็มาให้ความรู้กับคณะครูในช่วงบ่ายโม่งเลย ซึ่งน่าประทับใจมากเพราะเพิ่งลงจากดอยกลับไปบ้าน แล้วกลับขึ้นมาก่อนเวลาที่ต้องทำงานจริงๆ

หลังจากนั้นคณะครูก็ได้เข้าเยี่ยมชมสถานีเกษตรหลวง ดอยอินทนนท์ ซึ่งเกิดจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงต้องการแก้ไขปัญหาการผลิตฝิ่น การบุกรุกป่า ทำไร่เลื่อนลอยของชาวเขาในภาคเหนือ โดยทรงให้มีการศึกษาการปลูกพืชทดแทน ได้แก่ สตอเบอร์รี่ และการผลิตดอกไม้เมืองหนาว เพื่อการทดแทนการทำไร่ฝิ่น นับตั้งแต่เมื่อพุทธศักราช 2522 เป็นต้นมา จนขณะนี้ สถานีเกษตรหลวงอินทนนท์เป็นต้นแบบของการทำเกษตรบนที่สูง ทั้งการปลูกผลไม้และดอกไม้เมืองหนาว การเลี้ยงปลาสเตอร์เจียน ซึ่งเป็นปลาที่ให้อาหารปลาสเตอร์เจียนที่นำไปทำปลาเค็ม การเลี้ยงปลาเรนโบว์เทราท์ที่มีเนื้อรสชาติดี ซึ่งใครจะไปคิด ว่าการเลี้ยงปลาสามารถทำกันบนภูเขาสูงได้ด้วยแต่ด้วยพระอัจฉริยภาพ

ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงเห็นภูมิอากาศที่เหมาะสมและร่วมด้วยนักวิชาการเกษตรทำให้การทำพื้นที่กว้างใหญ่แห่งนี้เป็นต้นแบบของการทำเกษตรหลวงในพื้นที่อื่นๆ อีกด้วย และเรายังได้รับประทานผลผลิตที่เกิดขึ้นจากโครงการหลวงและแหล่งผลิตของชาวเขาที่นำมาจำหน่ายให้กับพวกเราทั้งที่มีแบรนด์ของโครงการหลวง และผลิตจำหน่ายกันแบบบ้านๆ กันด้วย ทำให้การปลูกฝิ่นของชาวเขา การบุกรุกป่า ทำไร่เลื่อนลอย และการเกิดไฟป่าหายไปจากแถบนี้ ชาวเขาก็กลายมาเป็นชาวเราไม่เป็นเครื่องมือของผู้ต้องการยาเสพติดไปผลิตอีกต่อไป

การสัมมนาเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ ได้เชิญผู้ที่ได้ลงมือทำโครงการ STEM Education สำเร็จมาแล้วมาช่วยเป็นผู้ให้ความรู้และสร้างแนวทางวิธีคิด ได้แก่ ดร.วิภากร นิธิปรัชานนท์ ผู้อำนวยการศูนย์บริหารโครงการพัฒนาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย และ ดร.สิริวัฒน์ พงศแพทย์พินิจ ศิษย์เก่าอีสัสมัชชา ซึ่งคร่ำหวอดมาในวงการการพัฒนาครูในการศึกษาระบบสเต็ม ซึ่งโรงเรียนในเครือจุฬาภรณราชวิทยาลัยทั้ง 12 แห่ง ได้ผลิตนักวิทยาศาสตร์เก่งๆ ให้กับประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งหากโรงเรียนอีสัสมัชชา ได้ปรับปรุงให้การเรียนการสอนเป็นไปในแนวทางดังกล่าว ก็เชื่อว่าโรงเรียนอีสัสมัชชาจะสามารถมีบุคลากรทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิศวกรรม และคณิตศาสตร์ได้ทั้งแง่ปริมาณและคุณภาพไม่แพ้ใครในการบรรยายเชิงปฏิบัติการนี้มีการสร้างฐานการเรียนรู้ด้วยอุปกรณ์ที่ราคาไม่แพงและจำกัดปริมาณ อันเป็นการสร้างให้คณะครูเกิดแนวคิดในการหาสิ่งรอบข้างมาสร้างเป็นฐานการเรียนรู้ได้โดยไม่ติดกับดักของการไม่มีเงินงบประมาณสนับสนุนอีกด้วย

ความสนุกของการเรียนรู้มักได้จากการได้หยิบจับเรียนรู้ด้วยของจริง คณะครูจึงได้มีโอกาสไปฟังการบรรยายและเข้าชมฐานการเรียนรู้จากสถาบันวิจัยและพัฒนาพลังงาน เพื่อการสร้างกิจกรรมด้านพลังงานและรับฟังการบรรยาย โดย ผศ.ดร.พฤษัช อักกะรังสี ผู้อำนวยการสถาบันฯ ซึ่งเป็นศิษย์เก่าอีสัสมัชชาอีกด้วย การเข้าชมฐานพลังงานทำให้ทราบถึงอุปกรณ์ไฟฟ้าต่างๆ มีการใช้พลังงานที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นความรู้เดิมๆ แต่พอได้เห็นวิธีการในการนำเสนอ ในรูปแบบที่จับต้องได้

เช่น บอร์ดการวัดค่าพลังงานออกมาเป็นตัวเลขของอุปกรณ์ต่างๆ การเปรียบเทียบการใช้ระบบไฟฟ้าส่องสว่าง ทำให้เกิดแนวคิดในการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้เห็นภาพจริงแทนกันเดกันเองแบบเดิมๆ

นอกจากนี้ยังได้ทำการเยี่ยมชมห้องปฏิบัติการนวัตกรรมเทคโนโลยีการเรียนรู้ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และฟังบรรยาย “การส่งเสริม STEM Education ผ่านทางการสร้างโครงการโดยใช้เทคโนโลยีสมองกลฝังตัว” โดย ดร.อานันท์ สีสพิทักษ์เกียรติ ผู้ช่วยคณบดี ฝ่ายนวัตกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หรือที่เราเรียกกันว่า เทคโนโลยีหุ่นยนต์นั่นเอง เมื่อได้พูดคุยกับอาจารย์อานันท์ แล้วก็ได้ทราบว่า ห้องแล็บแห่งนี้เป็นต้นแบบของระบบ STEM Education ให้กับโรงเรียนหลายแห่งทางภาคเหนือ ซึ่งรวมถึงโรงเรียนสันทรายวิทยาคมซึ่งเป็นโรงเรียนต้นแบบด้านการสอนวิทยาศาสตร์ทางภาคเหนืออีกด้วย คณะครูได้เข้าชมฐานการสร้างหุ่นยนต์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยการบรรยายของทั้งท่านอาจารย์อานันท์ และนักศึกษาปริญญาโท และนักวิชาการจนทำให้เรื่องหุ่นยนต์ที่ไกลตัวกลายเป็นเรื่องใกล้ๆ ตัวและสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

หลังจากนั้นยังได้ทำการเข้าเยี่ยมชมตัวอย่างฐานการเรียนรู้ และโครงการ ณ โรงเรียนสันทรายวิทยาคม ซึ่ง ดร.อานันท์ สีสพิทักษ์เกียรติ และทีมงาน

ได้ดำเนินการสร้างความสัมพันธ์กับโรงเรียนสันทรายวิทยาคมในฐานะมหาวิทยาลัยที่เลี้ยงให้กับโรงเรียนแห่งนี้ โดยไม่น่าเชื่อว่า โครงการวิทยาศาสตร์หลายโครงการของโรงเรียนได้แก้ไขปัญหาให้กับโรงเรียนได้ด้วยมือของนักเรียนเองเช่นโครงการระบบประหยัดไฟฟ้าของห้องเรียนมีการพัฒนาโดยนักเรียนให้มีการเปิดไฟฟ้าส่องสว่างเมื่อมีคนเข้ามาในห้องเรียน และจะปิดเองอัตโนมัติเมื่อไม่มีใครอยู่ในห้องเรียน ทำให้ประหยัดค่าไฟฟ้าที่ไม่จำเป็น และแก้ไขการลืมนิดไฟฟ้ แม้จะมีการรณรงค์กันมาอย่างตลอด

หลังจากการจบการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ทั้งสามวันนี้ คณะครูทุกฝ่ายก็ได้ทำแผนการสอนที่ ยึดโยงกับระบบ STEM Education เพื่อใช้ในการ เรียนการสอนตลอดปีการศึกษาของทั้งฝ่ายประถม และฝ่ายมัธยม อันเป็นการบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของ การสัมมนาเชิงปฏิบัติการนี้ ซึ่งจะต้องทำการวัดผล สัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่อง โดยทั้งคณะผู้บริหารโรงเรียน คณะกรรมการสมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียน อัสสัมชัญ และคณะกรรมการสมาคมอัสสัมชัญ ได้ให้ คำมั่นว่าจะสนับสนุนการศึกษาเช่นนี้ต่อไป และเมื่อมีผล สัมฤทธิ์ที่ดี ก็จะดำเนินการพัฒนาครูในสาขาวิชาอื่น ๆ ตามลำดับต่อไปอีก

จากการสัมมนาครั้งนี้คณะผู้จัดการสัมมนาได้ ส่งแผนงานการสัมมนาและผลงานส่งเข้าประกวดการ จัดสัมมนายอดเยี่ยมในโครงการที่จัดขึ้นโดย สำนักงาน ส่งเสริมการจัดประชุม และนิทรรศการ (องค์การมหาชน) โดยการจัดสัมมนาโครงการ STEM Education นี้ได้รับ คัดเลือกให้รับรางวัลยอดเยี่ยม หนึ่งในเก้าหน่วยงาน ในงาน Thailand Domestic MICE MART 2016 ซึ่งยัง ความภูมิใจให้กับโรงเรียนอัสสัมชัญ สมาคมผู้ปกครอง และครูโรงเรียนอัสสัมชัญ และสมาคมอัสสัมชัญ

ผู้เป็นหน่วยงานที่ก่อให้เกิดการจัดสัมมนา ในครั้งนี้ด้วย โดยการรับมอบโล่รางวัลประกาศ เกียรติคุณดังกล่าว ได้รับเกียรติจากท่าน พลเอก ณะศักดิ์ ปภีมาประกร รองนายกรัฐมนตรี เป็นผู้มอบ รางวัลอันทรงเกียรตินี้ ให้กับ ดร.วัลลภ เจียรนวนท์ นายกกิตติมศักดิ์สมาคมอัสสัมชัญ เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2559 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ อีกด้วย

International STEM Camp in 2016 Tokyo Japan

ประสบการณ์อันยิ่งใหญ่ของพวกเราที่ได้รับจากการเข้าร่วม International STEM Camp 2016 กับ STEM Education Research Center, Saitama University, Japan เมื่อวันที่ 15-22 สิงหาคม 2559 โดยค่ายนี้ได้รับการสนับสนุนจากท่านผู้อำนวยการ ภราดาเศกสรร สกนธวัฒน์ และหัวหน้าฝ่ายต่างๆ ให้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้และทำการคัดเลือกนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้จำนวน 5 คน โดยคัดเลือกจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จากชมรมโรบอทคือ ด.ช.ศรিতวรรณม์ คันธกมลมาศ ป.5/3 ด.ช.พศิน นุ่มกรรณ์ ป.5/5 ด.ช.สิปปากร ธัญญาอายุ ป.6/3 ด.ช.ภารุจ เอื้อสุดกิจ ป.6/6 ด.ช.ทัชชกร บวรสุจริตกุล ป.6/9 และคุณครูงานการสอนคอมพิวเตอร์ มีสปทิตตา ตั้งพรถิรกุล และม.เทพพิทักษ์ ล้ำชวด ครูผู้สอนวิชา STEM Education ป.3 – ป.6 ได้มีโอกาสหาประสบการณ์จากการจัดกิจกรรมในครั้งนี้

ในวันแรก (16 ส.ค. 2559) ที่พวกเราไปถึงสนามบินนานาชาตินาริตะโตเกียวและได้รับการต้อนรับจากทางผู้จัด Dr. Tairo Nomura อย่างอบอุ่นโดยเดินทางด้วยรถไฟ JR Line ไปยังเมืองโยโกฮามา เพื่อเข้าร่วมกิจกรรม LEGO จากทาง Learning Systems Co.,Ltd และขึ้นชม Yokohama Sky Tower เพื่อชมทิวทัศน์รอบเมืองแบบ 360 องศา พวกเราได้รับความรู้จากการร่วมกิจกรรมและชมเมืองที่มีทัศนียภาพที่สวยงาม

ในวันที่สอง (17 ส.ค. 2559) พวกเราเริ่มสู่กระบวนการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกับบ.ร.ญี่ปุ่นระดับประถมศึกษาที่พิพิธภัณฑ์ National Museum of Nature and Science ซึ่งเป็นพิพิธภัณฑ์ที่รวบรวมเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และธรรมชาติ แบ่งเป็นโซนต่างๆ ที่น่าสนใจ จากนั้นไปวัดอาซากุสะ Asakusa Temple แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและร่วมเวิร์คชอปกับการทำขนมของชาวญี่ปุ่นที่พวกเราได้ชมวิถีทัศน์และครุมาสาธิตให้เราชมจากนั้นได้ให้พวกเราลงมือปฏิบัติเรียนรู้กันเองอย่างสนุกและอร่อยค่ะ (อันนี้พวกเรานำกลับมาให้ครอบครัวชิมและได้รับคำชม)

ในวันที่ 3 – 5 (18 - 20 ส.ค. 59) พวกเขาเริ่มออกเดินทางไปยังสถานที่ที่พวกเขาจะไปเรียนรู้เรื่องการออกแบบสร้างหุ่นยนต์และเขียนโปรแกรมควบคุมหุ่นยนต์ของเราตามภารกิจที่ทางค่ายจัดให้ร่วมกับเพื่อนๆ ชาวต่างชาติต่างวัยรวมทั้งแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างคุณครูและนักเรียนทั้งชาวอินเดียชาวไทยและชาวญี่ปุ่น คือ Tohoku โดยรถบัสจากโตเกียวไปที่นั่นใช้เวลา 5-6 ชั่วโมงถึงจุดหมายที่เราต้องการ ในวันนั้นฝนตกตั้งแต่เช้าตรู่ทำให้การเดินทางต้องใช้เวลามากขึ้นในขณะอยู่บนรถบัสก่อนถึงจุดหมายที่เราต้องไปทางคณะทำงานได้นำวิดีโอของการเกิดเหตุการณ์ สึนามิในวันที่ 11 มีนาคม 2554 ให้เราชมเพื่อตระหนักถึงภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้น รวมทั้งได้นำพวกเขาไปชมสถานที่จริงในปัจจุบันและการเคารพผู้เสียชีวิตในที่แห่งนั้นโดยท่านวิทยากรคืออาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนมัธยมโทโฮกุได้มาถ่ายทอดประสบการณ์ในวันนั้น

และเล่าถึงผู้คนในที่แห่งนั้นในทุกวันนี้ การเกิดวิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรมและผลกระทบต่อเศรษฐกิจขนาดใหญ่ ส่งผลให้มีผู้อพยพมากถึง 300,000 คนในภูมิภาคโทโฮกุ ตลอดจนการขาดแคลนอาหาร น้ำที่พิศอกาศัย ยาและเชื้อเพลิงในผู้รอดชีวิต รัฐบาลญี่ปุ่นตอบสนองโดยระดมกำลังป้องกันตนเอง ขณะที่อีกหลายประเทศส่งทีมค้นหาและกู้ภัยช่วยค้นหาผู้รอดชีวิตองค์การช่วยเหลือทั้งในญี่ปุ่นและทั่วโลกยังได้ตอบสนองผลกระทบทางเศรษฐกิจมีทั้งปัญหาเฉียบพลัน ซึ่งการผลิตทางอุตสาหกรรมหยุดชะงักไปในหลายโรงงาน และปัญหาเรื้อรังยาวกว่าในด้านการฟื้นฟูบูรณะ ผลกระทบร้ายแรงอีกประการหนึ่งของสึนามิคือความเสียหายหนักอันเกิดแก่โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ฟูกูชิมะไดอิจิ ซึ่งส่งผลให้เกิดการรั่วไหลของกัมมันตภาพรังสีและโอกาสเกิดอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมในระยะยาว

และต้องการการทำความสะอาดราคาแพง ทำให้พวกเขาได้เห็นสภาพจริง ณ ปัจจุบันและได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นและจัดงาน welcome party ให้พวกเขาอย่างอบอุ่นสนุกและความรู้รวมทั้งการถ่ายทอดประสบการณ์จากผู้ที่ยอดชีวิตในวันนั้นมาให้พวกเขาฟัง

ภารกิจต่อไปของพวกเขาก็คือการเรียนรู้โดยทางค่ายฯ ได้จัดอุปกรณ์ต่างๆ การให้คำอธิบายและสนามเพื่อให้พวกเขาได้เรียนรู้การใช้ STEM board กับอุปกรณ์ต่างๆ โดยการออกแบบและสร้างหุ่นยนต์ด้วยตัวเองจากนั้นนำมาเขียนโปรแกรมเพื่อควบคุมหุ่นยนต์ของเราให้ทำงานตามภารกิจที่ได้รับ 3 วัน 2 คืนกับการเข้าค่ายร่วมกันได้เรียนรู้ทั้งโปรแกรม หุ่นยนต์และการทานอาหารญี่ปุ่นหลากหลายรูปแบบ รวมทั้งความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เข้าร่วมค่ายฯ นานาชาติในครั้งนี้ซึ่งได้รับทั้งความรู้ ประสบการณ์ ความคิดและหลากหลายรูปแบบของการออกแบบหุ่นยนต์เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้ด้วย

ในขณะที่เดินทางกลับมาที่โตเกียว ทางคณะฯฯ ได้พาพวกเราเยี่ยมชมถ้ำแห่งหนึ่งซึ่งมีความสวยงามมาก เป็นถ้ำหินงอกหินย้อยและทางการญี่ปุ่นได้สร้างทางขึ้นลงรวมทั้งติดตั้งไฟฟ้าเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวโดยไม่เบียดบังหรือรบกวนหินตามธรรมชาติเหล่านี้

วันที่ 6 (21 ส.ค. 2559) พวกเราได้ไปเยี่ยมชมและเรียนรู้ที่พิพิธภัณฑ์หลายแห่งมาก เช่น Mirai Kan Museum เป็นแหล่งนวัตกรรมที่พวกเราได้เดินชมและเก็บเกี่ยวประสบการณ์และความรู้ได้อย่างมากมายรวมทั้งได้ชมหุ่นยนต์ ASIMO และหุ่นยนต์อีกหลาย ๆ ตัว ส่วนความพิเศษที่บริษัทฮอนด้าได้พัฒนา ASIMO ตัวใหม่นี้ที่ได้ถูกพัฒนาขึ้นมา มีความสามารถมากมายนอกจากเดินไปรอบ ๆ บริเวณแล้วยังสามารถวิ่ง เดิน ปราบมือและแสดงอารมณ์ดีใจเมื่อผู้ชมปราบมือให้เป็นที่ถูกใจของเด็ก ๆ และผู้ใหญ่ทุกท่าน จุดที่เป็นไฮไลท์ที่ใครมาแล้วต้องไม่พลาดชม คือ ลูกโลกขนาดมหึมาสัญลักษณ์ของมิไรคัง ซึ่งเป็นลูกโลกจำลองสภาพภูมิอากาศของโลกในยุคต่าง ๆ โดยจะมีวิทยากรให้คำบรรยาย ซึ่งทุก ๆ ส่วนที่ทางพิพิธภัณฑ์จัดให้พวกเราชมอย่างสนุกสนาน

ส่วนพิพิธภัณฑ์อีกแห่งคือ Sony Explora Science ซึ่งที่นี่พวกเราทุกคนก็ชอบอีกเช่นกันเพราะเป็นสถานที่ที่เราสามารถสัมผัสประสบการณ์แสงและเสียงได้ พวกเราชอบอย่างสนุกสนาน จากนั้นสถานที่สุดท้ายในวันนี้คือ ดิสนีย์แลนด์โตเกียวซึ่งเป็นสถานที่ที่เด็กๆ ชื่นชอบ สนุกสนานและมีความสุขกับเครื่องเล่นนานาชนิดและเดินเที่ยวอย่างอิสระและกลับมาพบกันตามจุดและเวลาที่นัดหมาย แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลาและการดูแลตนเองได้อย่างดีแถมยังมีการแบ่งจัดสรรเวลาในการเดินทางซื้อของเพื่อฝากคนในครอบครัว ญาติมิตรเพื่อนและคุณครูของเด็กๆ แสดงถึงความมีน้ำใจของเด็กๆ ของเรอีกด้วย

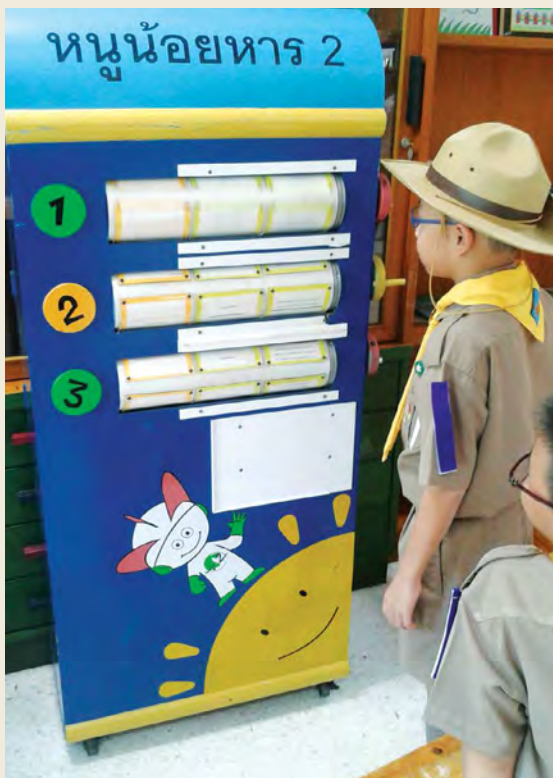
วันสุดท้ายของการเข้าค่ายคือวันที่ 22 ส.ค. 2559 ตามกำหนดคือเราจะไปพิพิธภัณฑ์อีกแห่งคือ National Science Museum และเดินทางกลับประเทศไทยในช่วงบ่ายๆ แต่สภาพภูมิอากาศในวันนั้นที่พบคือมีพายุไต้ฝุ่นเข้าที่โตเกียวช่วงบ่ายแต่ฝนก็ตกตั้งแต่เช้าและตกหนักขึ้นเรื่อยๆจนทำให้ทางคณะต้องเปลี่ยนแผน เพราะกลัวคณะของพวกเราจะโดยสารเครื่องบินกลับประเทศไม่ได้เนื่องจากสภาพภูมิอากาศไม่ดี จึงต้องให้พวกเราไปรอการขึ้นเครื่องบินที่สนามบินนาริตะเพื่อรอประกาศจากทางสายการบินของพวกเรา ผลปรากฏว่าหลังจากสายบินไปแล้วฝนก็เริ่มลดความรุนแรงลงทำให้สายการบินล่าช้าไป 2-3 ชั่วโมงแต่ก็ยังมีความสุขคืออย่างมากที่สุดคือเครื่องบินที่พวกเราโดยสารกลับนั้นสามารถพาพวกเรากลับถึงประเทศไทยได้อย่างสวัสดิภาพทำให้ทุกคนกลับมามีความสุข สนุกสนาน ได้รับความรู้และประสบการณ์ที่คุ้มค่าในครั้งนี้ด้วย

โดย มิสปทิตตา ตั้งพรธิกรกุล

ห้องเรียนสีเขียว

ห้องเรียนสีเขียวเป็นความร่วมมือระหว่าง โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม การไฟฟ้าฝ่ายผลิต แห่งประเทศไทย ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ โดยมี วัตถุประสงค์ เพื่อเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้และ ให้นักเรียนได้พัฒนาความคิด อันจะนำไปสู่การปรับ เปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ไฟอย่างประหยัด และ รักษาสิ่งแวดล้อมที่ถาวรต่อไป โดยให้นักเรียนได้ เรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความ ตระหนักและเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างการ ผลิตไฟฟ้า และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติได้ชัดเจนขึ้น

ภายใต้นโยบายของ ภราดาอาจิดน เต่งตระกูล คุณครูใหญ่ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม โดยลงนาม ในวันที่ 30 มีนาคม 2543 และทำพิธีเปิดห้องเรียนสีเขียว ในวันที่ 1 ธันวาคม 2543 โดย ดร.วิชัย ตันศิริ รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการมาเป็นประธานในพิธีเปิด

ห้องเรียนสีเขียว ได้ยกระดับเป็นโรงเรียนสีเขียว จากการตรวจประเมินมาตรฐานจากมหาวิทยาลัยมหิดล และการไฟฟ้าผลิตแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นโรงเรียนต้นแบบในการอนุรักษ์พลังงานต่อไป ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2555 ในสมัยของภราวดา ดร.ศักดา สกนธวัฒน์ และ ในปีการศึกษา 2559 ทางกรมไฟฟ้าผลิตแห่งประเทศไทย จะพัฒนา ห้องเรียนสีเขียว เป็นห้องเรียนที่ตอบรับกับการใช้เทคโนโลยี โดยจะมีการใช้ระบบ คิว อี โค้ด เข้ามาใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัยและน่าสนใจมากขึ้น

คณะกรรมการสภานักเรียน

1. เด็กชายธรรศ บุพธรรม	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/11	ประธานสภานักเรียน
2. เด็กชายอัครช ภัทรอนุวงศ์	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/11	รองประธานสภานักเรียน
3. เด็กชายวรัญญู นัคเรต	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/9	รองประธานสภานักเรียน
4. เด็กชายณัฐนันท์ เจริญสหยานนท์	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4	รองประธานสภานักเรียน
5. เด็กชายวิชัย เกษมรุ่งชัยกิจ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/13	กรรมการ
6. เด็กชายรัชภัทร เกียรติธีรรัช	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/13	กรรมการ
7. เด็กชายอัครนันท์ ตันพิพัฒน์	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/13	กรรมการ
8. เด็กชายถิรณัฐ ติมกร	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/12	กรรมการ
9. เด็กชายวรโชติ ธาธาภิรญาโชติ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/11	กรรมการ
10. เด็กชายพีรภูมิ ว่องวงษ์รักษ์	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/11	กรรมการ
11. เด็กชายจิรวัดน์ รัชตมงคลชล	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/11	กรรมการ
12. เด็กชายชนภูมิ วิริยสถาพรพงศ์	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/9	กรรมการ
13. เด็กชายกฤษฎา สิงหะเชนทร์	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/8	กรรมการ
14. เด็กชายกัณฑ์พนัน วัฒนชลสิทธิ์	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/7	กรรมการ
15. เด็กชายอัครวินท์ นิตยกันต์	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6	กรรมการ
16. เด็กชายภูวิศ อัมมहाพงษ์	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5	กรรมการ
17. เด็กชายธนวินท์ เกียรติกังวาฬไกล	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3	กรรมการ
18. เด็กชายศิธาสิทธิ์ บันลือปัญญาดี	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2	กรรมการ
19. เด็กชายวิน วิษระวิชกุล	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1	กรรมการ
20. เด็กชายทักษ์ธรรม์ สันตติกุล	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/12	กรรมการ
21. เด็กชายสิริวิทย์ เสงสูวนิช	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/11	กรรมการ
22. เด็กชายยามิน พาณิชชานนท์	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/7	กรรมการ
23. เด็กชายธนะเมศร์ฐ์ เตชากรวีระวัชร	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4	กรรมการ
24. เด็กชายวาติณ กัณฑ์ภณ พูลพร	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1	กรรมการ
25. เด็กชายยศพัทธ์ ออมเกียรติไพศาล	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/13	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการสภานักเรียน

1. นายภัทรพล สุขวจิพร	เลขประจำตัว 47038	ชั้น ม.6/8	ประธานนักเรียน
2. นายจิรวัดน์ เวชเศรษฐนนท์	เลขประจำตัว 46763	ชั้น ม.6/2	รองประธานนักเรียน 1
3. นายชินกฤต โจ	เลขประจำตัว 46879	ชั้น ม.6/2	รองประธานนักเรียน 2
4. นายสิรภพ ไผตรีสิริมงคล	เลขประจำตัว 46760	ชั้น ม.6/9	เลขานุการ
5. นายธนกร วิจิตรกิจจา	เลขประจำตัว 47145	ชั้น ม.6/2	ผู้ช่วยเลขานุการ
6. นายณภัทร เมธีศุภภักต์	เลขประจำตัว 46922	ชั้น ม.6/8	ฝ่ายต้อนรับ
7. นายวรภัต บุตรถิรชัย	เลขประจำตัว 47040	ชั้น ม.6/3	ฝ่ายศาสนาพุทธ
8. นายताल นวมะวัตร	เลขประจำตัว 46991	ชั้น ม.6/8	ฝ่ายศาสนาคริสต์
9. นายกรวิน มินิ	เลขประจำตัว 53909	ชั้น ม.6/9	ฝ่ายศาสนาอิสลาม
10. นายสุรสิทธิ์ บุญเอนกทรัพย์	เลขประจำตัว 46817	ชั้น ม.6/4	ฝ่ายวิชาการ
11. นายณัฐรัฐชัย กิตติกุลยุทธ์	เลขประจำตัว 46912	ชั้น ม.6/8	ฝ่ายกิจกรรม
12. นายศรันย์ สวสุวิชา	เลขประจำตัว 47198	ชั้น ม.6/2	ฝ่ายกีฬา
13. นายธิตพล เหล่าเหมวงค์	เลขประจำตัว 46737	ชั้น ม.6/3	ฝ่ายประสานงานทั่วไป
14. นายอินทัช คชานันท์	เลขประจำตัว 46825	ชั้น ม.6/8	ฝ่ายสื่อและประชาสัมพันธ์
15. นายชินกฤต เทอดเกียรติ	เลขประจำตัว 53983	ชั้น ม.6/8	กรรมการนักเรียน
16. นายณัฐภัทร อิศวทองชัย	เลขประจำตัว 47175	ชั้น ม.6/8	กรรมการนักเรียน
17. นายณภัทร แหยมสุขสวัสดิ์	เลขประจำตัว 46932	ชั้น ม.6/2	กรรมการนักเรียน
18. นายชุตินพธ์ ชนมหาตระกูล	เลขประจำตัว 46861	ชั้น ม.6/2	กรรมการนักเรียน
19. นายกิติภัทร รัชชีมณีพงศ์	เลขประจำตัว 51929	ชั้น ม.6/8	ที่ปรึกษาฝ่ายเชียร์
20. นายจิรภัทร เตชะกิจเวคิน	เลขประจำตัว 46774	ชั้น ม.6/2	ฝ่ายหาทุน
21. นายชัยวัฒน์ เกตุเสริมสุข	เลขประจำตัว 46883	ชั้น ม.6/4	เหรียญก

Hong Kong International Robotic Olympiad 2016

โดยมีสวารุณี ดำรงค์ชัยธนา

เส้นทางสู่ความสำเร็จในการแข่งขัน หุ่นยนต์บังคับมือ

ก้าวแรกการคัดเลือกเป็นตัวแทนประเทศไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (งานสอนคอมพิวเตอร์) ได้มอบหมายให้มิสวารุณี ดำรงค์ชัยธนา คัดเลือกนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการเสริมศักยภาพด้านหุ่นยนต์ ซึ่งก่อตั้งโดย มีสจิราวรรณ เกิดผล หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และฝึกซ้อมเพื่อการแข่งขันในรายการนี้จำนวน 7 คน ได้แก่

1. ด.ช.วิรวีญ	บุญมาภาค	เลขประจำตัว	52925	ป.4/2
2. ด.ช.ปริญชัย	เยี่ยมอมร	เลขประจำตัว	53072	ป.4/2
3. ด.ช.จันทรัตน์	ชะเอมจันทร์	เลขประจำตัว	53177	ป.4/9
4. ด.ช.พรหมวินัส	บุญมาภาค	เลขประจำตัว	52395	ป.5/2
5. ด.ช.สรศิษฐ์	แสงณรงค์รัตน์	เลขประจำตัว	52270	ป.5/4
6. ด.ช.นริชฎ์	พิบูลย์วงศ์	เลขประจำตัว	52157	EP.5/12
7. ด.ช.พงศภาคิน	พิริโยธินกุล	เลขประจำตัว	52805	EP.4/11

การฝึกซ้อมประกอบหุ่นยนต์บังคับมือ เพื่อเข้าร่วมแข่งขันในงาน เซียร์ ทอโรทีซี โรบोटิก โอลิมเปด ไทยแลนด์ 2016 (Zeer-TRTC Robotic Olympiad Thailand 2016) ในวันที่ 26 มิถุนายน 2559 ที่ศูนย์การค้าเซียร์ รังสิต ต.คูคต อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี จัดโดยศูนย์การค้าเซียร์ รังสิต ร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (สพฐ.) ชมรมครู หุ่นยนต์ไทย และเอ็มริฟลิปลิตซ์พหลาย ได้จัดขึ้นเพื่อคัดเลือกตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมแข่งขันหุ่นยนต์ในระดับนานาชาติที่ประเทศฮ่องกง ซึ่งทางสำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สพฐ.ให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเล็งเห็นว่าการให้นักเรียนได้เรียนรู้การสร้างหุ่นยนต์ในรูปแบบต่างๆ เป็นการสนับสนุนให้เด็กไทยได้บูรณาการสาระการเรียนรู้ที่หลากหลายเข้าด้วยกันอย่างมีคุณภาพ มีโลกทัศน์ในการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่กว้างไกล พัฒนาศักยภาพและความสามารถที่มีได้เทียบเท่าและก้าวไกลกว่าชาติอื่น

ซึ่งนักเรียนทั้ง 7 คน ได้ผ่านการคัดเลือกเป็นตัวแทนประเทศไทยไปแข่งขันในระดับนานาชาติที่ประเทศฮ่องกง ระหว่างวันที่ 29 กรกฎาคม – 2 สิงหาคม 2559 สำหรับรายการที่ไปแข่งขันนี้เป็นรายการแข่งขันหุ่นยนต์นานาชาติ ประจำปี 2016 สถานที่จัดแข่งขันคือมหาวิทยาลัยฮ่องกง โดยมีนักเรียนจากประเทศมาเลเซีย ประเทศไทย มาเก๊า เชียงไฮ้ เพลียวหนิง และฮ่องกง เข้าร่วมทำการแข่งขัน รวมกว่า 600 คน รายการแข่งขันมากกว่า 73 รายการ

ขั้นฝึกฝน : การเตรียมความพร้อมให้กับทัพนักเรียนไทย เพื่อคว้าชัยชนะให้กับประเทศไทยและโรงเรียนอีสัสมัชฌย แผนกประถมในครั้งนี้ มีสวารุณีได้ร่วมประชุมวางแผนร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์การคว้าชัยชนะให้กับประเทศไทยมาแล้วหลายสนามแล้ว ซึ่งได้แก่ สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สพล., ชมรมครูหุ่นยนต์ไทย และอาจารย์จิรพิพัฒน์ ธิญพงษ์ภัทร เพื่อคัดเลือกหุ่นยนต์ที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน ตามรายการการแข่งขันที่มีมากกว่า 73 รายการ ทั้งทางบกและทางน้ำ รวมถึงการออกแบบหุ่นยนต์ความคิดสร้างสรรค์ต่าง ๆ โดยนักเรียนแต่ละคนได้นำหุ่นยนต์ที่ตนเองได้รับมอบหมายมาฝึกซ้อมด้วยความตั้งใจและอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ จนเกิดความชำนาญและสามารถประกอบหุ่นยนต์ได้ด้วยตนเอง นับว่านักเรียนทุกคนได้ประสบการณ์และสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเองที่หาไม่ได้จากในห้องเรียน

ความสำเร็จที่ได้รับ : นักเรียนสามารถคว้ารางวัลกลับประเทศไทย 8 รางวัล ท่ามกลางความภาคภูมิใจของทางโรงเรียนและประชาชนคนไทย รวมไปถึงผู้สนับสนุนทุกฝ่าย การเดินทางเข้าร่วมแข่งขันในครั้งนี้ ถือเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักเรียนไทยจากโรงเรียนต่าง ๆ ด้วยกันเอง รวมถึงประสบการณ์ในต่างแดน ได้สังเกตจุดดีจุดเด่นของคู่แข่ง

ก่อนนำไปปรับใช้ในการแข่งขันครั้งต่อไปในภายภาคหน้า : ครูผู้ฝึกอบรมและดูแลนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน มีสวารุณี ดำรงค์ชัยธนา

ประสบการณ์

ที่ได้รับและความภาคภูมิใจที่ได้รับจากการแข่งขันในครั้งนี้

“ผมคิดว่าการแข่งขันในแต่ละครั้งกว่าจะได้รับการชัยชนะก็ย่อมมีพ่ายแพ้....แต่ผมก็ไม่ยอมแพ้ที่จะพยายาม..ฝึกฝน..ตั้งใจ...จนมีชัยชนะในครั้งนี้...ได้เป็นตัวแทนนักเรียนไทยไปแข่งขันระดับนานาชาติที่ฮ่องกง..และคว้ารางวัลกลับมาในครั้งนี้ คือ **รางวัลชนะเลิศ อันดับหนึ่ง ประเภท Single Motor Robot Appearance Design Competition (Presentation)** ผมขอขอบคุณโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม, มิสวารุณี ดำรงค์ชัยธนา กิจกรรมดี ๆ ของ สพฐ. ที่ต้องการให้เด็กไทยเทียบเท่านานาชาติ..ขอบคุณ อาจารย์จิริพิพัฒน์ ธัญพงษ์ภัทร ที่ช่วยแนะนำสิ่งดีให้กับผม และที่ผมต้องขอบคุณที่สุดคือคุณแม่และคุณพ่อ ที่คอยให้กำลังใจและสนับสนุนผมมาโดยตลอด และให้ผมทำตามความฝันของผม”

ด.ช. ปรีชญ์ชัย เยี่ยมอมร เลขประจำตัว 53072 ป.4/2

“การที่ผมได้เป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมการแข่งขัน Hongkong International Robotic Olympiad 2016 ในครั้งนี้ ผมได้รับประสบการณ์มากมายที่มีคุณค่ากับผมมาก ผมได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตของผู้คนบนเกาะฮ่องกงแห่งนี้ ได้มิตรภาพใหม่ๆ ทั้งเพื่อน พี่ และ ผู้ใหญ่ใจดีหลายๆ ท่าน ถึงแม้พวกเราจะต้องเจอกับเหตุการณ์ พายุไต้ฝุ่นนิตา รุนแรงถึงระดับ 8 แต่ก็ทำให้ผมได้เรียนรู้ว่าน้ำใจของคนไทยมีอยู่เสมอแม้เราจะอยู่ในต่างแดน คนไทยอยู่ที่ไหนไม่ทิ้งกันครับ ผมรู้สึกประทับใจเพื่อนๆ และทีมงานที่เข้าร่วมการแข่งขันทุกคน เพราะพวกเราทุกคนทำหน้าที่ของตัวเองได้อย่างดีเยี่ยม ทำให้ผมประสบความสำเร็จที่สามารถคว้า **รางวัลชนะเลิศ อันดับหนึ่ง ประเภท Single Motor Robot Appearance Design Competition (Presentation)** ให้แก่ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม และประเทศไทย ผมมีความรู้สึกภูมิใจมากครับ ขอขอบคุณคณะผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถมทุกท่านที่ให้การสนับสนุนต่าง ๆ ผมขอกราบขอบพระคุณ Mommy & Papa ที่สนับสนุนและเป็นกำลังใจมาโดยตลอด ขอคุณ มิสวารุณี และ อาจารย์จิริพิพัฒน์ ธัญพงษ์ภัทร ที่ช่วยฝึกซ้อมและดูแลพวกผม ขอคุณ พี่ลิ่อง พี่ต้นกล้า พี่คิตติ ไอซ์ แสนดี ตรัยตัน ที่เราช่วยต่อสู้ไปด้วยกัน”

ด.ช. จันทรรัตน์ ชะเอมจันทร์ เลขประจำตัว 53177 ป.4/9

“ประสบการณ์และความตั้งใจ ของผมพี่น้อง เกิดขึ้นขึ้นนี้ในการแข่งขันในแต่ละครั้งสร้างความฝันและ กำลังใจในการเรียนรู้ซึ่งการได้รับชัยชนะก็ย่อมมีพ่าย แพ้ แต่ผมก็ไม่ยอมแพ้ที่จะทำมัน ทุกครั้งที่แพ้ก็จะลุก ขึ้นยืนใหม่ จนทำให้เกิดความสำเร็จตามมา ในที่สุดผม ก็ได้เป็นตัวแทนนักเรียนไทยไปแข่งขันระดับนานาชาติ ที่ฮ่องกง และคว้ารางวัลกลับมาในครั้งนี้ คือ **รางวัลชนะเลิศประเภททีม รายการ Robot Boxing.** ผมขอ ขอบคุณคณะผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถมทุกท่านที่ให้การสนับสนุนต่างๆ ขอบคุณ กิจกรรมดี ๆ ของ สฟฐ. ที่ต้องการให้เด็กไทยเทียบเท่า นานาชาติ..ขอบคุณ มิสวารุณี ดำรงค์ชัยธนา, อาจารย์ จิรพิพัฒน์ ธัญพงษ์ภัทร, ชมรมครูหุ่นยนต์ไทย ที่ช่วย แนะนำสิ่งดีให้กับผม และที่ผมต้องขอบคุณที่สุดคือ คุณแม่และคุณพ่อ ที่คอยให้กำลังใจและสนับสนุนผมมา โดยตลอด และขอบคุณผู้ใหญ่ใจดีทุกท่านนะครับ”

ด.ช.วีรวิภู บุญมากาศ. ป.4/2
ด.ช.พรหมวินัส บุญมากาศ ป.5/2

“จากการที่ได้เป็นตัวแทนไปแข่งขันที่ประเทศ ฮ่องกงครั้งนี้ ผมได้ประสบการณ์มากในเรื่องของการต่อ หุ่นยนต์ creative ซึ่งเป็นหุ่นยนต์เก็บขยะในน้ำ เรียนรู้ วิธีการว่าจะใช้วัสดุ อุปกรณ์ใด เพื่อให้หุ่นยนต์สามารถ ลอยน้ำ และตักขยะได้ นอกจากนั้นขณะที่อยู่ในรายการ แข่งขัน เราต้องรู้จักการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่ง ก็ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ ในทีม ซึ่งทำให้ผม ได้รับรางวัล **รองชนะเลิศอันดับ 2 รายการ Creative Present Multi Motor และ รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 รายการ วิ่งผลัด** ผมได้มีโอกาสเยี่ยมชมสถานที่สำคัญ ต่างๆ ของประเทศฮ่องกง ได้รับประทานอาหารยอดเยี่ยม ของฮ่องกง และที่สำคัญการได้เจอเพื่อนๆ พี่ๆ ทีมไทย ด้วยกัน ต่างโรงเรียนกัน ทำให้เราได้รู้จักเพื่อนเพิ่มมาก ขึ้น ผมขอขอบคุณพ่อแม่ และผู้ปกครองทุกคน

คณะครูโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม, มิสวารุณี, อาจารย์จิรพิพัฒน์ ธัญพงษ์ภัทร ชมรมครูหุ่นยนต์ไทย และคณะกรรมการ สฟฐ. ที่ได้ให้ผมได้รับโอกาสและ ประสบการณ์ที่ดียิ่งในครั้งนี่”

ด.ช.นริชฎ์ พิบูลย์วงศ์ EP 5/2

“การที่ผมได้เป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วม การแข่งขัน Hongkong International Robotic Olympiad 2016 ในครั้งนี้ ผมได้รับประสบการณ์มากมาย คือ ได้รู้จัก การทำงานของระบบหุ่นยนต์ซึ่งเป็นหุ่นยนต์ที่ประดิษฐ์ จากสิ่งของรอบตัวเรา ว่าทำอะไรถึงจะทำให้หุ่นยนต์ นั้นเดินได้ ว่ายน้ำได้ ซึ่งการทำงานของแต่ละส่วนต้อง ประสานงานกัน ถึงจะปั่นจนถึงเส้นชัยได้ โดยได้รับรางวัล **รองชนะเลิศอันดับ 2 รายการ Creative Present Multi Motor และรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 3 รายการ- ปลาย่าย น้ำ (Vertical)** และสิ่งที่ประทับใจผมจากการแข่งขันครั้ง นี้คือ ผมได้พบเพื่อนๆ จากหลายๆ ประเทศ และได้เข้า ร่วมกิจกรรมต่างๆ จากการแข่งขันครั้งนี้ผมต้องขอบคุณ คุณครูอัสสัมชัญแผนกประถมทุกคน และคุณแม่, มิสวารุณี ดำรงค์ชัยธนา รวมทั้งคณะกรรมการ สฟฐ., ชมรมครูหุ่นยนต์ไทย อาจารย์จิรพิพัฒน์ ธัญพงษ์ภัทร ที่ได้ผลักดันและสนับสนุนผมจนได้รับรางวัลกลับมาใน ครั้งนี้”

ด.ช.สรศิษฐ์ แสงณรงค์รัตน์ ชั้น ป.5/4 เลขที่ 14

“การแข่งขันหุ่นยนต์ที่ฮ่องกงในครั้งนี้ เป็น ประสบการณ์ในต่างประเทศครั้งแรกของผมทำให้ได้ เรียนรู้อะไรหลายๆ อย่าง ที่ผมไม่เคยเห็น ผมได้รับ รางวัล **รองชนะเลิศอันดับ 3 รายการ Bouncing Robot** ผมขอขอบคุณ คณะครูโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ทุกคน และคุณแม่, มิสวารุณี ดำรงค์ชัยธนา รวมทั้งคณะกรรมการ สฟฐ., ชมรมครูหุ่นยนต์ไทย อาจารย์ จิรพิพัฒน์ ธัญพงษ์ภัทร ที่ได้ทำให้โอกาสผมได้เรียนรู้สิ่ง ใหม่ๆ ในต่างแดนครั้งนี้”

ด.ช. พงศ์ภาทิน พิริโยธินกุล เลขที่ 5 ชั้น EP4/1

“เอซีพี” จับมือ “เจดีเอฟเอ” พัฒนากีฬาสoccerนักเรียน

โดย... กองบรรณาธิการ

นับเป็นอีกความร่วมมือที่ส่งผลโดยตรงไปยังเยาวชน โดยเฉพาะนักเรียนของโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ในการพัฒนาขีดทักษะความสามารถด้านฟุตบอลของนักเรียน โดยเมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2559 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม โดย ภราดา ดร.ศักดา สกนธวัฒน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม (สมัยวาระการดำรงตำแหน่ง) ได้ลงนามบันทึกความร่วมมือ กับ มร.มาซาโอะ คิยะ ในนามประธานมูลนิธิ Japan Dream Football Association (JDFA) ในการพัฒนาการเล่นฟุตบอลของเยาวชนไทย เป็นระยะเวลา 5 ปี โดยการฝึกสอนฟุตบอลขั้นพื้นฐาน และจะผลักดันให้นักฟุตบอลเยาวชนไทย ไปเล่นฟุตบอลที่ประเทศญี่ปุ่นในอนาคตต่อไป

สำหรับกิจกรรมที่จัดขึ้นประกอบด้วย การคัดเลือกนักฟุตบอล รุ่นอายุ 6-12 ปี เพื่อเป็นตัวแทนไปแข่งขันที่ประเทศญี่ปุ่น กับ เยาวชนของสโมสรชั้นนำระดับเจลีก ช่วงเดือนพฤศจิกายน 2559 ซึ่งแบ่งการคัดเลือกออกเป็น 3 รอบ โดยมี “โค้ชเตี้ย” สะสม พบประเสริฐ หัวหน้าผู้ฝึกสอนสโมสรฟุตบอล แอร์ฟอร์ซ เซ็นทรัล เอพีพร้อมทีมงาน เป็นผู้คัดเลือก

รอบแรก คัดเลือกไป เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ.2559 ณ สนามฟุตบอลวิลล่ามิงฟอร์ด โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชยการ โดยมีนักฟุตบอลเยาวชนกว่า 100 คน เข้าร่วมการคัดเลือก ซึ่งได้เยาวชนจำนวน 43 คน ที่ผ่านการคัดเลือก

รอบสอง คัดเลือกไป เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ.2559 ณ สนามฟุตบอลวิลล่ามิงฟอร์ด โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชยการ นำนักฟุตบอลที่ผ่านการคัดเลือกรอบแรก 43 คน มาทดสอบให้เหลือ 25 คน

รอบสุดท้าย เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ.2559 ณ สนามฟุตบอลวิลล่ามิงฟอร์ด โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชยการ เพื่อนักฟุตบอลที่มีทักษะดีที่สุดจำนวน 15 คน เพื่อเข้าร่วมในโครงการ

นอกจากนี้ทาง JDFA ได้จัดกิจกรรมฟุตบอลคลินิก JDFA Football Clinic ให้แก่เยาวชนจากโรงเรียนต่าง ๆ ได้ฝึกทักษะพื้นฐานการเล่นฟุตบอลที่ถูกวิธี โดยมี มร.มาซาโอะ คิยะ ประธานมูลนิธิ JDFA ภราดาเศกสรร สกนธวัฒน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอีสัสมัชญ แผนกประถม มร.ยาซูชิโกะ คัตโตะ อดีตนักฟุตบอลทีมชาติญี่ปุ่น และอดีตผู้เล่นสโมสรโยโกฮาม่า เอฟ มารินอส ร่วมเป็นประธานเปิดกิจกรรมคลินิกฟุตบอลในครั้งนี้ โดยมีวิทยากรจากทีมงาน JDFA พร้อมด้วยนักศึกษา YMCA Sports College ของญี่ปุ่น และผู้ฝึกสอนฟุตบอลจากโรงเรียนอีสัสมัชญ แผนกประถม มาให้ความรู้และฝึกทักษะฟุตบอลแก่เยาวชนที่เข้าร่วม ณ สนามวิลล่า-มุงฟอร์ด โรงเรียนอีสัสมัชญ พาณิชยการ เขตสาทร กรุงเทพฯ “ในการคัดเลือกจะเป็นการทดสอบด้านเทคนิคก่อน การเข้าใจในการเล่นฟุตบอลในพื้นที่แคบ (Small Size Soccer Game) ซึ่งเหมาะกับการเล่นฟุตบอล 8 คน โดยจะหานักฟุตบอลที่ดีที่สุด 15 คน ไปแข่งขันในนาม JDFA กับ เยาวชนจากประเทศญี่ปุ่น ที่ต้องคัดหลายรอบเพราะต้องการให้เยาวชนที่มาร่วมในโครงการได้แสดงศักยภาพให้เต็มที่” โค้ชเต็ย สะสม พบประเสริฐ หัวหน้าผู้ฝึกสอนสโมสรฟุตบอล แอร์ฟอร์ซ เซ็นทรัล เอพี กล่าว

“ฟุตบอลคลินิกในวันนี้ เป็นผลมาจากมูลนิธิ JDFA ได้มาลงนามบันทึกข้อตกลงกับโรงเรียนอีสัสมัชญ แผนกประถม เมื่อต้นปีที่ผ่านมา โดยทางมูลนิธิ JDFA ได้เลือกโรงเรียนเราเป็นสถานที่จัดคลินิกฟุตบอล ซึ่งได้เชิญโรงเรียนในชุมชนรอบ ๆ มาร่วมในกิจกรรมในครั้งนี้ เพื่อจะให้ได้รับฝึกทักษะฟุตบอลในรูปแบบของญี่ปุ่น” ภราดาเศกสรร สกนธวัฒน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอีสัสมัชญ แผนกประถม กล่าว

นับว่าเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์กับเยาวชน โดยเฉพาะผู้ที่สนใจด้านกีฬาฟุตบอล ซึ่งปัจจุบันสร้างรายได้เป็นกอบเป็นกำ สำหรับนักฟุตบอลอาชีพที่มีทักษะดีเท่าเทียม

ลงนามความร่วมมือการศึกษาระหว่าง 2 โรงเรียน

ภราดา ดร.เดชาชัย ศรีพิچارณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางด้านการศึกษา ระหว่างโรงเรียนอัสสัมชัญ กับ City College Plymouth ประเทศอังกฤษ

โดยมี Ms.Jessica Randall หัวหน้าฝ่ายพัฒนาศึกษา City College Plymouth ประเทศอังกฤษ เป็นผู้ลงนามร่วม และ Mr.Davis Low ผู้อำนวยการสถาบัน PDVL Overseas Advisory พร้อมผู้ติดตาม รวมถึง คณะผู้บริหารและคณะครู โรงเรียนอัสสัมชัญ ร่วมเป็นสักขีพยานในครั้งนี้นี้

โดยวัตถุประสงค์ในการลงนามบันทึกข้อตกลงครั้งนี้ เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านวิชาการของนักเรียนสำหรับการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ความแตกต่างทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ต่อยอดจากบริบทการเรียนแบบสองภาษาในโรงเรียน และ พัฒนาให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการดำรงชีวิตและดูแลตนเองในต่างประเทศ

สำหรับโครงสร้างของหลักสูตรที่ City College Plymouth (CCP) เปิดสอน 2 โปรแกรมสำหรับนักเรียนนานาชาติเพื่อเตรียมเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่ประเทศอังกฤษ คือ Foundation Pathways สาขาธุรกิจและวิทยาศาสตร์ ดังนี้

วิชาเรียนสาขาธุรกิจ: ธุรกิจบัญชีและการเงิน กฎหมาย คอมพิวเตอร์ และทักษะการเรียน

วิชาเรียนสาขาวิทยาศาสตร์: ฟิสิกส์ ชีววิทยา เคมี คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ และทักษะการเรียน ซึ่งตลอดหลักสูตรนี้จะใช้เวลาศึกษาทั้งสิ้น 19 สัปดาห์

M
O
U

Student Exchange at Scots College,
Wellington, New Zealand

From 1st to 21st May 2016, ten students of Assumption College Primary Section led by Miss Wilairat Phermphoonboon and Miss Nuttikarn Thongboonrit had the opportunity to have a short study course at Scots College, Wellington, New Zealand. This was done according to the Memorandum of Understanding (MOU) between Assumption College Primary Section and Scots College. These students were not only studying in mainstream class with Scots College students but also had the opportunity to do various kinds of activities e.g. excursion, football match, Thai dance show. It was a wonderful experience !

82 วัน กักการท่องดินแดน “อ้อมกอดแห่งขุนเขา”

วันที่ 1 มีนาคม – 21 พฤษภาคม 2559 : ณ เมืองทิมพู ณ ราชอาณาจักรภูฏาน

โครงการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษของคุณครูมีจำนวนคุณครูทั้งหมด 8 ท่าน 4 ท่านมาจากโรงเรียนอัสสัมชัญบางรัก และอีก 4 ท่านมาจากโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ตลอดระยะเวลาในการเข้าร่วมโครงการคุณครูได้พักอาศัยอยู่กับคณะครูและโฮสที่เป็นชาวภูฏาน คุณครูได้เข้าดูงาน ศึกษาเพิ่มเติมทั้งในเรื่องของการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ การเข้าสอนนักเรียน รวมถึงการเรียนรู้การใช้ชีวิตของคนภูฏาน อีกทั้งยังได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยให้แก่ชาวภูฏานอีกด้วยสิ่งที่มีสัจจะเขียนต่อไปนี้จะกล่าวถึงสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์และความน่าสนใจของประเทศนี้

สิ่งที่น่าสนใจในประเทศภูฏาน

1. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ:

- คุณครูของภูฏานสามารถพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี สำเนียงไพเราะ เช่นเดียวกับชาวยุโรปหรืออเมริกา สามารถควบคุมนักเรียนให้ใช้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนได้อย่างทั่วถึง ไม่ใช่ภาษาท้องถิ่นในการสื่อสารตั้งแต่กิจกรรมหน้าเสาธงจนเลิกเรียน และที่สำคัญภาษาอังกฤษจะถูกสอนตั้งแต่เตรียมอนุบาล ก่อนเข้าระดับชั้นป.1 นักเรียนจะใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับคุณครูและเพื่อนๆ นักเรียนจะเรียนวิชาสังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ และมีวิชาที่เป็นภาษาท้องถิ่นที่เรียกว่า “Dzongkha” (ภาษาซองคา) และที่สำคัญกระทรวงศึกษาธิการ สามารถขอความร่วมมือจากคุณครูทั้งรัฐและเอกชนให้ยึดวิธีการสอนและแบบเรียนที่เป็นหนึ่ง

เดียวกันดีมาก มีการเชิญคุณครูประชุมและติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ นักเรียนรู้จักหน้าที่ของตนเอง มีจุดมุ่งหมายในชีวิต มีคุณธรรม เคารพคุณครู นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ รักภาษาอังกฤษ กล้าพูดและกล้าแสดงออก ไม่นั่นครูที่มาจากยุโรป หรืออเมริกาส่วนมากเป็นชาวภูฏานสอนเยาวชนของตนเอง

2. วัฒนธรรมของชาวภูฏาน

- ด้านการแต่งกาย ชุดประจำชาติของผู้ชายเรียกว่า “โค” ของผู้หญิงเรียกว่า “คีร์รา” คนภูฏานสวมชุดประจำชาติเป็นชุดทำงาน ชุดนักเรียน ชุดทางการในชีวิตประจำวันเกือบจะตลอดเวลา ทำให้นักท่องเที่ยวมาเยือนที่นี่ มองไปทางไหนก็จะได้สัมผัสบรรยากาศผู้คนในชุดประจำชาติ น่าประทับใจ ชุดโคของผู้ชายจะมีผ้าฝ้ายใหญ่สะพายบ่า พันเฉียงไปทางขวา เรียกว่า “กับนะ” เป็นธรรมเนียมบุรุษภูฏานแสดงถึง ตำแหน่งฐานะทางสังคมของผู้นั้น

อย่างผ้าสีขาวมีขอบ เป็นของสามัญชน ผ้าสีเขียวคือผู้พิพากษา พระมหากษัตริย์และพระสังฆราชาแห่งภูฏาน ใช้ผ้าผืนใหญ่สี่เหลี่ยม อมส้ม มีถุงเท้ายาวสวมขึ้นมาถึงได้เข้า ชุดครีวของผู้หญิงเป็นผ้าทอพื้นเมือง มีความยาวเกือบถึงพื้นดิน ลวดลายสีสันหลากหลายและสวยงาม

- ด้านความเชื่อ ประเทศภูฏาน เป็นประเทศเดียวในโลกที่ยอมรับศาสนาพุทธต้นตระกูล-วัชรยาน เป็นศาสนาประจำชาติ เชื่อเรื่องเวรกรรม การเวียนว่ายตายเกิด การบรรลุนิพพานเพื่อหลุดพ้นทุกข์และสังสารวัฏ นับถือเทพเจ้าและพระโพธิสัตว์ มีพิธีกรรมที่กระทำเพื่อปิดเป่าสิ่งชั่วร้ายและชักนำสิ่งดี ๆ มาสู่ชีวิต สิ่งที่คุณจะได้เห็นอยู่ประจำเมื่อมาเที่ยวที่ประเทศนี้คือ “กงล้อมนตรา” การหมุนกงล้อมนตราเท่ากับการสวดมนต์หลายพันบทและหลายพันครั้ง ขณะที่หมุนจะท่องบทสวดมนต์ว่า “โอม มณี ปัทเม หุม” ภายในกงล้อมนตราที่มีลักษณะเป็นแท่งกลม ๆ มีแกนกลางเพื่อให้หมุนได้ ภายในบรรจุจมนุกระดาศเขียนบทสวดมนต์เป็นพันบท คุณจะเห็นกงล้อนี้อยู่ตามบริเวณวัด ทางเดิน กลางหุบเขา หรือทางแม่น้ำลำธารทั้งขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และขนาดพกพาที่มีก้านสำหรับให้ถือหมุน ตามหมู่บ้านบางแห่งจะทำกงล้อมนตราขนาดใหญ่บนทางน้ำไหลให้สายน้ำขับเคลื่อนให้กงล้อหมุน เชื่อกันว่าพลังแห่งมนตราจะกระจายไปทั่ว ช่วยปกป้องคุ้มครองคนในหมู่บ้าน

- วัฒนธรรมอาหารชาวภูฏานไม่ฆ่าสัตว์ เนื้อสัตว์จึงนำเข้ามาจากประเทศอินเดีย โดยมากจะรับประทานข้าวไม่ขัดสี ผักและผลไม้ เนื่องจากมีภูมิประเทศแถบเทือกเขาหิมาลัย อากาศหนาวโดยเฉพาะตอนเหนือที่เป็นภูเขาสูง จึงนิยมรับประทานพริก เพราะมีฤทธิ์ร้อน ช่วยให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย สำหรับคนภูฏาน พริกเป็นเหมือนผักชนิดหนึ่ง สามารถรับประทานสดๆ ได้เลย หากได้เดินเล่นตามตลาดภูฏาน หรือแผงขายของข้างทาง จะเห็นซีสทำเป็นก้อน ร้อยกับเชือก นำมาสวมคอ แล้วค่อยๆ รับประทาน ช่วยเรื่องความอบอุ่นแก่ร่างกายเช่นกัน ไม่แปลกเลยที่อาหารประจำชาติภูฏานนั่นคือ พริกผัดกับซีส เรียกว่า “Emadatshi” และมีอาหารทานเล่นที่ทุกคนไปภูฏานจะต้องลองชิม นั่นคือ โมโม่ ลักษณะจะคล้ายกับเกี้ยวซ่า เป็นต้น วัฒนธรรมภูฏาน ให้ความสำคัญกับการรักษาสิ่งแวดล้อมและสภาพลักษณะของประเทศภูฏานเป็นประเทศเดียวในโลกที่ห้ามซื้อขายบุหรี่ในที่สาธารณะ เราจึงไม่พบเห็นภาพผู้คนยืนสูบบุหรี่อยู่ทั่วไป นอกจากว่านักท่องเที่ยวจะนำบุหรี่มาสูบเอง โดยจะอนุญาตให้สูบได้ในบางสถานที่เท่านั้น ซื้อขายบุหรี่ถือว่าผิดกฎหมายภูฏาน และยังห้ามนำเข้าบุหรี่อีกด้วย

3. สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

ประเทศภูฏานเป็นประเทศที่มีธรรมชาติ และทรัพยากรที่สมบูรณ์มาก ดูได้จากตลอดทั้งสองฝั่งของถนน หรือบนภูเขา ยังมีต้นไม้หลากหลายนานาชนิด คนภูฏานเป็นคนที่รักธรรมชาติมากเพราะมีความเชื่อว่า ต้นไม้เป็นผู้ให้และเป็นผู้หล่อเลี้ยงชีวิตทั้งหลาย เป็นสัญลักษณ์ของการมีอายุยืนยืน สุขภาพ ความงดงาม และความเมตตา แม้แต่ดอกไม้ที่อยู่ตามข้างทางพวกเขาจะไม่เด็ด เพราะคิดว่ามันอยู่บนต้นไม้สวยที่สุดแล้ว เรียกว่าเป็นประเทศที่มีความสุขกับธรรมชาติอย่างแท้จริง ล่าสุดชาวภูฏานได้ร่วมใจกันเฉลิมฉลองการประสูติของเจ้าชายน้อยด้วยการปลูกต้นไม้ 108,000 ต้น (ในประเทศที่มีคนแค่ 7 แสนคน) ต้นไม้ทั้งหมดถูกนำไปปลูกที่ภูเขาเล็ก ๆ แห่งหนึ่งเพื่อเฉลิมฉลองพระโอรสของสมเด็จพระราชาธิบดี จิกมี เคซาร์ นัมเกล วังชุก แห่งภูฏาน

4. สถานที่ท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวมีหลายสถานที่ในแต่ละเมือง เช่น ตักซัง หรือ วัดถ้ำเสือ (Taksang) อยู่ที่เมืองพาโร จะเป็นสถานที่ขึ้นชื่อของประเทศภูฏาน การเดินทางขึ้นเขาตักซัง จะใช้เวลาเดินทางพอสมควรสำหรับคนที่ไม่ค่อยได้เดิน (มีลิฟท์ใช้เวลาเดินขึ้น 4 ชั่วโมงครึ่ง และเดินลง 1 ชั่วโมงครึ่ง) นอกจากนี้ในแต่ละเมืองจะมีวัด หรือภาษาภูฏานเรียกว่า Dzong เป็นต้น

คณะครุศึกษาดูงาน

“ประเทศ อินเดีย”

วันที่ 14 มีนาคม – 8 พฤษภาคม 2559 มิสจรรุตา ทลิน, มิสเสาวภา กลิ่นสูงเนิน, ม.ศุภกิตติ ช่อไสว และ ม.กรวิษณุ โสภา ได้ผ่านการสอบคัดเลือกจากมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ได้เดินทางไปพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษา ณ เมือง Hyderabad ประเทศ อินเดีย โดยหลักสูตรเน้นการพัฒนาทางด้าน ฟัง พูด อ่าน และเขียน จาก Tara Language School โดย Orient BlackSwan และได้ไปสังเกตการสอน ณ โรงเรียน Vidyaranya School และ Focus High School ได้ไปท่องเที่ยวยังสถานที่สำคัญต่าง ๆ ในอินเดีย อาทิ Tajmahal, India Gate, Chawmahalla, Chaminar ฯลฯ

ถาม ? อัสสัมชัญ

เมื่อต้นปีที่ผ่านมาผมได้มีโอกาสกลับไปยังโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เพื่อเป็นตัวแทนกล่าวสดุดีคุณครูเกษียณในงานที่เพื่อนร่วมรุ่นของผมร่วมกันจัดขึ้นอย่างไม่เป็นทางการ ในวันนั้นพวกเราได้เห็นอดีตที่มีชีวิต และได้เห็นหมู่คนที่อุทิศทั้งชีวิตเพื่อต่ออดีตนั้นให้เป็นปัจจุบัน โรงเรียนอัสสัมชัญคือสถาบันแห่งสัญลักษณ์ที่มีชีวิตอยู่ได้ด้วยคุณครูผู้ถ่ายทอด แก่นักเรียนผู้รับ และศิษย์เก่าผู้สืบเจตนารมณ์ ความยิ่งใหญ่ของอัสสัมชัญถูกทำให้ปรากฏผ่านความสำเร็จของนักเรียนและศิษย์เก่าที่เป็นที่ประจักษ์ให้เห็นเด่นชัดมายาวนานกว่า 130 ปี

คำตอบของคำถามที่ว่าอัสสัมชัญได้ให้อะไรแก่อัสสัมชนิก คงเป็นคำตอบเดียวกับคำถามที่ว่าอัสสัมชัญได้ให้อะไรกับแผ่นดินไทย เพราะอัสสัมชัญคือสถาบันที่สร้างคน และคนนั้นสร้างชาติ สมดังตอนหนึ่งของปณิธานโรงเรียนที่ว่า “ต้องรับผิดชอบต่อสังคม” ชาวอัสสัมชัญหลายคนได้กลายมาเป็นรัฐบุรุษ เป็นผู้นำทางเศรษฐกิจ และหลายคนเป็นปัญญาชน ผู้ทรงอิทธิพลทางความคิดของเมืองไทยว่า 130 ปี

หากจะถามว่าผมได้ให้อะไรกับประเทศ ผมคงไม่รีรอที่จะตอบว่า “ยังไม่มี” แต่หากถามว่าผมได้รับอะไรจากอัสสัมชัญ ผมคงต้องใช้เวลาสักพักจนมาพบกับคำตอบสั้น ๆ ว่า “ให้ทุกอย่างเว้นแต่เพียงให้กำเนิด” ผมได้หลายอย่างจากที่นี่ ทั้งความรู้ทางวิชาการที่ไม่ได้จำกัดอยู่แต่เฉพาะในห้องเรียน แต่ได้ความรู้ที่มีให้ไม่มีวันสิ้นสุดจากห้องสมุดของโรงเรียน ซึ่งทำให้ผมเป็นคนรักการเรียนจนในที่สุดสามารถสำเร็จเกียรตินิยมอันดับหนึ่งเหรียญทองจากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และได้เข้าทำงานที่สำนักงานกฎหมาย เบเกอร์ แอนด์ แม็คเค็นซี

ซึ่งเป็นสำนักงานกฎหมายที่ใหญ่ที่สุดในโลกตามลำดับ อัสสัมชัญยังให้เครือข่ายสังคมขนาดใหญ่แก่ผมประกอบด้วยสมาชิกจำนวนหลายหมื่นคนที่ยาวเวียนอยู่ในแวดวงต่างๆ ของประเทศ จนเรียกได้ว่าหากผมเดือดร้อนสิ่งใด เพียงขอความช่วยเหลือจากอัสสัมชนิกผ่านทางเฟสบุ๊ค ผมก็มักจะได้ความช่วยเหลือที่มีประโยชน์ภายในเวลาอันรวดเร็ว ที่สำคัญอัสสัมชัญยังเป็นโรงเรียนที่ให้โอกาสนักเรียนได้ค้นหาตัวเองผ่านกิจกรรมที่ถูกจัดขึ้นอย่างหลากหลายและบ่อยครั้ง ถึงขนาดที่ผมซึ่งเป็นเด็กชายในวัยประถมสามารถค้นพบพรสวรรค์ทางด้านการพูดจนได้รับรางวัลพระราชทานชนะเลิศการโต้วสารวาที่ระดับชาติเมื่อครั้งอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และด้วยความสนใจในการเมือง พร้อมกับแรงผลักดันจากคณะครู และเพื่อนๆ ผมจึงลงสมัครและได้รับเลือกตั้งเป็นประธานสภานักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญ กระทั่งเป็นอุปนายกองค์การนักศึกษาฝ่ายสังคมและการเมือง ที่ธรรมศาสตร์ในเวลาต่อมา

ถาม ? อัสสัมชัญ

ในโอกาสที่ผมได้รับจากอัสสัมชัญคือสิ่งล้ำค่าซึ่งเข้ามาในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อสำคัญของชีวิต จนทำให้ผมมีพื้นฐานที่ดีมีสมดุลงานด้านต่าง ๆ และพร้อมจะเดินก้าวต่อไปอย่างมั่นใจ สิ่งเหล่านี้อาจจะไม่ได้เกิดขึ้นหากผมไม่ได้เข้าเรียนที่อัสสัมชัญ แต่จะว่าไปแล้วที่จริงอัสสัมชัญไม่ได้เลือกผม และผมก็ไม่ได้เลือกอัสสัมชัญ เช่นเดียวกับที่อัสสัมชัญเลือกทุกคนไม่ได้เป็นผู้เลือกอัสสัมชัญ หากไม่ใช่เพราะอาภุง (คุณปู่) ที่เลือกอัสสัมชัญให้กับคุณพ่อ และคุณพ่อที่เลือกอัสสัมชัญให้กับผมและน้องชายอีก 4 คน ทุกวันนี้บ้านเราคงไม่ใช่ครอบครัวอัสสัมชัญทั้งหมดล้วนเกิดเพราะความมีวิสัยทัศน์ของคุณปู่ และคุณพ่อสำหรับกรณีของผม และของผู้ที่เลือกอัสสัมชัญให้กับบุตรหลานของตนท่านอื่น ๆ ทั้งสิ้น

ทุกวันนี้คราวใดที่ผมพบเจอกับความสำเร็จ ผมมักจะย้อนนึกกลับไปถึงครั้งที่เรียนอยู่ที่อัสสัมชัญ และทุกครั้งที่ถูกถามถึงเรื่องราวของตัวเอง ผมจะกล่าวพร้อมกับระลึกถึงคุณูปการของโรงเรียนแห่งนี้เสมอไป แต่ไม่ว่าจะมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอัสสัมชัญมาบ่อยครั้งแค่ไหน ก็ยังไม่มีครั้งใดที่ผมถูกถามตรงๆ ว่าผมอยากทำอะไรกับโรงเรียน มาวันนี้ผมขอตั้งคำถามนี้ด้วยตัวเอง และจะตอบด้วยตัวเองอย่างไม่อ้อมค้อมว่า

“หากผมมีลูกชายผมจะให้ลูกเข้าเรียนที่อัสสัมชัญครับ”

สรวิศ วงศ์บุญสิน 42728 AC124

สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนอัสสัมชัญ กับแนวทางการพัฒนาการเรียนของนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญ

นับเนื่องมาถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่า 43 ปีแล้วที่สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนอัสสัมชัญได้ถือกำเนิดขึ้น จากคำปรารภของอธิการโรงเรียนอัสสัมชัญในสมัยนั้น คือ ภราดาหลุยส์ ซาแนล วิริยะ ฉันทวโรดม โดยท่านได้เชิญบุคคลสำคัญในวงการต่างๆ ที่เป็นผู้ปกครองนักเรียน และครูอาจารย์โรงเรียนอัสสัมชัญมาประชุมจัดตั้งสมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนอัสสัมชัญขึ้น โดยในกาลนั้นมีผู้ร่วมก่อตั้งได้แก่

- 1.ภราดาหลุยส์ ซาแนล วิริยะ ฉันทวโรดม
- 2.มาสเตอร์บรรณา ชโนดม
- 3.นายรังสฤษฏ์ เซวาน์ศิริ
- 4.พ.ต.อ.ชาติชาย อุปพงศ์ (ยศในขณะนั้น)
- 5.นายธำรง แยมสอาด
- 6.นายสีบศักดิ์ พิภพมงคล
- 7.นายเล็ก นานา

- 8.มาสเตอร์ประทีป สุวรรณเศวตร
 - 9.มาสเตอร์เฉลิมวงศ์ ปัตรังสี
 - 10.มาสเตอร์ประดิษฐ์ เลี้ยวพานิช
- และได้เรียนเชิญศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนอัสสัมชัญ เป็นคนแรก และจนถึงปัจจุบัน มีนายกสมาคมฯ ทั้งสิ้น จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย
- 1.ศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ (พ.ศ.2516-2517) อดีตนายกรัฐมนตรี
 - 2.นายรังสฤษฏ์ เซวาน์ศิริ (พ.ศ.2518-2519) อดีตปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
 - 3.พล.ต.ต.ชาติชาย อุปพงศ์ (พ.ศ.2520-2524) อดีตประธานกรรมการ การรถไฟ แห่งประเทศไทย
 - 4.ดร.ชุมพล พรประภา (พ.ศ.2525-2548) นายกสมาคมสภามหาวิทยาลัย (ประเทศไทย)

5. ศาสตราจารย์ ดร. เกื้อ วงศ์บุญสิน (พ.ศ. 2548-ปัจจุบัน) อดีตรองอธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร บัณฑิตวิทยาลัย ศศินทร์

ตลอดระยะเวลาเกือบสี่สิบกว่าปี สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนอีสัมชัญ มีภาระหน้าที่ในการเป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างบ้านและโรงเรียน ระหว่างครูและผู้ปกครอง ระหว่างสมาคมที่เกี่ยวข้องและโรงเรียน โดยผ่านการทำงานโครงการต่างๆ เช่น โครงการประกันสุขภาพครู ที่นอกเหนือจากที่ได้รับการช่วยเหลือค่าใช้จ่ายด้านการประกันสุขภาพของสำนักงานการศึกษาเอกชน (สช) โครงการกัลยาณมิตร เป็นโครงการที่ช่วยเหลือในกิจการที่ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความประสงค์ในการร่วมสร้างความเข้มแข็งทางการศึกษาได้จัดทำโครงการเสนอมายังสมาคมฯ โดยทางสมาคมพิจารณาแล้วเห็นควรจะได้มอบเงินช่วยเหลือจำนวนครึ่งหนึ่งของโครงการเพื่อไปดำเนินการ กองทุนคงยอดเงินต้นโดยสมาคมผู้ปกครองและครู เพื่อการนำเอาดอกผลมาใช้ในการพัฒนางานของโรงเรียนโดยผ่านทางสมาคมฯ และในปีนี้ได้มีโครงการพัฒนาความรู้ของคณะครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และคอมพิวเตอร์

โดยกระบวนการ STEM Education หรือ สเต็มศึกษา ที่มีที่มาจากแนวความคิดการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนโดยผ่านกระบวนการทาง Science (วิทยาศาสตร์) Technology (เทคโนโลยี) Engineering (วิศวกรรมศาสตร์) Math (คณิตศาสตร์) อันเป็นการพัฒนากระบวนการสอนโดยครูร่วมกับนักเรียน โดยไม่มีระบบการทำงานด้านเอกสารมากมายตามแบบอย่างของกระทรวงศึกษาธิการ แต่มุ่งเน้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันโดยผ่านศาสตร์ทั้งสี่แขนง โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการผลิตนักเรียนอีสัมชัญ ให้เป็นบุคลากรทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และการคำนวณ อันเป็นสาขาที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศไทยในยุคเปลี่ยนผ่านจากสังคมอุตสาหกรรมเกษตรเป็นสังคมเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยทางสมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนอีสัมชัญ ได้ร่วมกับสมาคมอีสัมชัญ (สมาคมศิษย์เก่า) และโรงเรียนอีสัมชัญ โดยผู้บริหารและฝ่ายงานวิชาการ จัดหลักสูตรการการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ STEM Education ขึ้น ระหว่างวันที่ 8-10 พฤษภาคม 2559 ณ จังหวัดเชียงใหม่ โดยได้รับการตอบรับจากคณะครูเป็นอย่างดี โดยกระบวนการดังกล่าวนี้สามารถเริ่มปรับใช้กับการเรียนการสอนนักเรียนในทุกระดับชั้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2559 นี้เป็นต้นไป

Atomic Boy

วงดนตรี เด็กตัวน้อยจากรั้ว ACP

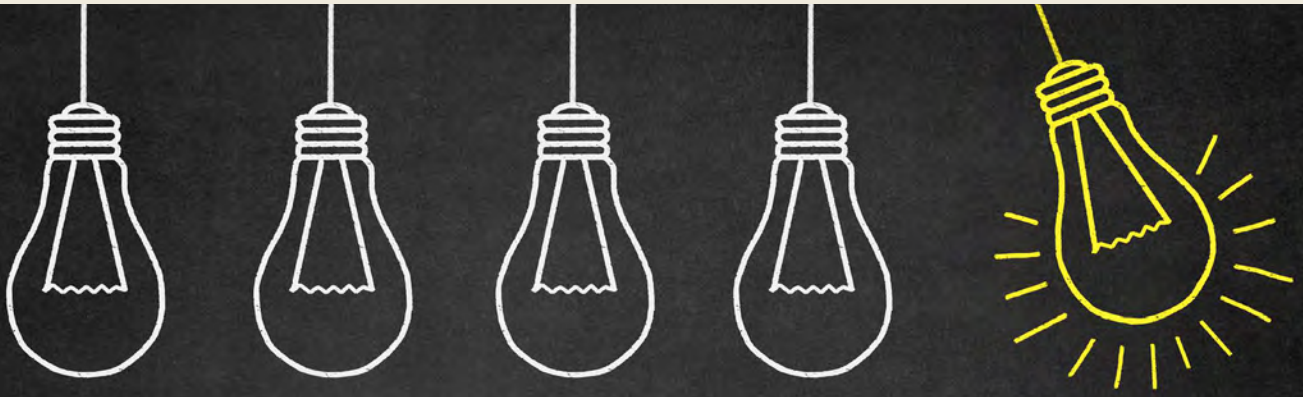
ความเป็นมาของวง Atomic Boy เป็นวงดนตรี Metal ของเด็ก 6 คน โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ที่มีความสนใจ และรักในด้านดนตรีเหมือนกัน สมาชิกในวงประกอบด้วย ปณณวรรธ เจริญยิ่งไพศาล (น้องปั่นปั่น) มือกลอง สิรภัทร อุ่ณธา(น้องเจเจ) มือเบส จิรายุ ตันประสิทธิ์ (น้องยูจิน) มือกีตาร์ พรหมพล บรรยงค์กุล (น้องเพป)มือกีตาร์ ฐานพัฒน์ ฤกษ์ธรรมกิจ(น้องต้า) มือคีย์บอร์ด ธนบดี อัศวสืบสกุล(น้องโฟกัส) ร้องนำ โดยทั้ง 6 คนเริ่มจากการเข้าเป็นสมาชิกของชมรมดนตรีสากลของโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เมื่อปี 2014 โดยการดูแลของ มาสเตอร์ วงศกร ธีรภัทรวรกุล คุณครูที่ปรึกษา

วง Atomic Boy เริ่ม จากเด็กชน ๑6 คน รวมตัวกันฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ ทุกๆ เช้าก่อนเข้าเรียน พักกลางวัน และเย็นหลังเลิกเรียนในทุกๆ วัน ทำหน้าที่เป็นวงดนตรีสากลประจำโรงเรียน เล่นงานโรงเรียนในโอกาสต่าง ๆ อาทิ วันวิชาการ วันแม่แห่งชาติ วันพ่อแห่งชาติ งานคริสต์มาส งานแฟมิลี่ไนท์ ฯลฯ เป็นต้น และยังมีโอกาสได้เล่นงานเปิดตัว แคลด์ตั้ง นักแสดงละครเจ้าเวหาที่ Siam Center งานการกุศล Music Sharing ที่ Art Box at The Em district ความไม่ธรรมดา ในด้านดนตรีของพวกเค้ายังไม่หมดแค่นี้เมื่อวง Atomic Boy สามารถคว้ารางวัลรองชนะเลิศอันดับสองจากการประกวด ACT Music Festival จาก โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี ซึ่งเป็นรายการประกวดระดับไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่ 6 ย้ำ !!! มัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่ง Atomic Boy ได้แสดงพลังความสามารถทางด้านดนตรี ของเด็กประถม ให้เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาคนทั่วไป

และเมื่อเร็ว ๆ นี้ Atomic Boy ได้รับเกียรติให้สัมภาษณ์ออกรายการ S.U.N Reports รายการวัยทีน เกี่ยวกับกิจกรรมดี ๆ รอบรั้วโรงเรียน ซึ่งออกอากาศทางช่อง GMM25 นอกจากนั้น Atomic Boy ยังได้เข้าร่วมประกวดรายการ Thailand Got Talent season 6 จนผ่านถึงรอบ Audition อีกด้วย น้อง ๆ ทั้ง 6 คน ฝากบอกว่า ทั้งหมดนี้เกิดจากความพยายาม มุมานะ ตั้งใจฝึกซ้อม มีวินัยในการซ้อม จนได้รับรอยยิ้ม และความภูมิใจจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง คุณครู และคนรอบข้าง ฝากเป็นกำลังใจให้ถึงเพื่อน ๆ พี่ ๆ ที่กำลังเล่นดนตรี ลากันไปก่อน กับเด็กตัวเล็ก ๆ ที่ความสามารถเกินตัว..... Atomic Boy

อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนอัสสัมชัญ

จากคำว่าประหยัดพลังงาน ทุกคนคงเคยได้ยินมาบ้างแล้ว แต่น้อยคนนักที่จะนำไปปฏิบัติ และนำไปพูดต่อ ลองย้อนกลับมาสิครับ ว่าในบ้านของเราเสียค่าไฟเดือนหนึ่งเดือนละเท่าไร เคยมองดูค่าไฟในแต่ละเดือนไหมครับ ว่ามันเยอะหรือเพิ่มขึ้นมากแค่ไหน เคยคิดที่จะหาทางลดหรือประหยัดค่าไฟลงบ้างไหม นี่คือนี่ที่หลายๆ คน ต้องหันมามองและใส่ใจในคำว่า ประหยัดพลังงาน โรงเรียนของเราเสียค่าไฟเดือนๆ หนึ่งค่อนข้างมาก ฉะนั้นในปีการศึกษา 2559 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้รับผิดชอบเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนอัสสัมชัญ เพื่อให้นักเรียน ครู และผู้ปกครองมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และประหยัดพลังงาน ซึ่ง ตอบสนอง มาตรฐานคุณภาพการศึกษา สฟฐ. คนทั่วไป

ด้านผู้เรียน

มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ตระหนัก รู้คุณค่า ร่วมอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม

2.4.1 การตระหนัก รู้คุณค่าของสิ่งแวดล้อม ผู้เรียนรู้คุณค่าของสิ่งแวดล้อม วิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ พลังงาน สิ่งแวดล้อม เห็นประโยชน์และผลกระทบของสิ่งแวดล้อม

2.4.2 การร่วมอนุรักษ์ และพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน เข้าร่วมกิจกรรมโครงการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม และบำรุงรักษาสาธารณสมบัติด้วยความเต็มใจ เป็นแบบอย่างที่ดี สาธารณชนให้การยอมรับและแนะนำ ชักชวนเพื่อนร่วมรณรงค์ หรือทำกิจกรรมการพัฒนาสิ่งแวดล้อม

**พันธกิจของโรงเรียนตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา
โรงเรียนอีสัสมัชชาฯ ปีการศึกษา 2555-2559**

ส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนให้มีความ
รับผิดชอบต่อองค์กรและสังคม ในการอนุรักษ์ทรัพยากร
และสิ่งแวดล้อม และมีโครงการที่ต้องรับผิดชอบและส่งเสริม
เข้าร่วมประกวดได้แก่

1. Energy Mind Award ของการไฟฟ้านครหลวง
2. Thailand Energy Award ของกระทรวงพลังงาน
3. โครงการเยาวชนกับการอนุรักษ์พลังงาน ซึ่ง เป็นการ
ร่วมมือกันของทั้ง 3 การไฟฟ้า

กิจกรรมที่ทำได้แล้วและกำลังจะทำต่อเนื่อง

1. กิจกรรมรณรงค์ให้เดินขึ้นบันไดเพื่อช่วยกันลดการใช้
ลิฟต์
2. สร้างเพจประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน
โดยใช้ชื่อเพจว่า **"ACENERGYGUARD"** เชิญชวนทุกท่าน
เข้าไปกดไลค์และร่วมกิจกรรมเพื่อรับของรางวัลได้ที่
<https://www.facebook.com/energyguardAC/>

3. พูดให้ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานและ
สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนหน้าเสาธงทุกวันพุธ
4. ทำหนังสือเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน ซึ่งหนังสือจะ
ฉายทางเพจ **"AC ENERGY GUARD"**
5. ทำสมุดบันทึกการประหยัดพลังงานแกนนำตั้งแต่ชั้น
ม.1-ม.5 รับผิดชอบในการทำสมุดบันทึก
8. ติดสติ๊กเกอร์ลดค่าพลังงานที่บ้านติดป้ายสติ๊กเกอร์
ในห้องต่างๆ ของโรงเรียน เช่น ปิดแอร์ก่อนกลับบ้าน
ปิดไฟก่อนออกจากห้องน้ำด้วยครับ กระจกน้ำร้อนใช้เวลา
7.00-7.50 นาที เป็นต้น

6. จัดบอร์ดพลังงานให้นักเรียนมาเขียนไอเดียในการอนุรักษ์
พลังงาน ซึ่งตั้งไว้ที่ห้องสมุดชั้น 3 ทางทีมงานจะตามหา
ไอเดียที่เจ๋งที่สุดเพื่อมอบรางวัลและเกียรติบัตรให้กับนักเรียน
ที่ได้รับรางวัล

7. สำรวจไฟ น้ำ แอร์ เป็นกิจกรรมที่เราจะทำเพื่อสำรวจและ
หาจุดที่ต้องแก้ไข

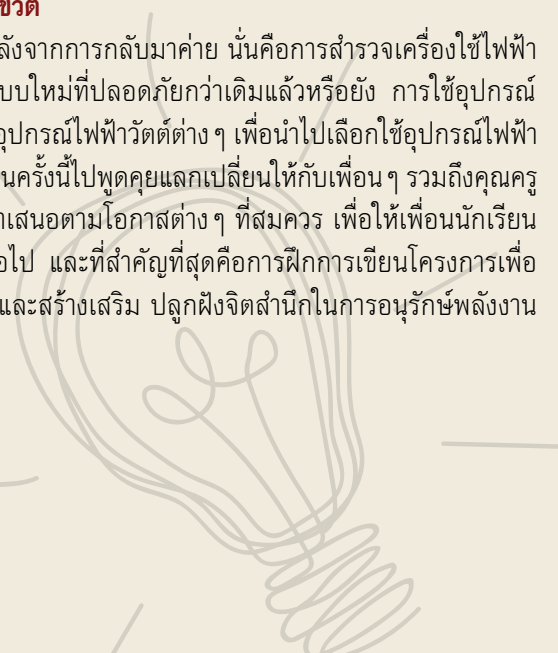
9. ประกวดคำขวัญ "อีสัสมัชชาฯ อนุรักษ์โลก อนุรักษ์พลังงาน"
10. ประกวดโปสเตอร์ "อีสัสมัชชาฯ อนุรักษ์โลก อนุรักษ์พลังงาน"
11. แข่งขันส่งบิลค่าไฟของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
12. แข่งขันส่งบิลค่าไฟของนักเรียนแกนนำอนุรักษ์พลังงาน
ตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-5
13. นักเรียนแกนนำ 4 คนเข้าค่ายอนุรักษ์พลังงานและ
สิ่งแวดล้อมเมื่อวันที่ 24-26 มิถุนายน 2559 ณ ศูนย์
รวมตะวัน จังหวัดกาญจนบุรี
14. ครูแกนนำเข้าร่วมค่ายอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม ณ
ศูนย์รวมตะวัน จังหวัดกาญจนบุรี

ความประทับใจของนักเรียนและสิ่งที่สามารถนำกลับมาใช้ในชีวิต

สิ่งที่ได้เรียนรู้และสามารถนำกลับมาประยุกต์ใช้ได้หลังจากการกลับมาค่าย นั่นคือการสำรวจเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านถึงความปลอดภัยของเครื่องใช้ไฟฟ้า ว่าเปลี่ยนเป็นแบบใหม่ที่ปลอดภัยกว่าเดิมแล้วหรือยัง การใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าอย่างถูกวิธี การเลือกพิจารณาความแตกต่างของการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าวัตต์ต่างๆ เพื่อนำไปเลือกใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง รวมถึงการนำเอาความรู้ที่ได้รับในครั้งนี้ไปพูดคุยแลกเปลี่ยนให้กับเพื่อนๆ รวมถึงคุณครูและเพื่อนบ้าน เพื่อนำไปใช้ต่ออย่างถูกวิธี รวมถึงการนำไปนำเสนอตามโอกาสต่างๆ ที่สมควร เพื่อให้เพื่อนนักเรียนคนอื่น ๆ ได้รับทราบถึงวิธีปฏิบัติในการใช้ไฟฟ้าอย่างถูกวิธีต่อไป และที่สำคัญที่สุดคือการฝึกการเขียนโครงการเพื่อนำไปปรับใช้จริงของโรงเรียนในการลดการใช้พลังงานไฟฟ้า และสร้างเสริม plugged mind จิตสำนึกในการอนุรักษ์พลังงานให้แก่เด็กนักเรียนให้นำกลับไปใช้ที่บ้านต่อไป

กิจกรรมที่กำลังจะทำต่อไปในอนาคต

1. จัดประชุมเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน
2. จัดตอบปัญหาเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน
3. จัดประกวดละครอนุรักษ์พลังงานในงานวันวิทยาศาสตร์
4. จัดเดินรณรงค์การประหยัดพลังงานในงานกีฬาของโรงเรียน
5. เรียนเชิญวิทยากรจากการไฟฟ้ามาให้ความรู้/จัดฐานกิจกรรมเกี่ยวกับการประหยัดพลังงานในงานวันวิทยาศาสตร์
6. ค่าย 1 วันที่โรงเรียน "one day camp"
7. ค่าย 2 วันออกนอกโรงเรียน "อีสัสมัชชาฯ อนุรักษ์โลก อนุรักษ์พลังงาน"
8. ประกวดโครงการสิ่งประดิษฐ์ "อีสัสมัชชาฯ อนุรักษ์โลก อนุรักษ์พลังงาน"
9. ประกวดการจัดบอร์ดในห้องเรียน "อีสัสมัชชาฯ อนุรักษ์โลก อนุรักษ์พลังงาน"
10. ประกวดโลโก้ "อีสัสมัชชาฯ อนุรักษ์โลก อนุรักษ์พลังงาน"

จากทุกกิจกรรมทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วนั้น ทางทีมงานอยากเชิญชวนนักเรียน ครูและผู้ปกครองทุกท่านเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นแรงผลักดันให้ทุกคนเกิดจิตสำนึกในจิตใจของตนเองขึ้นมาเกี่ยวกับพลังงานที่เราใช้อย่างสิ้นเปลือง สองมือจากหลายๆ คนรวมกันจะได้พลังที่ยิ่งใหญ่ ฉะนั้นพลังงานที่เราใช้อยู่กำลังจะลดลงทุกปี เราเคยคิดไหมว่า ลูกหลานของเราจะมีพลังงานใช้ต่อไปหรือไม่ ถ้าวันนี้เรายังไม่เริ่มต้นช่วยกัน "ลดการใช้พลังงานและช่วยกันประหยัด"

เปิดโลกใบใหม่ ครั้งใหญ่...ที่อังกฤษ

ครูสอนภาษาอังกฤษชั้น ม.ปลาย กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในชีวิตของแต่ละคนย่อมมีเป้าหมาย ความใฝ่ฝัน รวมถึงแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิตที่ต่างกันไป ฉะนั้นก็เป็นคนหนึ่งที่มีความตั้งใจและใฝ่ฝัน รวมถึงแรงบันดาลใจที่ครั้งหนึ่งในชีวิต ต้องขอไปให้ถึงประเทศ อังกฤษสักครั้ง เพราะประสบการณ์ที่สอนนักเรียน ที่ผ่านมามีอ่านและดูภาพจากในหนังสือเพียงอย่างเดียว คงจะทำให้การสอนนักเรียนในห้องจินตนาการไม่ชัดเจนเห็นภาพ เท่ากับที่ประสบการณ์ตัวเองได้ไปสัมผัสถึงประเทศของเจ้าของภาษาอย่างแท้จริง และด้วยโอกาสที่เหมาะสมที่จังหวัดได้เดินทางมาถึงจุดเริ่มต้นออกเดินทาง คือเมื่อโรงเรียนเปิดโอกาสรับสมัครให้ครูที่สอนภาษาอังกฤษตามตำรากลางของ คณะเซนต์คาเบรียลฯ ที่สนใจสมัครสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกตัวแทนครูไปเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ สถาบันสอนภาษา BELL International College เมือง Cambridge ประเทศอังกฤษ เป็นเวลา 3 สัปดาห์ คือระหว่าง วันที่ 4 ถึง 22 เมษายน 2559 ตามโครงการที่โรงเรียน ต้องการส่งเสริมและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับครู ซึ่งหลังจาก ประกาศผลว่าคณะครูที่ได้เดินทางไปเรียน ครั้งนี้ นอกจากฉันแล้ว ยังมีครูอีกสองท่าน คือมิสณัฐรี เจริญเกียรติบวร ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายวิชาการและครูสอน วิชาคณิตศาสตร์ และมิสปานแก้ว อักษรขำ ครูสอนวิชา ชีววิทยา ซึ่งพวกเราใช้เวลาเตรียมตัวก่อนเดินทางประมาณ สองเดือน จะว่าไปก็ออกจะรวดเร็วกระชั้นชิดมากสำหรับ

คนที่ยังไม่เคยมีประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศ ไกลๆ และต่างทวีปอย่างฉับ ต่างจากมิสอีกสองท่าน ที่เคยมีประสบการณ์ใช้ชีวิตในต่างประเทศกันบ้างแล้ว ดังนั้นจึงเป็นเรื่องน่าตื่นเต้นบวกความกังวลใจที่จะต้องไปเผชิญสิ่งใหม่ที่เราไม่คุ้นเคยมาก่อน ทั้งเรื่องการเดินทางไปถึงสนามบินและจากสนามบินไปบ้านโฮสต์ (Host) ของ เรา การอาศัยอยู่กับเจ้าของบ้านที่เป็นเจ้าของภาษาจริงๆ การเดินทางไปโรงเรียนวันแรก เพื่อนในชั้นเรียนจะเป็นอย่างไร ครูและเจ้าหน้าที่ที่โรงเรียน รวมไปถึงการดำรงชีวิตในแต่ละวันมันจะเป็นอย่างไรหนอ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นคำถามที่อยู่ในหัวสำหรับคนที่ต้องเดินทางไปใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นต่างบ้านต่างเมืองเป็นครั้งแรก

แม้ว่าฉันจะเคยมีประสบการณ์เดินทางไปต่างประเทศมาก่อน แต่นั่นก็เป็นประเทศสิงคโปร์ที่อยู่ในทวีปเอเชียที่วัฒนธรรมความเป็นอยู่ไม่ต่างจากคนไทยมากนัก หรือประเทศออสเตรเลียที่กินบวอยู่ไม่ไกลจากทวีปเอเชียนัก ดังนั้นเมื่อต้องออกเดินทางวันจริง สภาพคือกระเป๋าเดินทางใบใหญ่ที่ใส่ทุกอย่างอย่างที่คิดว่าจำเป็นต้องใช้ในช่วงสามอาทิตย์ที่อังกฤษลงไปให้หมด ทั้งที่ก่อนหน้านี้ก็คิดว่าแล้ววแล้ววแล้ววจะติดไปแค่สองสามตัว หรือ ยาสามัญประจำบ้านที่คิดว่าต้องได้ใช้แน่ พวกยาตามยามหอม่ง ยาลดไข้ ยานวดแก้ปวดเมื่อย รวมไปถึงยาประจำตัวที่ต้องใช้ประจำ นั่นคือยาแก้แพ้อากาศทั้งยาเม็ด ยาพ่นจมูก ไปจนถึงเกลือล้างจมูกกันเลยทีเดียว! เนื่องจากว่าฉันมีโรคประจำตัวคือภูมิแพ้ากาศและเป็นหนักมากถึงขั้นคัดจมูกไม่ได้กลิ่นอะไรเลย บวกกับหุ้อเพราะเป็นหวัดมานาน หุจจึงไม่ได้ยินไปข้างหนึ่ง และคิดว่าถ้าหายไม่ทันก็คงไม่ได้ไปอังกฤษแล้วแน่ๆ แต่ก็โชคดีที่อาการเหล่านี้หายทันก่อนออกเดินทางเพียงไม่ถึงสัปดาห์ ดังนั้นจึงต้องเตรียมยาประจำตัว

ไปมากเป็นพิเศษ เมื่อนึกถึงอะไรได้ก็ต้องรีบจัดใส่ลงไปก่อนแล้วค่อยมาจัดหมวดหมู่กันทีหลัง ไม่ว่าจะเป็นชุดกันฝน หรืออาหารประจำชาติที่คนไทยต้องแบกไปเมืองนอกยามฉุกเฉินคือบะหมี่สำเร็จรูป หรือโจ๊กถ้วย ยังไม่นับของที่ระลึกที่เราต้องเตรียมไปให้กับโฮสเจ้าบ้านของเรา ส่วนตัวฉันเพิ่มไปอีกเพื่อให้ครูที่สอนเรา รวมไปถึงเพื่อนในชั้นเรียนและฝรั่งคนอื่นๆ ที่เราได้รู้จักกันที่นั่น ตอนที่จัดของลงกระเป๋า ยังคิดว่าแล้วเราจะได้ให้หมดไหมนี่ ทั้งผ้าพันคอผ้าฝ้าย ลิปมันมะพร้าว ผ้าขาวม้า และสารพัดไปจนถึงแอสมบี ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่เบาและพกพาได้ง่าย และมีคุณค่าทางจิตใจอีกด้วย อย่างไรก็ตาม คำถามที่คิดไว้วันนั้น ฉันได้คำตอบด้วยตัวเองเมื่อฉันได้เดินทางไปอังกฤษและในวันที่ต้องเดินทางกลับเมืองไทยอย่างประทับใจไม่รู้ลืม

เมื่อเราถึงสนามบินฮีทโธรว (Heathrow) ที่ลอนดอน ประเทศอังกฤษ เราต้องเตรียมตัวผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองซึ่งขึ้นชื่อว่ามึนงงท้อใจเที่ยวจำนวนมากที่ต้องเข้าแถวรอต่อคิวในแต่ละวัน เราพบว่าเจ้าหน้าที่เครื่องครัดพอควร เราต้องตั้งใจฟังคำถามให้ดี ซึ่งส่วนมากก็จะเป็นคำถามทั่วไป เช่นมาทำอะไรพักอยู่นานแค่ไหน อาชีพอะไร เนื่องจากเรามีหน่วยงานสนับสนุน(ซึ่งก็คือโรงเรียนนั่นเอง) เราจึงต้องแสดงใบรับรองจากโรงเรียนที่มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชา แต่หากว่าเราเดินทางไปเองส่วนตัว เราอาจเจอคำถามลุ่มๆ มีเงินติดตัวมาเท่าไร และเราต้องสำแดงให้เจ้าหน้าที่เห็นตรงนั้นทันที เป็นต้น นอกจากนี้เราอาจได้พบเจ้าหน้าที่บางคนที่ไม่สบอารมณ์นัก ที่ต้องถามคำถามนักท่องเที่ยวทั้งที่เป็นคนอังกฤษ และชาวต่างชาติอยู่ตลอดเวลาทั้งวัน

อาจมีการหงุดหงิดใสนักท่องเที่ยว(อย่างฉัน)ก็เป็นได้ คำแนะนำคือควรจะมีและแสดงท่าทีเป็นมิตรต่อเจ้าหน้าที่ถึงที่สุด (แม้ในใจเราจะเริ่มหงุดหงิดแล้วก็ตาม) ยิ่งหากเจอเจ้าหน้าที่อาวุโสถามคำถามแปลก ๆ มา ก็ขอให้พยายามตอบไปใจเย็นและมีมารยาทที่สุด แล้วเราจะผ่านด่านมาได้ไม่ยากนัก คนอังกฤษทั่วไปคิดว่าชาวเอเชียพูดภาษาของเขาได้ไม่ชัด และหรือออกเสียงสำเนียงไม่ได้เท่าชาวยุโรป ดังนั้นเมื่อเขาเจอคนเอเชียที่พูดอังกฤษได้ชัดเจนสื่อสารกันเข้าใจ จะทำให้การรับรู้(ผิด ๆ) ของเขาที่มีต่อคนไทยดีขึ้น นอกจากนี้สิ่งที่พึงระลึกอยู่เสมอคือ เราต้องมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เมื่อเราอยู่ในประเทศเขาแล้วสิ่งที่เราต้องทำคือปรับตัวและเรียนรู้วิถีชีวิตวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาให้มากที่สุด หากเราขาดความมั่นใจในการสื่อสารและกลัวที่จะพูดออกไป นั้นย่อมทำให้คนอื่นเข้าใจเราผิด และอาจดูถูกว่าเราไม่สามารถสื่อสารได้ และเพื่อพิสูจน์ให้ชาวต่างชาติเห็นว่าคนไทยก็ไม่ได้มีหน้าชาติใดในโลก คณะชาว (ครู) อัสสัมชัญ จึงต้องเรียนรู้ที่จะเผชิญโลกกว้างในเมืองแคมบริดจ์ (Cambridge) ตลอดระยะเวลาสามสัปดาห์อย่างมั่นใจและเต็มที่

เมื่อคนขับรถแท็กซี่พาเรามาถึงเมืองแคมบริดจ์ ก็เป็นเวลาบ่ายสี่โมงกว่า เรานั่งลุ้นกันตลอดทางว่าใครจะถูกส่งไปบ้านโฮสก่อนคนแรก นั่นก็คือมิสธัญญ์ ซึ่งเราไม่มีเวลาลงมาสำรวจบ้านมากนัก คนขับรถรีบขนกระเป๋า ลงมาแล้วบอกว่าบ้านที่จะไปต่อก็คือบ้านที่ฉันต้องไปอยู่นั่นเอง นึกถึงหน้าตัวเองตอนที่กำลังจะถูกปล่อยลงหน้าบ้านโฮสแล้วยังขำถึงตอนนี้ เหมือนเด็กที่ถูกแม่ทิ้งไว้กลางทาง สุดท้ายใจเข้าเต็มปอดแล้วรวบรวมความกล้าเดินไปกดกริ่งหน้าบ้าน ลูกสาวโฮสวัยสิบขวบเดินมาเปิดประตูแล้วบอกว่าแม่อยู่ข้างบน ทันทันทีที่เจอกันเราต้องทำตามธรรมเนียมปฏิบัติ นั่นคือกล่าวทักทายและจับมือกันรวมไปถึงมอบของที่ระลึกจากเมืองไทยที่ติดมาให้โฮสและของฝากลูกสาว แสดงความมีน้ำใจเล็กๆ น้อยๆ ที่คนไทยมีอยู่เต็มเปี่ยม โฮสดีใจและชื่นชมของฝากที่เป็นผ้าพันคอและลิปมันมะพร้าวอยู่สักครู่ แล้วเตรียมอาหารเย็นให้ฉันทาน ส่วนลูกสาวโฮสชอบใจที่ได้กำไรเงินอันเล็กๆ ลายข้างที่เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของชาติไทย คำนับหลังจากทานอาหารเย็นเรียบร้อยแล้ว ฉันนั่งคุยกับโฮสทำความรู้จักกันให้มากขึ้นและผ่อนคลายความกังวลลงไปพอสมควรเมื่อรู้ว่าบ้านนี้อยู่กันสองคนแม่ลูก แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้และวัฒนธรรมกันพอสมควรและเพื่อให้รู้จักกันดียิ่งขึ้นอีกเล็กน้อย อย่างไรก็ตามฉันบอกโฮสถึงความตั้งใจของตัวเองว่าอยากฝึกภาษาพูดให้มาก ขอให้โฮสช่วยคุยกับเราเยอะๆ และช่วยแก้ไขคำที่เราพูดผิดหรือยังออกเสียงไม่ถูกต้องชัดเจนด้วยตลอดระยะเวลาสามสัปดาห์ที่อยู่ด้วยกันนี้ นอกจากนี้เรื่องของอาหารประจำชาติที่ฉันขอให้โฮสช่วยทำให้ทานและเรียนรู้วัฒนธรรมไปด้วยในตัว อาหารที่ถือว่าเป็น Traditional English Food คือ Roasted Chicken หรือเราเรียกว่าไก่อบนั่นเอง นอกเหนือไปจาก Fish and Chips ที่เป็นปลาทอดกับเฟรนช์ฟรายส์ หน้าตาของ Roasted Chicken

คือเนื้อไก่อบนำมาฉีกเป็นชิ้นเล็กๆ ประกอบด้วยมันฝรั่ง และพายหน้าตาเหมือนขนมทาร์ตไข่ ราดน้ำเกรวี่รสชาติหวาน ๆ อาหารส่วนมากของคนอังกฤษรสชาติจัดสนิทเมื่อเทียบกับอาหารไทยบ้านเรา และไม่เน้นของทอดน้ำมัน รวมถึงไม่มีเครื่องปรุงรสให้วุ่นวาย เพิ่มเติมรสชาติคือเกลือ พริกไทย หรือซอสมะเขือเทศแค่นั้น

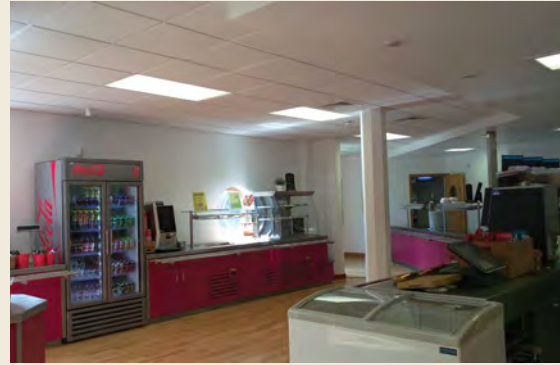

เมื่อทานอาหารเย็นเสร็จเรียบร้อย โฮสให้ดื่มชาตามธรรมเนียมซึ่งคนอังกฤษนิยมดื่มชากันทุกบ้าน ซึ่งชาก็มีหลายชนิด ขึ้นอยู่กับจริตคนว่าชอบแบบไหน ใส่นมใส่น้ำตาล หรือ ชาสมุนไพร เป็นต้น คนอังกฤษมักดื่มชาใส ๆ ที่ไม่ใส่นม อาจใส่น้ำตาลเล็กน้อย ฉันทึกในใจว่าช่างต่างกับเมืองไทยเหลือเกินที่อาหารสารพัดอย่างนั้นได้กลายเป็น “อาหารฟิวชั่น”(fusion) ไปส่วนมากแล้ว ที่มีผสมผสานวัฒนธรรมตะวันตกของฝรั่งให้เข้ากับวัฒนธรรมอาหารไทยได้อย่างลงตัว เราจึงชินกับการดื่มชา (นม) ใส่น้ำแข็งราดนมหรือนมข้น ชาเขียวเย็นใส่เครื่องมากมาย และเครื่องดื่มอื่นๆ อีกสารพัดเมนูถูกใจคนไทยแต่ที่อังกฤษเราดื่มชาอุ่น ๆ เพราะอากาศช่างหนาวเหลือเกิน อุณหภูมิช่วงเดือนเมษายน ประมาณ 9-10 องศาเซลเซียส ซึ่งฉันต้องเช็คสภาพอากาศทุกวันก่อนออกจากบ้าน (แต่การเตรียมตัวอย่างดีก็ยังมีสิทธิ์พลิกโผได้) คำนั่นโฮสให้ฉันรีบอาบน้ำและเข้านอน (ดูเวลายังไม่สามทุ่มดี) แต่ด้วยความเหนื่อยล้าจากการเดินทางต่อเครื่องบินอย่างยาวนานถึง 14 ชั่วโมง กว่าจะได้นอนหัวถึงหมอนก็ทำให้ฉันหลับได้แต่โดยดี (พຽนนี้เข้ายังต้องมีเรื่องตื่นตื่นร่อยอยู่)

เช้าวันแรกของฉันในเมืองแคมบริดจ์ สดชื่นเพราะอากาศดีมาก สูดหายใจได้เต็มปอดจริงๆ บนท้องถนนไม่มีกลิ่นควันท่อไอเสียรบกวนมนุษย์เดินทางอย่างเราเลย ท่องไว้ตั้งแต่เมื่อคืนและดูแผนที่ประกอบว่าเดินทางไปโรงเรียนอย่างไร นัดหมายกับพี่ๆ ทั้งสองคนไว้ว่าเราจะไปเจอกันที่วงเวียนเล็กๆ (ไม่ใช่วงเวียนที่เมืองไทยซักหน่อย) อยู่ระหว่างทางไปบ้านของพวกเขาสามคน ฉันเดินออกจากบ้านด้วยความมั่นใจเต็มที่พร้อมแผนที่ในมือ (ที่เตรียมมาจากเมืองไทย) ท่องไว้ว่าเดินออกจากบ้านไปเจอถนนใหญ่แล้วซ้าย เดินตรงไปเรื่อยๆ จนเกือบสุดทางก็ต้องเจอพี่ๆ ที่รอเราอยู่ แน่ ๆ ไม่น่าเกินสิบห้า นาที แต่ในความเป็นจริงไม่เป็นเช่นนั้น

เพราะเมื่อฉันเดินไปพักใหญ่แล้ว ก็ยังไม่เห็นชื่อถนนที่ว่าซักที ขณะที่กำลังสงสัยอยู่นั้นเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น ทำให้ตกใจว่านี่มันเลยเวลานัดไปทานาที่แล้วยังเดินไม่ถึงที่นัดหมายเสียที มีสภฏฐิโทรมาถามว่าถึงไหนแล้ว เพราะทั้งคู่กำลังรอฉันอยู่สักพักแล้ว ฉันบอกไปว่าคิดว่าตัวเองหลงทางแน่ และกำลังจะหาทางเดินกลับไป ที่ ถนนสายหลักนั้น (ในใจอยากร้องไห้มากประสบการณ์วันแรกทำให้ฉันเข้มแข็งเสียจริง) ฉันพยายามมองหาผู้คนที่จะเดินผ่านมาบนถนนเส้นนั้น (ซึ่งก็ไม่ว่างมันไกลจากที่ๆ จะไปแค่นั้น) คาดว่าคงยังเข้าอยู่คนที่นี่จึงยังไม่เดินทางกันซักโข่วและอาจเพราะประชากรที่อาศัยในเมืองแคมบริดจ์นี้ไม่แน่นขนาดเหมือนกรุงเทพบ้านเรา สภาพถนนตอนเช้าเวลาแปดโมงนิด ๆ จึงยังโล่งอยู่มาก โชคดีที่ฉันมองไปเห็นผู้ชายคนหนึ่งกำลังเซ็นจักรยานออกมาจากบ้าน จึงรีบเข้าไปถามเส้นทางที่จะไปโรงเรียน พร้อมกับถามเส้นทางกลับไปที่ถนนเส้นหลักนั้น ผู้ชายคนนั้นใจดีดูแผนที่ในมือฉันแล้วอธิบายทางให้จนในที่สุดฉันเดินกลับไปเจอถนนเส้นหลักนั้นได้ และฉันต้องวิ่ง (ออกกำลัง) เพื่อไปให้ทันถึงจุดนัดพบโดยเร็ว พี่สองคนรอฉันอยู่ก่อนแล้ว ยังไม่ทันจะพูดอะไรกันมากเท่าที่ควรก็เดินถึงโรงเรียนเสียก่อน ระยะเวลาเดินทางจากบ้านฉันไปโรงเรียนโดยประมาณ 20 นาที เราสามารถพบเห็นนักเรียนต่างชาติที่มาเรียนที่นี่เดินไปโรงเรียนเป็นปกติ เพราะสภาพอากาศและสภาพถนนหนทางบ้านเมืองที่อังกฤษเอื้อให้คนเดินหรือวิ่งออกกำลังกายได้ ซึ่งต่างจากกรุงเทพของประเทศไทยเรายังมัก เอลักษณะของคนเมืองแคมบริดจ์นี้เราสามารถพบคนปั่นจักรยานร้อยละเก้าสิบเลยทีเดียว แทบทุกบ้านมีจักรยานไว้เพื่อใช้เดินทาง นอกเหนือจากรถยนต์คันเล็กๆ ที่พบเห็นได้ทั่วไปในเมือง ชาวเมืองแคมบริดจ์นิยมใช้จักรยานเพื่อประหยัดพลังงานและลดมลภาวะสิ่งแวดล้อมจากท่อไอเสียรถยนต์ นอกจากนี้แล้วยังมีรถโดยสารประจำทางที่เราสามารถเช็คเวลาเดินรถได้จากป้ายรถเมล์และซื้อตั๋วจากคนขับได้ทันที ราคาค่าโดยสารรถเมล์ค่อนข้างแพง หากซื้อตั๋ววัน(เดินทางไปกลับภายในวันเดียว) ราคาสี่ปอนด์ แต่หากซื้อตั๋วรายสัปดาห์ (เดินทางภายในเจ็ดวัน) ราคาสิบสี่ปอนด์ คิดแล้วตั๋วรายสัปดาห์คุ้มค่ากว่ามากจริง ๆ

เมื่อเราไปถึงโรงเรียน BELL International College เจ้าหน้าที่ต้อนรับให้เรากรอกรายละเอียดข้อมูลส่วนตัวเพื่อเตรียมทำบัตรนักเรียนเข้าใหม่ และเนื่องจากวันจันทร์เป็นวันที่นักเรียนใหม่มารายงานตัว วันแรก โรงเรียนจึงดูคึกคักมากเป็นพิเศษ หลังจากเราถ่ายรูปทำบัตรนักเรียนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่พาเราขึ้นไปเตรียมตัวสอบวัดความรู้ความสามารถเพื่อจัดเราเข้าชั้นเรียน (Placement test) ซึ่งสอบผ่านระบบออนไลน์และเขียนเรียงความ นอกจากนี้แล้วยังต้องมีการสอบฟังพูด ซึ่งคล้าย ๆ กับการสอบสัมภาษณ์เพียงแต่จะมีการบันทึกคะแนนโดยครูเจ้าของภาษาเท่านั้น เมื่อสอบเสร็จแล้วนักเรียนใหม่ทุกคนจะได้รับคู่มือนักเรียนและชมวีดิทัศน์ของโรงเรียน และเดินชมห้องเรียนรวมถึงสถานที่โดยรอบโรงเรียน (เหมือนกับเมื่อมีแขกมาเยี่ยมชมโรงเรียนของเราเป็นต้น) เรามีเวลาพักผ่อนไม่ถึงสิบนาที เจ้าหน้าที่เดินมาแจ้งผลสอบและชั้นเรียนที่เราต้องเข้าเรียนให้ทราบทุกคนที่มาด้วยกันจะถูกแยกห้องเรียนเพื่อให้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดในการพูดคุยทำความรู้จักเพื่อนใหม่ในชั้นเรียน เมื่อฉันเข้าไปห้องเรียนขณะนั้น เป็นเวลาเข้าเรียนหลังจากพักช่วงเช้าไปแล้ว (โรงเรียนเข้าตอนเก้าโมงครึ่งและพักครึ่งเข้าตอนสิบเอ็ดโมง มีเวลาพักสามสิบนาที และเรียนต่อถึงบ่ายโมง จากนั้นจึงพักกลางวันและเข้าเรียนต่อในช่วงสองโมงถึงสามโมงสิบห้า ซึ่งชั้นเรียนช่วงบ่ายนั้นเป็นการฝึกทักษะการฟังพูด) จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนภาคเช้าของฉันมีประมาณ 12-14 คน (Upper-intermediate Level Class) ครูให้นั่งเรียนเป็นรูปตัวยู เพื่อที่จะได้เห็นหน้ากันทุกคน และเมื่อฉันแนะนำตัวว่าเป็นครูมาจากประเทศไทย นักเรียนทั้งห้องก็ออกจะประหลาดใจไม่น้อย แต่ครูประจำชั้นใจดีมาก ครูไบรอัน (Mr. Bryan) เป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน และพยายามกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกพูดฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ผ่านบทเรียนที่เป็นบทสนทนา การฟังบทสนทนาของเจ้าของภาษา การอ่านเนื้อเรื่อง รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนทัศนคติกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ สิ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางด้านภาษาทุกทักษะ และสิ่งสำคัญคือความมั่นใจในตนเองในการกล้าแสดงออกและกล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น

โรงเรียนให้ความสำคัญกับการมาเรียนสม่ำเสมอ ดังนั้นครูประจำชั้นจึงเช็คชื่อทุกวันในตอนเช้า ถ้านักเรียนมาหลังเก้าโมงครึ่งไปแล้วถือว่านักเรียนมาสาย ก็จะถูกบันทึกเป็นสถิติติดไว้ที่บอร์ดประจำโรงเรียน โรงเรียนติดประกาศสถิตินักเรียนมาเรียนทุกสัปดาห์ ทุกคนสามารถตรวจสอบสถิติการมาเรียนของตนเองได้ และถ้าเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ 90 นักเรียนจะไม่ได้รับใบประกาศจบหลักสูตรในวันสุดท้ายของการเรียน ดังนั้นนักเรียนส่วนมากเข้าเรียนสม่ำเสมอและตั้งใจเรียนทุกครั้ง เพราะครูที่สอนเป็นผู้ประเมินพัฒนาการของนักเรียนในชั้นเรียนนั้นๆ ทุกเช้าวันพฤหัสบดีครูจะพานักเรียนไปใช้ห้องสมุด หรือเรียกว่า Self-Center เพราะนอกจากมีหนังสือให้นักเรียนได้ค้นคว้าเยี่ยมกลับไปได้แล้ว ยังมีแบบฝึกหัดต่างๆ ให้นักเรียนได้ฝึกทำและถ่ายเอกสารได้ด้วยตนเองนอกจากนี้ในบริเวณเดียวกันยังมีเครื่องคอมพิวเตอร์ให้นักเรียนได้ใช้ค้นคว้าข้อมูลออนไลน์ในการเรียนหรือทำการบ้านส่งครู และเมื่อครูชี้แจงงานนักเรียนให้ทบทวนและทำแบบฝึกหัดที่เรียนไปตลอดสัปดาห์แล้ว ครูจะเรียกนักเรียนออกไปทีละคน เพื่อสอบถามพูดคุยถึงความรู้สึกของการมาเรียนที่นี้ การปรับตัวกับโฮสเจ้าของบ้าน การเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การเรียนในชั้นเรียน ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน การเรียนรู้สิ่งแวดล้อมในสังคมที่อยู่ ฯลฯ ว่านักเรียนประสบปัญหาอะไรบ้าง และนักเรียนแก้ปัญหาเหล่านั้นๆ ได้อย่างไร รวมถึงครูจะได้ให้คำแนะนำนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อประเมินพัฒนาการของตัวนักเรียนเองในทุกด้าน และสรุปเป็นรายงานผลการเรียนของนักเรียนในวันสุดท้ายที่รับใบประกาศจบหลักสูตร เมื่อหนังสือสัปดาห์ผ่านไป ครูจะประเมินพัฒนาการของนักเรียนเพื่อเก็บเป็นข้อมูล และเมื่อครูเห็นสมควรว่านักเรียนในชั้นมีพัฒนาการที่ดีขึ้นแล้ว สามารถเลื่อนระดับชั้นไปชั้นสูงกว่าได้ ครูจะแจ้งนักเรียนให้ทราบและส่งนักเรียนจากชั้นเรียนเดิมประมาณสองถึงสามคนไปชั้นเรียนใหม่ที่ชั้นสูงกว่า ฉันถูกส่งขึ้นไปห้องเรียนใหม่ (Advance Level) ในสัปดาห์ที่สามซึ่งเป็นสัปดาห์สุดท้ายของการเรียนที่แคมบริดจ์ ครูบอกฉันว่า ฉันน่าจะขยับขึ้นไปเรียนชั้นถัดไปพร้อมกับเพื่อนสองคนในห้องเดียวกันที่มีพัฒนาการดีมาก เพราะในชั้นเรียนใหม่นั้นจะมีแต่คนเก่งและการเรียน

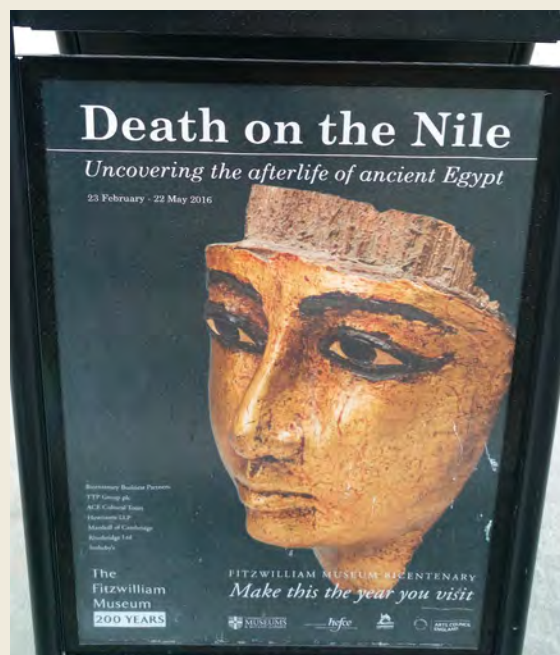
เข้มข้นขึ้นมากกว่านี้นักเรียนทุกคนต้องขยัน
 ทำการบ้านและฝึกฝนอย่างหนัก แต่นั่นจะทำให้
 ฉันได้ประสบการณ์ใหม่ที่คุ้มค่าแน่นอน ซึ่งสิ่ง
 ที่ครูพูดไว้ก็จริงอย่างมาก เพราะฉันกังวลเกี่ยวกับ
 การเรียนร่วมกับนักเรียนชาวต่างชาติ เพราะใน
 ชั้นเรียนนั้นมีนักเรียนจากหลากหลายประเทศ เช่น
 สวิตเซอร์แลนด์ อิตาลี เกาหลี บราซิล ซาอุดีอาระเบีย
 โคลัมเบีย ฯลฯ ดังนั้นชีวิตประจำวันตลอดการอยู่ที่เมืองนี้
 สามสัปดาห์คือการตั้งใจเรียนในห้อง การทำกิจกรรมรวม
 กับเพื่อนในชั้นเรียน การทำการบ้านหลังเลิกเรียน และ
 การค้นคว้าเตรียมตัวเพื่อบทเรียนวันรุ่งขึ้นก่อนนอนทุก
 คืน สิ่งเหล่านี้ทำให้ฉันต้องกระตือรือร้นอยู่เสมอ อย่
 ่อย่างไรก็ตาม ผลของความสำเร้จนั้นย่อมคุ้มค่าอย่างแท้จริง

ชีวิตนอกห้องเรียนในแต่ละวันเป็นไปด้วย
 ความสนุกสนาน เมื่อนักเรียนปรับตัวเข้ากันได้ดีขึ้น เรา
 สามารถพูดคุยกันแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ทัศนคติ ความ
 คิดเห็นและเรื่องราวต่างๆ ของตัวเองผ่านการใช้ภาษา
 อังกฤษ ทำให้เราได้เรียนรู้โลกใบใหม่ที่น่าสนใจที่กว้าง
 ออกไป ต่างจากประสบการณ์เดิมของเราแต่ละคน นี่คื
 ึ่งสิ่งที่เป็นกำไรชีวิต ที่เราไม่สามารถหาซื้อได้จากที่ไหน
 เมื่อโอกาสมาถึงเราต้องไม่ลังเลในสิ่งนั้น เมื่อเรามี
 โอกาสได้ฝึกภาษา เราต้องกล้าพูด กล้าใช้ภาษาในสภาพ
 แวดล้อมนั้นอย่างแท้จริง และเมื่อถึงวันเสาร์อาทิตย์ก็
 ถือว่าเป็นวันที่เราได้ออกไปเปิดประสบการณ์ใหม่ของ
 เราอย่างแท้จริง โรงเรียนจัดทริปสั้นๆ พานักเรียนไป
 ทัศนศึกษาเมืองใกล้ๆ แคมบริดจ์ เช่น เมืองแคนเทอเบอร์รี่
 (Canterbury) และเมืองอีลี (Ely) เป็นต้น นอกเหนือ
 จากเมื่อเวลาหลังเลิกเรียนที่เรามักจะเข้าตัวเมืองเพื่อ
 ไปชมสถานที่สำคัญคือพิพิธภัณฑ์ต่างๆ ของเมือง
 แคมบริดจ์ เช่น The Fitzwilliam Museum เป็น
 พิพิธภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงรวมของหายากแต่ละทวีปมาไว้
 ที่นี้ The Sedgwick Museum of Earth Sciences เป็น
 พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ด้านธรณีวิทยา และ Museum of
 Archaeology and Anthropology

คือพิพิธภัณฑ์ด้านโบราณคดีและมนุษยวิทยา สถานที่ทั้ง
 3 แห่งนี้อยู่ไม่ไกลกันมากนัก นักท่องเที่ยวสามารถเดินลัด
 เลาะไปได้ แต่ต้องแบ่งเวลาให้ดีเพราะพิพิธภัณฑ์แต่ละแห่ง
 กำหนดเวลาปิดเปิดไว้ชัดเจน และไม่ได้เปิดทำการทุกวัน
 นักท่องเที่ยวจึงควรตรวจสอบตารางเวลาการให้บริการ
 ของแต่ละแห่งเพื่อวางแผนการเที่ยวให้ได้ประโยชน์สูงสุด

กิจกรรมที่ขึ้นชื่อว่าเมื่อมาถึงเมืองแคมบริดจ์แล้วต้องไปลองให้รู้ นั่นคือ Punting ก็คือการถ่อเรือในแม่น้ำแคมรอบเมืองนั่นเอง โดยนักท่องเที่ยวสามารถเลือกใช้บริการตามที่ต้องการ ทั้งแบบ มีเรือให้เช่าคิดราคา รายชั่วโมงให้นักท่องเที่ยวถ่อเรือเอง หรือ เลือกนั่งในเรือ ชมวิวฟังคนถ่อเรือเล่าเรื่องราวประวัติความเป็นมาต่างๆ ของมหาวิทยาลัยในเมืองตามวิถีที่เรือล่องผ่านสองข้างทาง ซึ่งคนที่ถ่อเรือก็ล้วนแต่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยในเมืองแคมบริดจ์นั่นเองที่มักจะมาหารายได้พิเศษในวันหยุดเสาร์อาทิตย์ ราคาค่าบริการเริ่มต้นที่ 12 - 15 ปอนด์ แล้วแต่จะตกลงกันระหว่างนักท่องเที่ยวและนักศึกษานักท่องเที่ยวสามารถลงเรือที่ทำเรือของกิจการเจ้าของเรือได้เลย หรือ เป็นเรือที่นักศึกษาเช่ามาอีกที่หนึ่งก็ได้ แต่น่าเสียดายในช่วงเวลาเดือนเมษายนที่เราไปนั้น อากาศไม่เป็นใจเอาเสียเลยในช่วงวันหยุดที่เราไปเที่ยวในเมืองท้องฟ้าขมุกขมัวมีฝนตกพริ้วๆ ทั้งวัน และอากาศหนาวมากจนเราไม่อยากจะ (ทำ) ลมหนาวอยู่ในเรือ อย่างไรก็ตามเราก็คงเห็นนักท่องเที่ยวนั่งเรือกางร่มและห่มผ้าอยู่ในบางที่ เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะอากาศและฟ้าฝนที่ประเทศอังกฤษนี้เอาแน่เอานอนไม่ได้เลยทีเดียว ถึงแม้เราจะเช็คสภาพอากาศทุกวัน แต่เมื่อออกจากบ้านมาแล้วก็ต้องทำ (ใจ) ตัวให้พร้อมด้วยเสื้อกัน (ฝน) หนาวและร่มด้วยเสมอ

นอกจากนี้ข้อสังเกตที่ได้จากตลอดระยะเวลาสามสัปดาห์ที่พักอยู่เมืองแคมบริดจ์ที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตคนอังกฤษทั่วไป นั่นคือ วิถีชีวิตของคนอังกฤษแท้จริงแล้วใช้ชีวิตไม่เร่งรีบ เห็นได้จากการใช้ชีวิตในวันเสาร์-อาทิตย์ คนอังกฤษจะนอนตื่นสายกว่าวันทำงาน ใช้เวลาอยู่กับครอบครัว ทานข้าวด้วยกัน ลูกหลานจะมาเยี่ยม พ่อ แม่ ที่บ้าน หรืออาจจะไปซื้อของด้วยกัน ที่ห้างสรรพสินค้าในเมือง และร้านค้าต่างๆ ที่อยู่ในเมือง ค่อนข้างปิดเร็วมาก และในวันเสาร์และอาทิตย์ จะปิดเร็วกว่าวันธรรมดา คือ 16.30 น. หรือ 17.00 น. เพื่อให้พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ได้กลับไปใช้เวลาอยู่กับครอบครัว

นอกจากนี้ข้อสังเกตที่ได้จากตลอดระยะเวลาสามสัปดาห์ลักษณะนิสัยของคนอังกฤษโดยส่วนมากเป็นคนสุภาพ มีมารยาท และมีระเบียบวินัยมาก ทุกคนต้องเคารพกฎกติกาของสังคม เช่น การต่อแถวเข้าคิวในการรับบริการต่างๆ อาทิเช่น การซื้อตั๋วรถโดยสารสาธารณะ การต่อแถวขึ้นรถโดยสาร การซื้อของหรืออาหาร การเดินเข้าห้องน้ำ เป็นต้น นอกจากนี้เมื่ออยู่ในที่สาธารณะ คนอังกฤษจะสำรวม ไม่พูดคุยเสียงดัง และให้เกียรติผู้อื่นทั้งการพูดและการปฏิบัติ

วิถีชีวิตของคนอังกฤษในปัจจุบัน จำนวนชาวอังกฤษที่มีเชื้อสายอังกฤษที่แท้จริงนั้น มีจำนวนลดลงจากเดิมเมื่อเทียบในปัจจุบัน เพราะสืบจากการเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป (EU) ที่ทำให้คนต่างชาติจากประเทศใน EU เดินทางเข้ามาประกอบอาชีพและอยู่อาศัยในประเทศอังกฤษ ทำให้คนอังกฤษที่เป็นชาวพื้นเมืองย้ายออกจากประเทศตัวเอง ไปอยู่ประเทศต่าง ๆ เช่นกัน ดังนั้นเราจึงเห็นชาวต่างชาติ ที่ไม่ใช่คนพื้นเมืองอังกฤษอาศัยอยู่มากมาย เช่น อินเดีย จีน อิตาลี เป็นต้น ซึ่งทำให้เกิดความหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมขึ้นมาอย่างยาวนานจนถึงปัจจุบัน

อย่างไรก็ตามปัญหาเหล่านี้ก็นำไปสู่การโหวตให้ประเทศอังกฤษออกจากสหภาพยุโรป ที่คนอังกฤษเรียกว่า BREXIT เนื่องจากคนส่วนมากเป็นผู้สูงอายุ มีความรู้สึกอึดอัดที่ถูกชาวต่างชาติเข้ามาแย่งงานทำ และรัฐบาลก็ให้สวัสดิการเลี้ยงดูคนเหล่านั้นเช่นกัน ซึ่งคนอังกฤษรู้สึกไม่ยุติธรรม จึงนำไปสู่การลงประชามติแยกตัวออกจากการเป็นสมาชิกของสหภาพยุโรปในที่สุด

สำเนียงการออกเสียงของคนอังกฤษ เป็นสำเนียงที่ถือว่าเป็นภาษาอังกฤษมาตรฐาน เจ้าของภาษาที่มีความไพเราะและเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งการฟังและการพูดกับเจ้าของภาษาบ่อย ๆ ทุกวันจะทำให้เรามีความคุ้นชินกับสภาวะแวดล้อมนั้น ๆ หากมีโอกาสได้อยู่กับสภาวะแวดล้อมนั้นนานมากขึ้น จะทำให้เรามีความมั่นใจ กล้าพูด กล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการใช้ชีวิตร่วมกับคนอังกฤษซึ่งเป็นเจ้าของบ้านทั้งด้านภาษาและวัฒนธรรมตลอดระยะเวลาสามสัปดาห์ทำให้ฉันได้เรียนรู้ในการปรับตัวเมื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งมีข้อควรระวังในการอาศัยอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นที่ต่างวัฒนธรรมกันออกไป เช่น ข้อจำกัดในเรื่องการอาบน้ำ เจ้าของบ้านบางคนอนุญาตให้อาบน้ำได้วันละครึ่ง ด้วยเหตุผลว่าวัฒนธรรมของคนอังกฤษเป็นเมืองหนาว แม้ว่าเราเป็นคนไทยที่เคยชินกับการอาบน้ำวันละ 2-3 ครั้งก็ตาม แต่เราต้องปรับตัวในการอยู่ร่วมกับเจ้าของบ้านให้ได้ แม้ว่าจะอึดอัดใจไปบ้างก็ต้องปรับตัวและอดทน นอกจากนี้เรื่องระเบียบวินัยในการอยู่ร่วมกันเป็นสิ่งสำคัญมาก เช่น การแจ้งโฮสล่วงหน้าถ้าไม่กลับมาทานอาหารเย็นที่บ้าน ต้องแจ้งก่อนบ่ายสองโมงเพื่อไม่ต้องเตรียมอาหาร และรวมไปถึงการกลับถึงบ้านเพื่อทานข้าวเย็นร่วมกันกับโฮสควรต้องตรงต่อเวลา เป็นต้น

สุดท้ายนี้ในฐานะตัวแทนคณะครูที่เดินทางไปเรียนรู้และพัฒนาภาษาอังกฤษ ตามโครงการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษให้กับคุณครูของโรงเรียนอีสัสัมชัญ ขอขอบคุณท่านผู้อำนวยการดา ดร.เดชาชัย ศรีพิจารณ์ และโรงเรียนอีสัสัมชัญที่ได้ให้โอกาสคุณครูผู้สอนที่สนใจอยากพัฒนาตนเองได้ไปเปิดโลกทัศน์ใหม่และเรียนรู้ประสบการณ์จากชีวิตจริงในต่างประเทศซึ่งถือเป็นประสบการณ์อันล้ำค่าที่หาซื้อไม่ได้และจะยังคงอยู่ในความทรงจำตลอดไป

ค่ายฐานฝึกการบิน

ครั้งที่ 8

ค่ายฐานฝึกการบิน เป็นค่ายสำหรับเยาวชนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมปลาย ซึ่งจะคัดเลือกเยาวชน 16 คน โดยการเขียนเรียงความภายใต้หัวข้อ “มุ่งสู่นักบิน เมื่อฉันอยากเป็นนักบิน” ค่ายนี้จัดขึ้นเมื่อ 27-28 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 จัดขึ้นโดย สถาบันการบินพลเรือน ภายใต้การสนับสนุนของ vchakarn.com และ PTT group ณ สถาบันการบินพลเรือน

เมื่อพูดถึงอาชีพในแวดวงการบินแล้ว คนส่วนมากจะนึกถึงแค่ นักบิน, แอร์ และ ฝัด ซึ่งที่จริงแล้ว อาชีพในด้านการบิน มีมากมายพอสมควร ตั้งแต่ฝ่ายช่าง, Ground staff, air-traffic control, airport management ฯลฯ ซึ่งอาชีพที่กล่าวมาล้วนเป็นอาชีพที่ขาดแคลน ส่วนเหตุผลที่ขาดแคลนนั่นก็เพราะว่าคนภายนอกไม่รู้จักอาชีพเหล่านี้ และค่ายนี้จัดขึ้น เพื่อให้บุคคลภายนอกได้สัมผัส และ รู้จักกับอาชีพในวงการบิน โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ความรู้ทางภาคพื้น และ ความรู้ภาคอากาศ โดยความรู้ทางภาคพื้นนั้นจะจัดกิจกรรม ณ สถาบันการบินพลเรือน กรุงเทพฯ ส่วนความรู้ทางภาคอากาศนั้นจะจัดขึ้นที่ ศูนย์ฝึกการบินหัวหิน

ในส่วนของวันแรก เมื่อเดินทางไปถึงสถาบันการบินพลเรือนแล้ว สิ่งแรกที่ต้องทำ คือ ลงทะเบียนพร้อมกับทำความรู้จักกับเพื่อนค่าย ที่จะใช้ชีวิตร่วมกันใน 2 วัน จากนั้นจะเป็นการเข้าร่วมพิธีเปิด เมื่อเสร็จสิ้นพิธีเปิดแล้ว มีการเดินชมบรรยากาศภายในสถาบัน รวมถึงบรรยากาศการรับน้อง เนื่องจากวันนั้นเป็นวันที่ต้อนรับน้องใหม่ จึงมีโอกาสดูเห็นสภาพการรับน้องของสถาบันนี้ และสถานที่แรกที่ได้ไปคือ Air Traffic Control Simulator หรือ ATC simulator ATC หรือภาษาไทยเรียกว่า การจัดการจราจรทางอากาศ ซึ่งมีหน้าที่คอยดูแลสื่อสารกับเครื่องบินทุกลำที่อยู่บนพื้นฟ้า รวมไปถึงเครื่องบินที่อยู่ภาคพื้นของสนามบิน ไม่ให้ชนกันหรือเกิดอุบัติเหตุ และ ถ้าเกิดอุบัติเหตุ ผู้จัดการจราจรทางอากาศก็ต้องแก้ไขปัญหาพร้อมๆ กับนักบิน

Air Traffic Control Simulator เป็นสถานที่ที่จำลองหอจรรยาอากาศที่สนามบินนานาชาติดอนเมือง ซึ่งโครงสร้างห้อง อุปกรณ์ รวมถึงการวางรูปแบบของห้องนั้นมีความคล้ายคลึงกับของจริงถึง 80% สิ่งที่แตกต่างก็คือจากหน้าต่างบานใหญ่ๆ ที่สนามบิน จะเปลี่ยนเป็นการฉายภาพจากโปรเจคเตอร์แทน ห้องนี้เป็นห้องเรียนของนศ.จรรยาทางอากาศ เพื่อเรียนรู้การทำงาน, วิธีการสื่อสาร รวมถึงการบริหารเครื่องบินที่สมจริง เพื่อเป็นการฝึกประสบการณ์ให้กับนักศึกษา เมื่อจบจากที่นี่แล้วก็สามารถไปฝึกงานได้ที่สนามบินดอนเมือง

เมื่อจบจากการชมที่ห้อง ATC Simulator แล้วก็เดินไปยังห้องเรียนของฝ่ายช่างการบิน ภายในห้องจะเป็นห้อง Lab หรือห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ มีวัสดุที่ใช้ในการสร้างเครื่องบินจริง มีการสอนให้นักศึกษาซ่อมแซมเครื่องบินเฉพาะส่วน เช่น ถ้าหากผิวของเครื่องบินถูกเสียบทะลุ การซ่อมแซมต้องผ่านกระบวนการใดบ้าง เป็นต้น ภายในห้องยังมีตัวอย่างของเครื่องยนต์ชนิดต่างๆ เพื่อให้เป็นกรณีศึกษา และตัวอย่างในการปฏิบัติจริง เมื่อเรียนถึงปี 4 แล้ว สามารถไปฝึกงานตามสายการบินต่างๆ ได้

ต่อมา จะเป็นการเยี่ยมชมเครื่องยนต์ Rolls Royce RB211 เป็นศูนย์การศึกษาอย่างละเอียดของ Turbofan Engine มีการแยกชิ้นส่วนประกอบของเครื่องยนต์ เพื่อให้ดูชัดเจนมากยิ่งขึ้น ก็เป็นอีกหนึ่งช่องทางที่จะทำการศึกษาหลักการทำงานของ Turbofan Engine

เมื่อจบจากการเยี่ยมชมที่สถาบันการบินพลเรือนที่กรุงเทพแล้วก็ออกเดินทางไป จ.ประจวบคีรีขันธ์ เพื่อไปเรียนรู้ที่สถาบันการบินพลเรือนศูนย์ฝึกหัวหน้า ที่ใช้เขตพื้นที่ของสนามบินหัวหิน

สนามบินหัวหินเป็นสนามบินที่ใช้ในการฝึกศิษย์การบิน เพื่อเรียนรู้วิชาภาคอากาศ สนามบินนี้ขึ้นชื่ออยู่ 2 อย่าง หนึ่งคือ วิวสวย เพราะอยู่ติดทะเล และ สองคือ ลมแรง ทำให้ศิษย์การบินที่จบจากที่นี่ ไม่กลัวลม เพราะเจอจนชินแล้ว สนามบินนี้นอกจากใช้ฝึกแล้ว ยังมีการใช้สนามบินปฏิบัติการกิจร่วมกับ หน่วยบินเฉพาะกิจไกลกังวล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกองบินเกษตรโครงการฝนหลวง

เมื่อเดินทางถึงสนามบินหัวหินแล้ว ก็ได้รับการต้อนรับจาก คณะครูและ ศิษย์การบินเป็นอย่างดี จากนั้นก็เข้าไปยังห้องเรียน เพื่อศึกษาโครงสร้างพื้นฐาน เครื่องบิน หลักการทำงานเบื้องต้นของเครื่องบิน ซึ่งสอนโดยครูการบิน พอจบจากห้องเรียนที่เรียนทฤษฎีแล้ว ก็ไปเดินชมแถว Ramp และ Hangar (หลุมจอด และโรงซ่อมบำรุงเครื่องบิน) ภายในโรงซ่อมเครื่องบิน มีเครื่องบินเรียงล่ำอยู่มากมาย จึงถามว่า “ทำไมมีเครื่องบินนำมาซ่อมเยอะจัง เสียบ่อยหรือ” และได้คำตอบมาว่า “เครื่องบิน ไม่เหมือนรถ จะไม่รอให้เสียก่อนแล้วค่อยซ่อม จะต้องซ่อมก่อนที่จะเสีย เพราะถ้าเกิดว่าเสียที่ ณ บินอยู่จริง อาจจะอันตรายถึงชีวิตได้” นี่เป็นเหตุผลที่ว่าทำไมถึงต้องการช่างมากมาย เพราะ ต้องซ่อมเครื่องบินอยู่ตลอดเวลา ที่หลุมจอดเครื่องบิน ก็จะเต็มไปด้วยเครื่องบินที่เพิ่งกลับจากภารกิจฝึกบิน และ เครื่องที่กำลังจะออกไปฝึกบิน บรรยากาศจึงค่อนข้างคึกคัก เลยต้องมีการให้ความรู้ ว่า เมื่อเดินไปยัง Active site หรือ บริเวณที่เครื่องบินยังติดเครื่องยนต์อยู่ หรือ เครื่องบินยังเคลื่อนที่อยู่ ควรปฏิบัติอย่างไรจึงไม่เกิดอันตราย และ ควรเชื่อฟังคำสั่งจากพี่ช่างอย่างยิ่ง เพราะเขาทำงานกับเครื่องบิน

หลังจากที่เยี่ยมชม หลุมจอดและโรงซ่อมเสร็จ ฟ้า ๆ ศิษย์การบินก็พาไปที่ห้อง Simulator ซึ่งเป็นห้องฝึกบินจำลอง ซึ่งก่อนที่ศิษย์การบินทุกคนจะขึ้นบิน ต้องมีการเรียน และ สอบภาควิชา Simulator ให้ผ่านก่อน ถึงจะขึ้นบินได้ ซึ่งเขาวินคายเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้ ฝึก (เล่น) กับเครื่องฝึกบินจำลอง

ในวันที่สอง มีการนัด briefing ตอน 6.00 น. ตอนเช้า ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่นี้อยู่แล้วที่ศิษย์การบินทุกคน ต้องมา Brief ตอน 6 โมงเช้า และต้องมาให้ทันเวลา ไม่งั้น จะมีบทลงโทษ ซึ่งการ Brief นั้น ก็จะกล่าวถึงสภาพ ภูมิอากาศของวันนั้น ข้อควรระวังการบินเป็นพิเศษ ฯลฯ เมื่อเสร็จสิ้นการ Brief แล้วก็ไปทานอาหารเช้า เพื่อ เตรียมตัวไปขึ้นบิน ซึ่งแต่ละคนตารางบินจะไม่เหมือนกัน ในส่วนของตัวผมจะได้เป็น Observer (ผู้สังเกตการณ์) ของเครื่อง DA40 เครื่องฝึกบินแบบเครื่องยนต์เดี่ยว ทะเบียน HS-TVA ซึ่งจะขึ้นบินตอน 8.45 น. เมื่อถึงเวลา ก็เจอกับพื้นที่บิน พร้อมกับครูการบินที่ลานจอด ซึ่งในวันนั้นเป็น Check flight ซึ่งจะเป็นการทดสอบท่าทางการบินต่าง ๆ กลางอากาศ เมื่อขึ้นไปทำการบินแล้ว ก็จะเจอ ท่าทางการบินที่ค่อนข้างจะรุนแรง มีการเลี้ยวแบบ steep turn มีการฝึก stall / stall rev. การหาที่ลงจอดฉุกเฉิน simulate force landing ฯลฯ ซึ่งเป็นประสบการณ์อันล้ำค่ามาก สำหรับเด็กนักเรียนมัธยมปลาย ที่สามารถขึ้นไปนั่งดูเวลาศิษย์การบินเขาเรียนกันยังไง เขาอ่านหนังสือยังไง ซึ่งเป็นการชี้ทางการศึกษาที่ดี ว่าเราควรศึกษาต่ออย่างไร และเป็นแรงบันดาลใจตลอดช่วงชีวิต ม.ปลาย ที่ทำให้เราเห็นเป้าหมายชัดยิ่งขึ้น

การเข้าค่ายครั้งนี้ได้เป็นการเก็บประสบการณ์อันล้ำค่ามาก ซึ่งประสบการณ์นี้เป็นแรงบันดาลใจในการเรียนอย่างยิ่ง และยังเป็นการแนะแนวทางการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา อย่างที่เคยได้กล่าวไว้ คนหลายๆ คนไม่รู้จักรการบิน เลยทำให้บุคลากรขาดแคลน ค่ายนี้ก็สามารรถให้บุคคลภายนอกได้รู้จักกับแวดวงการบินได้ดียิ่งขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนางานการการบินให้กับประเทศไทย

มอง..อย่างไรถึงให้ลูกเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งใน อัสสัมชัญ?

อัสสัมชัญในความคิดตั้งแต่ต้นคือเป็นโรงเรียนที่มีเอกภาพมีความเป็นหนึ่งเดียวสูงมีความเป็นอัสสัมชัญสายเลือดอัสสัมชัญมันเป็นที่มีชื่อเสียงโด่งดังมานาน ตอนเด็กๆ เราก็อยากเรียนอัสสัมชัญแต่ที่เราอยู่ต่างจังหวัดก็จะมีที่เรียนได้ก็อัสสัมชัญลำปาง หรือว่าจะมาอยู่ประจำอัสสัมชัญศรีราชา อัสสัมชัญกรุงเทพก็คงเป็นเรื่องลำบากเพราะไม่มีญาติอยู่ พอลูกโตมาในช่วงต้นก็อาจจะเป็นระดับที่เขายังเล็ก ๆ ก็ยังเป็นโรงเรียนที่ยังไม่ได้เลือกซักเท่าไร แต่พอมาคุยกันแล้วสิ่งที่ต้องการ สิ่งที่ยากได้จากอัสสัมชัญและสิ่งที่ชื่นชมของเราก็คือ ความเป็นที่เป็นน้อง เพราะว่าเป็นสังคมที่เราอยู่ทุกวันนี้ไปที่ไหนก็เห็นแต่ศิษย์เก่าอัสสัมชัญ และพอศิษย์เก่าอัสสัมชัญเจอกันเขาก็จะโล่งกัน ซึ่งผมว่าตรงนี้นั้นเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นเป็นคอนเนกชั่น มันทำให้ลูกมีเพื่อนที่ดี ผมอยากให้ลูกอยู่ในสังคมที่ดี อันดับแรกเลยที่เลือกอัสสัมชัญเพราะอยากให้ลูกมีสังคมที่ดี แล้วก็อันดับต่อมาคือว่าลูกสามารถจะต่อยอดไปในกลุ่มเพื่อนกลุ่มรุ่นพี่ กลุ่มรุ่นน้องได้แน่นอนว่าเรื่องวิชาการก็เป็นส่วนหนึ่งที่อัสสัมชัญก็มีชื่ออยู่แล้วนะครับ ที่สำคัญก็คือเราอยู่ในวงการฟุตบอล

แน่นอนนักฟุตบอล อัสสัมชัญตั้งแต่สมัยเก่าแก่ เป็นโรงเรียนแรกๆ ด้วยที่ให้การสนับสนุนฟุตบอลและมีนักบอลติดทีมชาติเยอะมาก ตอนผมทำข่าวใหม่ๆ ก็ทำข่าวอินทรีแดงอัสสัมชัญ ประเสริฐ ช่างมูล ประนุนพงษ์ ปันสุวรรณ รุ่นแรกๆ เลย พอเพื่อนผมเหล่านี้เป็นที่รู้จักแล้วก็พอรู้ว่าเลือดแดง ขาว อัสสัมชัญ แน่นอน อย่างไหนถ้าเลือกได้ต้องเลือกอัสสัมชัญไว้ก่อน เพราะว่า ถ้าวางใจกลาง สะดวก มีความสัมพันธ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีพี่ๆ มีคนที่คุ้นเคย อย่างมาสเตอร์เปิ้ล ที่คุ้นเคยแน่นอนว่าถ้าจะให้ลูกอยู่ที่ไหนต้องให้อยู่กับคนที่เราไว้ใจและก็เชื่อมั่น

แล้วพอลูกได้เข้าไปเรียนจริงๆ แล้วเป็นอย่างที่มองแรกๆ ไหม ?

ผมว่าดีกว่าที่คิดไว้แล้วก็ลูกมีความสุขมาก แม้ว่าคนโตจะเข้ามาปรับตัวตอน ป.5 คนเล็กไม่มีปัญหาเพราะคนเล็กมาเป็นสายเลือดเลย คนโตเข้ามาก็สามารถที่จะเชื่อมต่อความเป็นอัสสัมชัญได้โดยที่ไม่ได้รู้สึกอะไร แล้วก็ใช้เวลาสั้นๆ ที่จะซึมซับ ที่นั่นผมว่าเขาปลุกฝังในหลายๆ เรื่อง ปลุกฝังความเป็นลูกผู้ชายปลุกฝังเลือดรักสถาบัน ปลุกฝังความเป็นที่เป็นน้อง จะเห็นว่าเด็กไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องก้าวร้าว ไม่เคารพรุ่นพี่ ไม่ดูแลรุ่นน้อง นี่คือจุดเด่นของอัสสัมชัญ ขนาดเรื่องการเรียนต้องยอมรับว่าอัสสัมชัญแข็งแกร่งมาก ลูกชายผมคนโตต้องปรับตัวเยอะมาก

มาเรียนเทอมแรกได้เกรดเฉลี่ยสองหน่อยๆ ถือว่าเปลี่ยนชีวิตเลยจากโรงเรียนที่เคยเรียนสบายๆ แล้วมาเข้มงวดก็ต้องปรับตัว พอเทอมต่อมาได้เกรดเฉลี่ยสามกว่าก็ถือว่าดี ปรับตัวกับระบบการศึกษาได้ดีขึ้น แล้วทั้งสองคนมีความสุขมากไม่เคยมีวันไหนแม้แต่วันเดียวที่เขาบอกว่าไม่อยากไปโรงเรียนซึ่งมันคงเกิดจากหลายๆ อย่างไม่ว่าจะเป็นครู เพื่อน ความสะดวก สวัสดิการในโรงเรียน เราเคยเป็นเด็กมาก่อนเราต้องรู้ว่าบ่อยๆ ครั้งเราไม่อยากไปโรงเรียนด้วยปัญหาเหล่านี้ แต่ลูกไม่มีเลย แม้แต่วันเดียวเรามีความสุขมากกว่าลูกไปโรงเรียนเหมือนกับเข้าวันจันทร์ไม่เคยอดอด เย็นวันอาทิตย์ไม่เคยคิดว่าพรุ่งนี้วันจันทร์อีกแล้วหรือ อันนี้คือข้อแตกต่างสมัยที่เราเป็นเด็ก

แล้วอบอุ่นด้วยหรือเปล่านั้นระหว่างเด็กกับครู ผู้ปกครองกับครู ผู้ปกครองกับโรงเรียน ?

นี่เป็นปัจจัยที่สำคัญมาก เพราะว่า ทั้งเด็กกับครูแน่นอนว่าลูกไม่เคยมีทัศนคติที่ไม่ดี แต่ว่าเคารพครูแต่ไม่ได้กลัว ลูกไม่ได้กลัวจนกระทั่งบอกว่าคนนี้โหดหรือไร้เหตุผล ไม่เคยมีปัญหาเรื่องเหล่านี้เข้ามา ลูกกับเพื่อนไม่เคยมีปัญหาว่าเพื่อนคนนี้ไม่ดี คนนี้แกล้ง หรือไปแกล้งใคร ตรงนี้มันก็เป็นเรื่องความอบอุ่น ผมว่าอัสสัมชัญเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก พื้นที่น้อย แต่กลับกลายเป็นว่าอบอุ่น ซุลงมนุ่นววยหน่อยแต่ว่าพอเข้าไปอยู่ในสี่สี่เดียวกัน ทางเกณท์น้ำเงินเสื้อขาว เป็นอัสสัมชัญเหมือนกัน ผมรู้สึกว่ายิ่งเล็กยิ่งดี

แล้วในส่วนของการทำงาน พี่เข้ามาสู่วงการของทางด้านกีฬาอย่างไรบ้าง ?

จริงๆ แล้วการที่จะมาเป็นนักข่าวกีฬา เป็นสิ่งที่ปลูกฝังมาตั้งแต่เด็กๆ ผมเป็นคนชอบอ่านข่าว ที่บ้านจะรับหนังสือพิมพ์ทุกวัน มีหนังสือพิมพ์ทุกเล่มที่บ้าน ผมอ่านข่าวแล้วก็ต้องมีหนังสือพิมพ์กองอยู่อ่านทุกอย่างไม่ว่าจะเป็น ข่าวกีฬา ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวบันเทิง มันก็ซึมซับเข้าไปในตัวเราทำให้เราเป็นคนรักในการอ่าน แล้วก็การเขียน อันดับแรกรักการอ่าน พออ่านได้ อ่านเยอะก็จะเขียนได้ ถ้าคนที่ไม่อ่านหนังสือ คุณจับเขาไปนั่งเขียนหนังสือก็จะได้หนึ่งแผ่น คุณต้องเค้นทุกสิ่งทุกอย่าง แต่ว่าสำหรับผมมันไม่เป็นอย่างนั้นเพราะว่าเราชอบอ่าน แล้วพอชอบอ่านมันก็หาแนวทาง ซึ่งสมัยก่อนต้องยอมรับว่าครูแนะแนวโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูในต่างจังหวัด จะไม่ค่อยแนะแนวอาชีพที่ไม่ใช่อาชีพหลักเช่น เราเรียนเก่งต้องไปเป็นหมอ เป็นวิศวกร ต้องไปสอบสาธารณสุข ผู้หญิงก็ต้องไปพยาบาล ผู้ชายก็ป่าไม้ เกษตร ประมาณนี้ จังหวัดมีครูแนะแนวอยู่คนนึงบอกอย่างเธอน่าจะเรียนคณะนิติศาสตร์ดูบุคลิกดูวิธีการพูด ดูวิธีการใช้ชีวิต เราก็ถามว่านิติศาสตร์เรียนเรื่องเกี่ยวกับอะไร ก็เลยเข้าใจว่าเรียนเพื่อ

ทำงานสื่อมวลชน เป็นนักข่าว เป็นพิธีกร ก็เลยเลือกที่จะเรียน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ก็หิวกระเป่ามาสอบที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้โควตานักกีฬา พอเรียนนิติศาสตร์ก็ต้องเลือกว่าจะเรียนอะไร ก็เลยเลือกเรียนภาควิชาวิทยุโทรทัศน์ จบมาอันดับแรกขอฝึกงานและทำงานที่สยามกีฬา ถ้าชอบกีฬาคุณต้องไปสยามกีฬาไปฝึกงานเป็นนักข่าวตะกร้อ ผมอ่านหนังสือสยามกีฬาดังแต่ ป.5-ป.6 พอจบก็มาสมัครที่สยามกีฬาก็มาทำหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ พิธีกรเวทีอะไรต่างๆ ผมว่าผมเกิดมาเพื่อสิ่งนี้ เรามาทำงานเหมือนรู้สึกว่าได้มาทำงาน ไม่เคยมีสักวันเดียวที่รู้สึกว่าจะต้องเลิกไปทำงาน เหมือนกับทุกวันนี้รู้สึกโชคดี ถ้าผมไม่มาเป็นนักข่าว ผมก็ต้องซื้อตั๋วไปดูบอลผมก็ต้องสะสมเงินไปดูฟุตบอลอังกฤษ แต่เขาจ้างผมไปดูมาหมดเลยทุกที ไปแล้วได้เงินด้วย นี่คือนี่สิ่งที่ผมคิดว่าตลอดชีวิต 20 ปี ผมไม่ได้ทำงานเลย เพราะว่าได้มาทำสิ่งที่ชอบได้มาสนุกกับการใช้สมองใช้ความสามารถ ได้ดูฟุตบอล ได้ทำในสิ่งที่รัก อายากบอกว่าเด็กเดี๋ยวนี้เป็นอะไรก็ได้ เป็นในสิ่งที่รักเท่านั้นพอเดี๋ยวมันเก่งเอง

พอจะมีอะไรแนะนำน้องๆ ที่จะก้าวมาสู่วงการกีฬา ?

จริงๆ แล้ววงการกีฬาเดี๋ยวนี้มันเป็นที่อาชีพ มันเป็นที่ธุรกิจกีฬา เพราะในทุกๆ กีฬามันเป็นอาชีพ เป็นเงินทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นตัวนักกีฬา ทุกคนฝึกที่จะเป็นนักฟุตบอล วันนี้ถ้าคุณเรียนด้านบริหารการจัดการกีฬา โดยเฉพาะ ฟุตบอล ถ้าอันดับแรกคุณเป็นนักฟุตบอลไม่ได้ คุณก็สามารถเป็นกรรมการได้นักฟุตบอลเงินเดือนสามแสนบาท กรรมการวันนี้แมตช์ละหนึ่งหมื่นบาทอย่างต่ำในเมืองไทย ไปตัดสินต่างประเทศได้ทัวร์นาเมนต์ละเป็นแสนบาท ก็เลี้ยงครอบครัวได้ เป็นกรรมการไม่ได้คุณจะเป็นอะไร ? คุณจะไปทำงานสโมสรเป็นโค้ชทุกวันนี่ซีโก้ เงินเดือนสองล้านกว่าบาทต่อเดือน คนอื่นๆ เงินเดือนสามแสน สี่แสนบาท สิ่งต่างๆ เหล่านี้ในเครือของฟุตบอล AFC เขาบังคับว่าคุณต้องมี 1.ผู้จัดการสนาม 2.ผู้จัดการฝ่ายมีเดีย 3.ฝ่ายเสื้อผ้าหรืออะไรต่างๆ เขาบังคับเลยว่าทุกสโมสรต้องมี เท่ากับว่าหนึ่งสโมสรจะมี 8 บุคลากรระดับหัวหน้า 1 ส่วนต้องมีทีมงานเกือบๆ สิบล้านคน เพราะฉะนั้นในสโมสรหนึ่งสโมสรจะต้องมีบุคลากรไม่น้อยกว่าสองร้อยคน วันนี้ในบ้านเราระดับไทยลีกมีอยู่ 20 สโมสร ก็ต้อง 4,000 คน จำนวนเหล่านี้จะมาจากไหน ก็ต้องมาจากคนรุ่นใหม่ๆ ที่จะก้าวเข้ามาแต่วันนี้เด็กในโรงเรียนยังไม่รู้เลยว่าอาชีพเหล่านี้ด้วยหรือ คุณจบจากอัสสัมชัญ ม.6 ภาษาอังกฤษดีๆ ทำอะไรได้บ้าง ไปเป็นเอเย่นต์นักฟุตบอลได้เลย คุณไปสอบกับสมาคมฟุตบอลกับ AFC กับ FIFA พอได้ไปเอเย่นต์มาก็เริ่มเข้าอินเทอร์เน็ตไปตามหาที่นักบอลที่ไหนเก่งๆ คุณก็เป็นคนกลางที่จะนำเสนอให้สโมสร อาชีพเอเย่นต์ตอนนี้รายได้ดีมาก ๆ มีโอกาสที่จะทำรายได้มากกว่าคนที่มืออาชีพนักฟุตบอลอีก เพราะนักฟุตบอลหาเงินได้คนเดียวจากฟีฟ่าของตัวเอง แต่คุณสามารถหาเงินจากนักฟุตบอลที่อยู่ภายใต้คุณจากอาชีพเอเย่นต์ เพราะฉะนั้นเด็ก ๆ ที่เรียนจบปัจจุบันอย่าไปคิดว่าคุณจะมุ่งหน้าเพื่อเป็นอาชีพหลัก ๆ ถ้าคุณชอบฟุตบอล ขอให้คุณรักมันจริง และเดินไปกับมันได้อาชีพเหล่านี้สามารถทำเงินให้กับคุณได้มหาศาลมาก แล้วทิศทางช่องทางมีเยอะมาก โดยเฉพาะการเป็นศิษย์อัสสัมชัญ เพราะว่ามีประธานสโมสร มีผู้จัดการทีม ในประเทศไทยเกือบครึ่งที่จบจากโรงเรียนอัสสัมชัญ เส้นทางที่จะไปก็เลยเปิดกว้างง่ายกว่าเด็ก ๆ ที่มาจากโรงเรียนที่ไม่รู้จักช่องทางเด็กอัสสัมชัญก็เลยมีโอกาสมากกว่าเขา

สุดท้ายฝากถึงเด็ก ๆ อีสสัมชัญที่จะก้าวเข้าสู่ ม.ต้น ม.ปลาย อยากจะฝากอะไรถึงเด็ก ๆ ?

อยากให้ทุกคนมีความสุขกับการใช้ชีวิตในแง่ของการเรียน พอมีความสุขแล้วหลังจากนั้นไปจะทำงานอะไรต้องมีความสุขให้เหมือนกับใช้ชีวิตอยู่ในอีสสัมชัญ ไม่ได้เลือกเรียนตามที่พ่อแม่อยากให้เป็นอยากให้ทุกคนมีจุดมุ่งหมายของตัวเอง ค้นหาตัวเองให้พบ เพราะอีสสัมชัญพร้อมที่จะผลักดันเท่าที่ได้สัมผัสเช่นใครต่อใครขอเป็นอีสสัมชัญก็มีโรบอท ใครทำเลโก้อีสสัมชัญก็มีเลโก้ เล่นโกะเก่งอีสสัมชัญก็มีโกะมาให้เล่นซึ่งอีสสัมชัญพยายามมาก ๆ ถ้าจะมากกว่านี้อีกในอนาคตสามารถเอาอาชีพต่าง ๆ เหล่านี้มาให้เด็ก ๆ เพื่อได้เลือกทางของตัวเอง ทางเลือกเยอะขึ้น ถ้าเรียนสนุกแล้วได้เลือกในสิ่งที่ตัวเองรักเท่านั้น อย่าไปเอาสิ่งที่มีนจำเป็นต้องทำ คุณสามารถเป็นได้ทุกอย่างถ้าใจคุณรัก คุณจะมีความอดทน มีความพยายาม และมีความสุขที่จะเดินไปกับมัน อยากจะฝากน้อง ๆ ฝากลูก ๆ หลาน ๆ ที่เรียนอีสสัมชัญให้มีความสุขกับการเรียนมากที่สุดแต่ว่าต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ รับผิดชอบต่อเวลา รับผิดชอบต่อตนเอง แล้วก็ตามหาความฝันของตัวเองให้พบถ้ารู้ว่าความฝันของตัวเองคืออะไร นั่นแหละที่จะทำให้คุณเรียนแล้วก็ใช้ชีวิตอย่างมีความสุข

คุณสมฤกษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา นามปากกา/ฉาย : ปูเป้

ประวัติและผลงาน

เกิดเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2517 สมรสกับ คุณจุฑามาศ อิศรางกูร ณ อยุธยา มีบุตรชาย 2 คน ได้แก่

1. ด.ช.ลมหนาว อิศรางกูร ณ อยุธยา เลขประจำตัว 54054 ชั้น EP.P. 2/2 โรงเรียนอีสสัมชัญ แผนกประถม
2. ด.ช.เหนือ อิศรางกูร ณ อยุธยา เลขประจำตัว 53896 ชั้น ม.2/2 โรงเรียนอีสสัมชัญ

ประวัติการศึกษา

- ปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิชา วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. 2553 - ปัจจุบัน : ผู้อำนวยการสถานีโทรทัศน์สยามสปอร์ต ฟุตบอล บริษัท สยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)
- พ.ศ. 2539 - 2552 : ผู้สื่อข่าว หนังสือพิมพ์ สยามกีฬารายวัน

ผลงานดีเด่น

- ค่ายเก่าดีเด่น มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปี 2558
- ผู้ก่อตั้งสถานีโทรทัศน์สยามสปอร์ต ฟุตบอล ซึ่งเป็นสถานีโทรทัศน์เกี่ยวกับฟุตบอลแห่งแรกและแห่งเดียวในประเทศไทย
- ผู้ก่อตั้งงานมอบรางวัล “ฟุตบอลสยามโกลเด้นบอล” เป็นรางวัลและเชิดชูเกียรติให้กับนักฟุตบอลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในวงการฟุตบอลไทย
- เป็นอาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
- ที่ปรึกษาโครงการนำเยาวชนไทยไปฝึกฟุตบอลที่ประเทศอังกฤษ

ฉลอง 50 ปี โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม (Assumption College Primary Section) ถือกำเนิดมาจากโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก ซึ่งเป็นโรงเรียนแห่งแรกในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ที่ได้รับมอบหมายภารกิจจาก คุณพ่อเอมิล ออกลุส กอลอมเบต์ (Fr. Emile August Colombet) ให้ดำเนินการจัดการด้านการศึกษาต่อมาจนถึงทุกวันนี้

คุณพ่อออลอมเบต์ เป็นพระสงฆ์ สังกัดอยู่ในคณะ MEP (คณะธรรมทูตต่างประเทศแห่งกรุงปารีส) ได้ประกาศเปิดโรงเรียน “อาชมชาน” อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1885 เพื่อให้การศึกษาแก่เด็กไทย และเด็ก ๆ ต่างเชื้อชาติ และต่างศาสนา เริ่มแรกมีนักเรียน 33 คน แต่เมื่อมีจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้น สถานที่ไม่เพียงพอ คุณพ่อออลอมเบต์ จึงมีความคิดจะสร้างตึกเรียนขึ้นหลังหนึ่ง โดยออกเรียโรเงินจากพ่อค้าและนักธุรกิจ ท่านได้กราบทูลขอพระราชทานทุนทรัพย์ส่วนพระองค์ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (ร.5) และจากพระบรมราชินีนาถ เป็นเงินจำนวน 5,000.-บาท และ 2,500.- บาท เหนือกว่านั้นคุณพ่อออลอมเบต์ยังได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ทรงโปรดให้สมเด็จพระเจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ พระบรมโอรสาธิราช เสร็จทรงเป็นองค์ประธาน พิธีวางศิลาแรก ทรงมีพระราชดำรัสว่า “ให้ที่นี่ถาวรมั่นคงสืบไป”

การดำเนินการจัดการด้านการศึกษา และผลอันเกิดจากการเรียนการสอนของคณะพระสงฆ์และคณะครู ทำให้คุณภาพของนักเรียนดีขึ้นเรื่อย ๆ จนเป็นที่ปรากฏนักเรียนทุกคนเก่งการใช้ภาษาทั้งภาษาไทย อังกฤษ ฝรั่งเศส และศาสตร์ต่าง ๆ ภารกิจของคุณพ่อออลอมเบต์เริ่มเพิ่มขึ้นมากมาย ทั้งงานศาสนา และงานบริหารโรงเรียน ประกอบกับสุขภาพของคุณพ่อออลอมเบต์ในวัย 51 ปี เริ่มถดถอยเป็นอุปสรรคต่อการบริหารโรงเรียน และการติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียน

ในปี ค.ศ. 1900 คุณพ่อคอลอมเบต์ ได้ขอ อนุญาตจากพระสังฆราชเปโรส ขอไปพักรักษาตัวที่ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส และพร้อมกันมีความคิดใน การเสาะแสวงหา คณะนักบวชชายคณะหนึ่ง เพื่อมารับ งานบริหารโรงเรียน“อาชมชาน” ต่อจากคุณพ่อคอลอมเบต์ ด้วยจิตใจแน่วแน่ ประกอบกับความเพียรพยายามของคุณพ่อ คอลอมเบต์ ก็ได้ภราดาคณะเซนต์คาเบรียล จากการอนุมัติ ของอัคราธิการภราดามาร์แชล (Rev. Bro. Martial) ตกลง ส่งภราดาชุดแรก 5 ท่าน เดินทางถึงประเทศสยาม วันที่ 20 ตุลาคม ค.ศ. 1901 เมื่อคุณพ่อคอลอมเบต์กลับจากการ พักรักษาตัวที่กรุงปารีส ใน ค.ศ. 1901 และในปีต่อมา ค.ศ. 1902 คุณพ่อคอลอมเบต์ ได้มอบงานบริหาร โรงเรียน “อาชมชาน” ทั้งหมดแก่คณะภราดา ภราดา ทั้งหมดที่ได้รับมอบหมายงาน จึงรับดำเนินกิจการตาม แนวของคุณพ่อคอลอมเบต์ด้วยดี ตลอดมา

ใน ค.ศ. 1930 จำนวนภราดามาจากต่าง ประเทศเพิ่มมากขึ้น โรงเรียน “อาชมชาน” ได้มีชื่อ เปลี่ยนใหม่ว่าโรงเรียน “อัสสัมชัญ” ใน ค.ศ. 1910 ผลพวงเกิดจากความสามารถด้านภาษาไทยของ ภ.ซีแลร์ หนึ่งในภราดารุ่นแรก ที่อยู่ในพื้นแผ่นดินสยาม ตั้งแต่ ค.ศ. 1901 กิจการด้านการศึกษาเจริญขึ้นตามลำดับ จำนวนนักเรียนมีถึง 1,500 คน ใน ค.ศ. 1925 ซึ่งคุณพ่อ คอลอมเบต์ได้มีโอกาส ชื่นชมผลงานที่ท่านได้ริเริ่มขึ้น ตั้งแต่ ค.ศ. 1885 ท่ามกลางความปิติยินดีของผู้ทุกคน ศิษย์เก่า โดยเฉพาะคุณพ่อคอลอมเบต์ แต่โรคภัยไข้เจ็บ ที่รุมเร้าคุณพ่อคอลอมเบต์ พนักงานต้องเข้าพักรักษาตัวที่ โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์เป็นเวลาประมาณ 3 ปีเศษ และ ในที่สุดคุณพ่อคอลอมเบต์ ต้องจากโลกนี้ไปอยู่กับพระเจ้า ถึงแก่อสัญกรรมเมื่ออายุ 84 ปี ในวันที่ 23 สิงหาคม ค.ศ. 1933

ทางด้านคณะภราดาเมื่อได้รับมอบหมายงาน ที่โรงเรียนอัสสัมชัญ จากคุณพ่อคอลอมเบต์แล้วต่างได้ พุ่มเททั้งกำลังคน (คณะภราดาจากประเทศฝรั่งเศส, สเปน และแคนาดา) มาสมทบ และกำลังความสามารถและ ความอดทนเสียสละเกือบทุกท่านได้มอบชีวิตฝังร่างอยู่ ในผืนแผ่นดินไทย โรงเรียนอัสสัมชัญ ได้เจริญขึ้นตาม ลำดับเป็นที่นิยมของผู้คนทั่วไป ต่างส่งลูกหลานเข้า เรียน โดยเฉพาะบรรดาศิษย์เก่าที่เห็นคุณค่าของการ ศึกษาที่ได้รับจากคณะพระสงฆ์ โดยเฉพาะจากทีมงาน ของคุณพ่อคอลอมเบต์ และคณะภราดา จำนวนนักเรียน เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ กว่า 2 พันห้าร้อยคน บริเวณภายใน โรงเรียนที่เขตบางรักดูแคบลง สถานที่ให้นักเรียนเล่น และให้เรียนมีจำกัด กิจกรรมหลายอย่างต้องถูกยกเลิก ยิ่งในปี ค.ศ. 1964-1965 กระทรวงศึกษาธิการ สมัย ม.ล.ปิ่น มาลากุล รัฐมนตรีฯ โดยผ่านทาง สช.

เน้นให้ทางโรงเรียนสร้างโภชนาคารขึ้นภายในโรงเรียน โดยไม่ปล่อยให้เด็กนักเรียนให้ออกไปหาอาหารรับประทาน นอกโรงเรียนในเวลาพักเที่ยง ซึ่งเป็นวิธีปฏิบัติต่อเนื่องของนักเรียนตั้งแต่สมัยแรกเริ่ม เมื่อเป็นเช่นนี้ โรงเรียนในสมัยนั้นราว ค.ศ. 1965 โดยภราดาวิริยะ ฉันทวโรดม (ภราดาทูลยศ ชาญเนล) อธิการจึงได้ขออนุมัติจาก ภราดาอำนาจ ปิ่นรัตน์ อธิการเจ้าคณะ และคณะที่ปรึกษาของท่าน พร้อมติดต่อกับอธิการผู้บริหารโรงเรียนอัสสัมชัญพณิชยศาสตร์ ขอพื้นที่สนามฟุตบอลเล็กใช้เป็นพื้นที่สำหรับสร้างโรงเรียนแผนกประถมขึ้น โดยเริ่มก่อสร้างตึกหลังแรก (ตึกมาร์ติน เดอ ตูร์ส) เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม ค.ศ. 1965 ตึกหลังแรกนี้สร้างเสร็จใน ค.ศ. 1967 ทางโรงเรียนจึงจัดให้มีพิธีเสกตึก โดยพระอัครสังฆราช ยวง นิตโย และจัดให้มีพิธีเปิด โดย ม.ล.ปิ่น มาลากุล เป็นประธาน ในช่วงแรกได้จัดให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เข้าใช้ตึกหลังแรก (โดยย้ายนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2, 3 และ 4 จากเขตบางรักตามมาสมทบ) ใหม่ ๆ พบกับความไม่พร้อมหลายประการ โดยเฉพาะโรงอาหาร, ห้องสุขา ฯลฯ แต่ด้วยความร่วมมือ ของคณะครู และผู้ปกครองที่มีความศรัทธาในโรงเรียน (ไม่บ่นไม่เรียกร้อง) ทุกอย่างได้ดำเนินไปด้วยดีได้ทั้งประสิทธิภาพพร้อมทั้งประสิทธิผล

การบริหารโรงเรียนแผนกประถมตั้งแต่แรกขึ้นตรงต่อโรงเรียนแผนกมัธยม ที่เขตบางรัก เพราะเป็นโรงเรียนหนึ่งเดียวไม่ได้มีการแบ่งแยก ซึ่งเป็นที่รับทราบกันโดยทั่วไปแม้ในกระทรวงศึกษาธิการให้โรงเรียนแผนกประถมสังกัดขึ้นตรงกับโรงเรียนแผนกมัธยม จึงได้อนุมัติให้นักเรียนใช้เลขประจำตัวต่อเนื่องจากแผนกประถมมาสู่แผนกมัธยม โดยมีท่านอธิการผู้เดียว มีครูใหญ่สองแห่ง และคณะบริหารทั้งสองแผนกดำเนินการตลอดมา โรงเรียนแผนกประถมนมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับที่แผนกมัธยมมีการสร้างตึกขึ้นหลายหลัง รับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นทุกปี ตึกที่มีอยู่ในปัจจุบัน คือ ตึกไมเกิ้ล, ตึกพระนางพรหมจารีมารีอา, ตึกเซนต์หลุยส์, ตึกทริอูสมโกซ และตึกอัสสัมชัญ 2000 ส่วนการเรียน การสอน และกิจกรรมต่าง ๆ มีผลสัมฤทธิ์เป็นที่น่าพอใจ และเพิ่มความภูมิใจภายใต้ความร่วมมือของผู้ปกครอง ของอัสสัมชัญที่มีน้ำใจดี ที่มีความห่วงใยในกิจการของโรงเรียนตลอดพร้อมทั้งได้รับการสนับสนุนจากสมาคมอัสสัมชัญจากสมาคมผู้ปกครองและครูฯ เป็นอย่างดีตลอดมา

แม้มีช่วงหนึ่งในอดีตเกิดวิกฤตที่ไม่พึงปรารถนาขึ้นอย่างไม่น่าเกิดขึ้นเลย จึงทำให้เกิดความเข้าใจผิดจากข่าวลือผิด ต่าง ๆ ซึ่งส่งผลให้ความเข้มแข็งในการบริหารทั้งสองแห่ง ก่อให้การเป็นหนึ่งเดียวอ่อนลง รวมกันต่อต้านและเรียกร้องความถูกต้อง ชื่อเสียงดีเด่นของ “อัสสัมชัญ” ตั้งแต่ในอดีตได้รับการกระทบกระเทือนมากพอประมาณ เป็นที่น่าเศร้าใจยิ่งนัก เพราะในอดีตคณะพระสงฆ์ร่วมกับคณะภราดา และคณะครู รวมทั้งอัสสัมชัญ ต่างได้สร้างประวัติอันดีงามสร้างชื่อเสียงให้ไว้กับโรงเรียน ต้องมีอันเป็นไปต้องหยุดชะงัก

เพราะฝีมือของบางคนที่มีมตนทำลิ่งที่ไม่บังควร ยิงมีกฎระเบียบจากกระทรวงศึกษาธิการ เน้นการเป็นนิติบุคคลของโรงเรียนแต่ละแห่งอีกด้วย จึงก่อให้เกิดการแบ่งแยกกว้างยิ่งขึ้น ยิ่งทำให้กิจการที่เข้มแข็งของโรงเรียนอัสสัมชัญ ตั้งแต่ต้นตอต้องแผ่วลงอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งในอดีตกาลทุกคนรวมทั้งนักเรียนและครูทุกคนที่อยู่ในโรงเรียนอัสสัมชัญล้วนมีความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกัน มาตลอด ไม่มีพวกเขาพวกเรา

แม้จะมีบุคคลบางคนที่ไม่เรียนรู้ประวัติศาสตร์และประเพณีอันดีงามของโรงเรียนอัสสัมชัญ มุ่งสร้างให้มีการแบ่งแยก พยายามไม่ให้เป็นอย่างเดียวจะด้วยเจตนาใดก็ตาม แต่คณะผู้บริหารโรงเรียนทั้งสองแผนก และอัสสัมชินิก รวมทั้งสมาคมอัสสัมชัญ และสมาคมผู้ปกครอง และคณะครู ในปัจจุบันต่างรวมกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมด้วยช่วยกันกอบกู้ ชื่อเสียงดีเด่นของ “อัสสัมชัญ” กลับมาเหมือนเดิมให้มีความสามัคคีกลมเกลียวโดยยึดคติที่ว่า “แยกกันเราอ่อนแอ ร่วมกันเราแข็งแรง” “อัสสัมชัญเราจึงแบ่งแยกไม่ได้” ดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศที่ว่า “ให้ที่นี้ถาวรมั่นคงสืบไป” ที่นี้ คือ แม้ตั้งอยู่ต่างเขตก็ตาม จำต้องเป็นหนึ่ง เพื่อผลสัมฤทธิ์ดีเด่น โดยมีท่านอธิการผู้เดียวประจำอยู่ที่แผนกมัธยม ที่เขตบางรัก ปฏิบัติหน้าที่เหมือนในอดีต ดูแลทั้งสองแห่ง ใช้นโยบายเดียวกัน เกื้อหนุนกันให้เป็นเลิศ ภายใต้ชื่อโรงเรียนอัสสัมชัญเพียงหนึ่งเดียว

ขอพระเป็นเจ้าได้โปรดประทานพระพร โดยอาศัยคำเสอนวิงวอนของพระนางมารีย์ องค์อุปถัมภ์ของโรงเรียน ให้กิจการของอัสสัมชัญ ดำเนินด้านการศึกษา อบรมด้านคุณธรรมตามแนวของคริสตศาสนาและตามจิตตารมณ์ของนักบุญหลุยส์ มารี เดอ มงฟอร์ต ผู้ตั้งคณะภราดาเซนต์คาเบรียลขึ้นเพื่อรับใช้พระเจ้า ให้บริการมวลชนโดยเฉพาะนักเรียนและครูบาอาจารย์ ให้มีคุณค่าล้ำเลิศในสังคมกลับมาเหมือนเดิม และรักษาไว้ซึ่งประสิทธิภาพ พร้อมทั้งประสิทธิผลในด้านการเรียนการสอน อันเกิดจากน้ำใจดีด้วยน้ำพักน้ำแรงของทุกคนที่อยู่ในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ที่พร้อมใจและกายยอมเสียสละ สร้างชื่อเสียงที่โด่งดังดังงามของอัสสัมชัญในอดีตกลับสู่กาลเวลาปัจจุบันให้จงได้

“ชื่ออัสสัมชัญนั้น เคนมาช้านาน ยังมีพยานปรากฏรับรอง ไม่เคยมีใครลบเกียรติอัสสัมชัญ เราต้องช่วยกัน คอยประคับประคอง.....คอยพยุงชื่อถือเกียรติศักดิ์ อัสสัมชัญ ไว้ทุกวินเวลา”

ขอพระเจ้าได้โปรดประทานพระพรแต่ผู้อ่านทุกท่านผู้เปี่ยมด้วยน้ำใจดีงาม ช่วยสร้างเสริมการเป็นหนึ่งเดียวของ “อัสสัมชัญ” อันเป็นที่รักของเราให้เกิดขึ้นโดยพลันและยั่งยืนตลอดไป

ขอบคุณ สวัสดิ์

ครูเกษียณ
ปีการศึกษา 2559

ม.ไชคชัย สิริหาญอุดม

ครูประจำชั้น ม.1/4

สอนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนอัสสัมชัญ

ม.ฐิติวัฒน์ จตุรวิธวงศ์

คณะที่ปรึกษาผู้อำนวยการ

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

ม.บัญชา นวกุล

หัวหน้าระดับชั้น ป.5

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

มิสวิลัย ชัยวัฒน์
ครูประจำชั้น ม.5/1
สอนวิชาฟิสิกส์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5
โรงเรียนอิสสัมชัย

มิสพัชรี เมขสมุท
ครูประจำชั้น ป.3, ป.1
ครูผู้สอนศิลปะ หัวหน้าหมวด สอน.
โรงเรียนอิสสัมชัย แผนกประถม

มิสสุกร เขาวรรณ
หัวหน้าระดับชั้น ป.4
หัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษ
โรงเรียนอิสสัมชัย แผนกประถม

มิสอุทัยวรรณ อรรคเสลา
ครูผู้สอนระดับ ป.1 ป.2 และ ป.3
โรงเรียนอิสสัมชัย แผนกประถม

การดูแลรักษาทรัพยากรของโลกใบนี้ เป็นหน้าที่ของ “เราทุกคน” ที่ต้องพึงตระหนัก เพราะ “มนุษย์” เป็นต้นเหตุของปัญหาภาวะโลกร้อน ปัญหาภัยพิบัติต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่ มีสาเหตุจากการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติที่โดนทำลายโดยน้ำมือมนุษย์ การที่อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกสูงขึ้น ทำให้การระเหยของน้ำทะเล แม่น้ำ แหล่งน้ำ เพิ่มขึ้น ทำให้ฝนตกมากขึ้น และกระจุกตัวอยู่ในบางบริเวณ ทำให้เกิดอุทกภัย หลายจังหวัดในภาคใต้ของประเทศไทย ส่วนบริเวณอื่นๆ ก็เกิดปัญหาแห้งแล้ง เนื่องจากฝนตกน้อยลง การดูแลรักษาโลกนี้ ไม่ใช่แค่เพียง “รณรงค์” ในวันสำคัญ คงต้องเริ่มจากตัวเราก่อน การลดการใช้พลังงานที่ไม่จำเป็น การลดปัญหาที่ก่อให้เกิดปัญหาต่อสิ่งแวดล้อม ฯลฯ จากนั้น ค่อยเริ่มจากคนรอบตัวต่อไป โดยขอน้อมนำ พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทาน เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2545 เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นแนวคิดให้กับทุกท่านต่อไป

“...ปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อม เป็นปัญหาที่มีความสำคัญควบคู่กับการพัฒนา ความเจริญก้าวหน้า ซึ่งเป็นปัญหาร่วมกันของทุกประเทศ กล่าวคือ การพัฒนา ยิ่งรุดหน้าปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และภาวะมลพิษก็ยิ่งก่อตัว และทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่กำลังประสบกับปัญหาดังกล่าวอยู่ในขณะนี้...”

มาสเตอร์โสภณ สุกุลเรือง
บรรณาธิการ

วารสาร อัสสัมชัญสาสน ISSN 1513 - 4989

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เลขที่ 164 ซอยสาทร 11 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์ : 0-2675-6970-83 โทรสาร : 0-2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ เลขที่ 26 เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500

โทรศัพท์ 0-2630-7111-25 โทรสาร 0-2237-7769

Website : www.assumption.ac.th : Fanpage : www.facebook.com/AssumptionCollege1885

ที่ปรึกษา

ภราดา ดร.เดชาชัย ศรีพิจารณ์
ภราดาวิริยะ ฉันทวโรดม
ภราดาเศกสรร สกนธวัฒน์
ภราดาวิทยา เทพกอม
ภราदानนทชา ศรีวิไล
ม.พรศักดิ์ ชาวพรหม
มิสจิราวรรณ เกิดผล
มิสชนิษฐา มากรักษา
ม.รุจ คนเจจ ญ อยู่ธยา
มิสวิไลรัตน์ เพิ่มพูลบุญ
มิสวัชรินทร์ รัตตะมณี
มิสไพบูรณ์ สิงห์ครุ
มิสสุภาวดี เหลี้ยวเจริญ
ม.สุทิน นิติวัฒนานนท์
ม.วิโรจน์ สุขประเสริฐ
มิสอรนิสา มิตรประสิทธิ์
ม.บันลือ จินดาศรี
ม.อาสา มรพงษ์

บรรณาธิการ

ม.โสภณ สุกุลเรือง
ม.ชาญสิทธิ์ วงศ์เสงี่ยม

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ม.กายสิทธิ์ ร่มไมล์
มิสอรัญญา พิมพ์แก้ว
ม.เฉลิมพล เวทยานนท์

กองบรรณาธิการ

มิสศิวภรณ์ ละชั่ว
ม.เกียรติศักดิ์ เพ็ญพาน
ม.สาทิพย์ ถาวรสาดี
ม.ดำรงศักดิ์ วิเชียรติลก
มิสศิริพร ศุระสรารค์
มิสภัทวิภา แยมศรี
มิสปรินรัตน์ ไชยพัฒน์
มิสชลันดา ฉายบ้านใหม่
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม แผนกประถมและมัธยม
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ แผนกประถมและมัธยม
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ แผนกประถมและมัธยม
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย แผนกประถมและมัธยม
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ แผนกประถมและมัธยม
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ แผนกประถมและมัธยม
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี แผนกประถมและมัธยม
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา แผนกประถมและมัธยม
หัวหน้างานการสอนคอมพิวเตอร์ แผนกประถมและมัธยม

ถ่ายภาพ

ม.เกียรติศักดิ์ เพ็ญพาน
มิสอรัญญา พิมพ์แก้ว
ม.กายสิทธิ์ ร่มไมล์
ม.ชาญชัย ศรีนิยม
มิสพิชชาอร ฌ นคร
นักเรียนชมรม NETAC

พิสูจน์อักษร

มิสสุภาวดี คำฝึกฝน
มิสวิไลรัตน์ เพิ่มพูลบุญ
มิสรัตดา เจอยั่งยืน
มิสชนิษฐา มากรักษา
มิสวรรณศิริ ผลประมุข
ม.เสกสรรค์ นิลสุวรรณโฆษิต

กราฟิกดีไซน์

มิสวราภรณ์ ใจสุวรรณ

พิมพ์ที่

THE SUN GROUP โทรศัพท์ 0-2433-4192

ศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ

สอบถามรายละเอียดและติดต่อจองศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ ได้ที่
เลขที่ 1/1 หมู่ 7 ตำบล ตลาดจินดา อำเภอสามพราน จ.นครปฐม
โทร 0-2630-7111-25 ต่อ 214 โทรสาร 0-2630-6212

